

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔

โรงเรียนบ้านบางदान

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๙ สำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (สำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี)

โรงเรียนบ้านบางदान

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญ	
คำนำ	
ความนำ	
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐	๑
ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย	๑
วิสัยทัศน์การศึกษาปฐมวัย	๑
หลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	๑
แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย	๒
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านบางदान	๔
ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย	๕
วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย หลักการ	๕
จุดหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	๖
พัฒนาการเด็กปฐมวัย	๗
มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์	๘
ระยะเวลาการเรียนรู้	๑๖
โครงสร้างหลักสูตร	๑๗
สาระการเรียนรู้รายปี	๑๗
การจัดประสบการณ์ปฐมวัย ตามแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๓๕
ตารางกิจกรรมประจำวัน	๓๙
รูปแบบการจัดกิจกรรมประจำวัน	๔๐
กำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์และสาระการเรียนรู้	๕๖
การวิเคราะห์สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วยการจัดประสบการณ์ และกำหนดเวลาเรียน	๕๙
มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์และประสบการณ์สำคัญ	๗๑
การประเมินพัฒนาการ	๙๗
ภาคผนวก	๑๐๑
คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ	๑๐๒
คำสั่งประกาศโรงเรียนบ้านบางदान	๑๐๓

คำนำ

กระทรวงศึกษาธิการมีคำสั่งที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ เรื่องให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ เมื่อ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้สถานศึกษาหรือสถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัด นำหลักสูตรไปใช้โดยให้ปรับปรุง ให้เหมาะสมกับเด็ก และสภาพท้องถิ่น

โรงเรียนบ้านบางदान จัดการศึกษาปฐมวัย โดยยึดนโยบายการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยและหลักสูตร การศึกษาปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาการจัดการศึกษามาอย่างจริงจังและ ต่อเนื่อง ดังนั้นจากคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ โรงเรียนจึงจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านบางदान พุทธศักราช ๒๕๖๔ ขึ้น เพื่อดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพ และมาตรฐานตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนา เด็กปฐมวัย ให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม เป็นคนดี มีวินัย มีสำนึกความเป็นไทย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต โดยพิจารณาถึง ความสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี รวมถึง สภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้เป็นหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับเป้าหมาย การพัฒนาเด็กปฐมวัย สอดคล้องและทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงได้อย่างแท้จริง

โรงเรียนบ้านบางदानขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ทั้งผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย ศึกษาพิเศษ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะผู้บริหารโรงเรียน ครูปฐมวัย ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตลอดจนบุคลากรทุกคนที่มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านบางदान พุทธศักราช ๒๕๖๔ ให้มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้จัดการศึกษาปฐมวัยต่อไป

(นางสุภาภรณ์ ชูเปีย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบางदान

ความนำ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๔ สำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี ฉบับนี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กอายุ ๓-๖ ปี ในสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเด็ก สามารถนำปรัชญาการศึกษาปฐมวัยและหลักการของหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรที่ต้องการ ให้เด็กอายุ ๓-๖ ปี ได้พัฒนาทุกด้านอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

เด็กอายุ ๓-๖ ปี เป็นวัยที่ร่างกายและสมองของเด็กกำลังเจริญเติบโต เด็กต้องการความรักความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด เด็กวัยนี้มีโอกาสเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้สำรวจ เล่น ทดลอง ค้นพบด้วยตนเอง ได้มีโอกาสคิดแก้ปัญหา เลือกรับ ตัดสินใจ ใช้ภาษาสื่อสารความหมาย คิดริเริ่มสร้างสรรค์ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ผู้ที่รับผิดชอบจึงมีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์ให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมให้เด็กสังเกต สำรวจ สร้างสรรค์ และยิ่งเด็กมีความกระตือรือร้น ยิ่งทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ผู้รับผิดชอบจึงต้องส่งเสริมสนับสนุนให้รัก เข้าใจ เอาใจใส่เด็กวัยนี้เป็นพิเศษ เพราะจะเป็นพื้นฐานที่ช่วยเตรียมพร้อมให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนและในชีวิตของเด็กต่อไป การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติของสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็กและถือเป็นหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารหลักสูตรและคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๔ นี้

เอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี ฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๔ ประกอบด้วย แนวคิด สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๔ สำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี ตอนที่ ๒ การนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๔ สู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย การจัดประสบการณ์ การเขียนแผนจัดประสบการณ์ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ แหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กและการประเมินพัฒนาการ ตอนที่ ๓ การบริหารจัดการศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย แนวทางดำเนินการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย การให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหา การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะและการเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระสำคัญ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคน ให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุข และเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

หลักการ

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของการพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพโดยมีหลักการดังนี้

๑. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
๒. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
๓. ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นอย่างมีความหมายและมีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนที่เพียงพอ
๔. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข
๕. สร้างความรู้ ความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พัฒนาขึ้นบนแนวคิดหลักสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยถือว่าการเล่นของเด็กเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภายใต้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานของสมอง ผ่านสื่อที่ต้องเอื้อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็กมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ทั้งนี้ หลักสูตรฉบับนี้มีแนวคิดในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๑. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก พัฒนาการของมนุษย์เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อเนื่องในตัวมนุษย์เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิไปจนตลอดชีวิต พัฒนาการของเด็กแต่ละคนจะมีลำดับขั้นตอนลักษณะเดียวกัน แต่อัตราและระยะเวลาในการผ่านขั้นตอนต่าง ๆ อาจแตกต่างกันได้ขั้นตอนแรก ๆ จะเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาการขั้นต่อไป พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา แต่ละส่วนส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน เมื่อด้านหนึ่งก้าวหน้าอีกด้านหนึ่งจะก้าวหน้าตามด้วยในทำนองเดียวกันถ้าด้านหนึ่ง ด้านใดผิดปกติจะทำให้ด้านอื่น ๆ ผิดปกติตามด้วย แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพัฒนาการด้านร่างกายอธิบายว่าการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กมีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้องเกิดวุฒิภาวะของความสามารถด้านนั้นก่อน สำหรับทฤษฎีด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคมอธิบายว่า การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความรักและความอบอุ่นเป็นพื้นฐาน ของความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่ได้รับการรักและความอบอุ่นจะมีความไว้วางใจในผู้อื่น เห็นคุณค่าของตนเอง จะมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความเป็นประชาธิปไตยและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญาอธิบายว่า เด็กเกิดมาพร้อมวุฒิภาวะ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามอายุประสบการณ์ รวมทั้งค่านิยมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เด็กได้รับ

๒. แนวคิดเกี่ยวกับการเล่นของเด็ก การเล่นเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การเล่นอย่างมีจุดหมายเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก ขณะที่เด็กเล่นจะเกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันด้วย จากการเล่นเด็กจะมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้ใช้ประสาทสัมผัสและการรับรู้ผ่อนคลายอารมณ์ และแสดงออกของตนเอง เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เด็กจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหาและค้นพบด้วยตนเอง การเล่นช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ดังนั้นเด็กควรมีโอกาสเล่น ปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งแวดล้อมรอบตัว และเลือกกิจกรรมการเล่นด้วยตนเอง

๓. แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของสมอง สมองเป็นอวัยวะที่มีความสำคัญที่สุดในร่างกายของคนเรา เพราะการที่มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้นั้นต้องอาศัยสมองและระบบประสาทเป็นพื้นฐานการรับรู้ รับความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้งห้า การเชื่อมโยงต่อกันของเซลล์สมองส่วนมากเกิดขึ้นก่อนอายุ ๕ ปี และปฏิสัมพันธ์แรกเริ่มระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ มีผลโดยตรงต่อการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อ โดยในช่วง ๓ ปีแรกของชีวิต สมองเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาก มีการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อขึ้นมามากมาย มีการสร้างไขมันหรือมันสมองหุ้มล้อมรอบเส้นใยสมองด้วยพอลิเอทรีน ๓ ปี สมองจะมีขนาดประมาณ ๘๐ % ของสมองผู้ใหญ่ มีเซลล์สมองนับหมื่นล้านเซลล์ เซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อเหล่านี้ยังได้รับการกระตุ้นมากเท่าใด การเชื่อมต่อกันระหว่างเซลล์สมองยิ่งมีมากขึ้นและความสามารถทางการคิดยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ถ้าหากเด็กขาดการกระตุ้นหรือส่งเสริมจากสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม เซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อที่สร้างขึ้นมาก็จะหายไป เด็กที่ได้รับความเครียดอยู่ตลอดเวลาจะทำให้ขาดความสามารถที่จะเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม

ส่วนต่าง ๆ ของสมองเจริญเติบโตและเริ่มมีความสามารถในการทำหน้าที่ในช่วงเวลาต่างกัน จึงอธิบายได้ว่าการเรียนรู้ทักษะบางอย่างจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเฉพาะในช่วงเวลาหนึ่งที่เรียกว่า ”หน้าต่างของโอกาสการเรียนรู้” ซึ่งเป็นช่วงที่พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูและครูสามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้และพัฒนาสิ่งนั้น ๆ ได้ดีที่สุด เมื่อพ้นช่วงนี้ไปแล้วโอกาสนั้นจะฝีกยากหรือเด็กอาจทำไม่ได้เลย เช่น การเชื่อมโยงวงจรประสาทของการมองเห็นและรับรู้ภาพจะต้องได้รับการกระตุ้นทำงานตั้งแต่ ๓ หรือ ๔ เดือนแรกของชีวิตจึงจะมีพัฒนาการตามปกติ ช่วงเวลาของการเรียนภาษาคือ อายุ ๓ – ๕ ปีแรกของชีวิต เด็กจะพูดได้ชัด คล่องและถูกต้อง โดยการพัฒนาจากการพูดเป็นคำ ๆ มาเป็นประโยคและเล่าเรื่องได้ เป็นต้น

๔. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจและเรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็วเพติดเพลิน เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง การใช้สื่อการเรียนรู้ต้องปลอดภัยต่อตัวเด็กและเหมาะสมกับวัยวุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ และความต้องการของเด็กที่หลากหลาย สื่อประกอบการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท ๒ มิติและ/หรือ ๓ มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรม สื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆให้ครบทุกด้าน ทั้งนี้สื่อต้องเอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าโดยการจัดการใช้สื่อสำหรับเด็กปฐมวัยต้องเริ่มต้นจากสื่อของจริง ของจำลอง ภาพถ่าย ภาพโครงร่างและสัญลักษณ์ตามลำดับ

๕. แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม เด็กเมื่อเกิดมาจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งไม่เพียงแต่จะได้รับอิทธิพลจากการปฏิบัติแบบดั้งเดิมตามประเพณี มรดก และความรู้ของบรรพบุรุษ แต่ยังได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ ค่านิยมและความเชื่อของบุคคลในครอบครัวและชุมชนของแต่ละที่ด้วย บริบทของสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือแวดล้อมตัวเด็กทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป ครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็กมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนา ศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ครูควรต้องเรียนรู้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเด็ก ที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนา เกิดการเรียนรู้และอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากพื้นฐานเหมือน หรือต่างจากตนได้อย่างราบรื่นมีความสุข เป็นการเตรียมเด็กไปสู่สังคมในอนาคตกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายทางความคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมเช่น ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเรื่องศาสนา ประเทศ พม่า ลาว กัมพูชาก็จะคล้ายคลึงกับคนไทย ในการทำบุญตักบาตร การสวดมนต์ไหว้พระ การให้ความเคารพพระสงฆ์ การทำบุญเลี้ยงพระ การเวียนเทียน

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๙

ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐
โรงเรียนบ้านบางदान

๑. ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านบางदान

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคน ให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

๒. วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย หลักการ

๒.๑ วิสัยทัศน์โรงเรียนบ้านบางदान

ภายในปี ๒๕๖๙ เด็กปฐมวัยทุกคนของโรงเรียนบ้านบางदान ได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสม เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ เรียนรู้อย่างมีความสุข และพัฒนาอย่างรอบด้าน สมดุลเต็มตามศักยภาพ จัดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ ปลุกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรม และภาคภูมิใจในความเป็นไทยโดยใช้กิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่นให้เกิดการเรียนรู้

๒.๒ พันธกิจ

เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ โรงเรียนบ้านบางदानได้กำหนดภารกิจดังต่อไปนี้

๑. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา
๒. จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม
๓. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๔. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเป็นไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย
๕. จัดกิจกรรมในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. จัดสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนาเด็กในทุกๆด้าน
๗. จัดกิจกรรมโดยผ่านการเล่น และกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก

๒.๓ เป้าหมาย

๑. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการพัฒนาให้เกิดความพร้อม ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เต็มตามศักยภาพ
๒. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา
๓. เด็กปฐมวัยทุกคนรู้จักใช้ชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสม
๔. เด็กปฐมวัยทุกคนรัก และภาคภูมิใจในความเป็นไทย รักษาประเพณี วัฒนธรรมไทย
๕. เด็กปฐมวัยทุกคนมีความรักในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ครูทุกคนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น ชุมชนและจังหวัด พร้อมทั้งจังหวัดใกล้เคียง

๒.๔ หลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

หลักการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนบ้านบางदान ต้องการให้เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการส่งเสริมพัฒนาการ มีการจัดประสบการณ์ได้อย่างเหมาะสมตามวุฒิภาวะ มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และความร่วมมือกับบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กได้มีพัฒนาการทุกด้านอย่างเต็มตามศักยภาพ โดยมีหลักการ ดังนี้

๑. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
๒. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
๓. ยึดพัฒนาการและการพัฒนาการเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นอย่างมีความหมาย และมีกิจกรรมที่หลากหลาย เด็กได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนอย่างเพียงพอ
๔. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข
๕. สร้างความรู้ ความเข้าใจ และประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว และชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๓. จุดหมาย

จุดหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๔ เป็นความคาดหวัง เพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อจบการศึกษาระดับปฐมวัยแล้ว โดยจุดหมายอยู่บนพื้นฐานพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่นำไปสู่การกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ดังนี้

๑. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง และมีสุขนิสัยที่ดี
๒. สุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม
๓. มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข
๔. มีทักษะความคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

๔. พัฒนาการเด็กปฐมวัย

พัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญาแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามวุฒิภาวะและสภาพแวดล้อมที่เด็กได้รับ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงวัยอาจเร็วหรือช้าแตกต่างกันไปในเด็กแต่ละคน มีรายละเอียด ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย เป็นพัฒนาการที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของร่างกายในด้านโครงสร้างของร่างกาย ด้านความสามารถในการเคลื่อนไหว และด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดี รวมถึงการใช้สัมผัสรับรู้ การใช้ตาและมือประสานกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เด็กอายุ ๓-๖ ปีมีการเจริญเติบโตรวดเร็ว โดยเฉพาะในเรื่องน้ำหนักและส่วนสูง กล้ามเนื้อใหญ่จะมีความก้าวหน้ามากกว่ากล้ามเนื้อเล็ก สามารถบังคับการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ดี มีความคล่องแคล่วว่องไวในการเดิน สามารถวิ่ง กระโดด ควบคุมและบังคับการทรงตัวได้ดี จึงชอบเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง พร้อมทั้งจะออกกำลังและเคลื่อนไหวในลักษณะต่างๆ ส่วนกล้ามเนื้อเล็กและความสัมพันธ์ระหว่างตาและมือยังไม่สมบูรณ์ การสัมผัสหรือการใช้มือมีความละเอียด ใช้มือหยิบจับสิ่งของต่าง ๆ ได้มากขึ้น ถ้าเด็กไม่เครียดหรือกังวลจะสามารถทำกิจกรรมที่พัฒนากล้ามเนื้อเล็กได้ดีและนานขึ้น

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นความสามารถในการรู้สึกและแสดงความรู้สึกของเด็กเช่นพอใจ ไม่พอใจ รัก ชอบ สนใจ เกิด โดยที่เด็กรู้จักควบคุมการแสดงออกอย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ เผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการสร้างความรู้สึกที่ดีและการนับถือตนเอง เด็กอายุ ๓-๖ ปีจะแสดงความรู้สึกอย่างเต็มที่ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธแต่จะเกิดเพียงชั่วคราวแล้วหายไป การที่เด็กเปลี่ยนแปลงอารมณ์ง่ายเพราะมีช่วงความสนใจระยะสั้น เมื่อมีสิ่งใดน่าสนใจก็จะเปลี่ยนความสนใจไปตามสิ่งนั้น เด็กวันนี้นักหวาดกลัวสิ่งต่าง ๆ เช่น ความมืด หรือสัตว์ต่าง ๆ ความกลัวของเด็กเกิดจากจินตนาการ ซึ่งเด็กกว่าเป็นเรื่องจริงสำหรับตน เพราะยังสับสนระหว่างเรื่องปรู้งแต่งและเรื่องจริง ความสามารถแสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสมกับวัยรวมถึงชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเอง และผู้อื่น เพราะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางน้อยลงและต้องการความสนใจจากผู้อื่นมากขึ้น

๓. พัฒนาการด้านสังคม เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมครั้งแรกในครอบครัว โดยมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่และพี่น้อง เมื่อโตขึ้นต้องไปสถานศึกษา เด็กเริ่มเรียนรู้การติดต่อและการมีสัมพันธ์กับบุคคลนอกครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในวัยเดียวกัน เด็กได้เรียนรู้การปรับตัวให้เข้าสังคมกับเด็กอื่นพร้อม ๆ กับรู้จักร่วมมือในการเล่นกับกลุ่มเพื่อน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตให้แก่เด็กนักเรียนสร้างความตระหนักให้นักเรียน ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีจิตพอเพียงด้านทุจริต ละอายและเกรงกลัวที่จะไม่ทุจริตและไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบเจตคติและพฤติกรรมทางสังคมของเด็กจะก่อขึ้นในวัยนี้และจะแผ่แน่นยากที่จะเปลี่ยนแปลงในวัยต่อมา ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยนี้ มี ๒ ลักษณะ คือลักษณะแรกนั้น เป็นความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ และลักษณะที่สองเป็นความสัมพันธ์กับเด็กในวัยใกล้เคียงกัน

๔. ด้านสติปัญญา ความคิดของเด็กวัยนี้มีลักษณะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ยังไม่สามารถเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น เด็กมีความคิดเพียงแต่ว่าทุกคนมองสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และรู้สึกต่อสิ่งต่างๆเหมือนตนเอง ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ที่สุด เมื่ออายุ ๔-๖ ปี เด็กสามารถโต้ตอบหรือมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของที่อยู่รอบตัวได้ สามารถจำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้กระทำซ้ำกันบ่อย ๆ ได้ดี เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้นแต่ยังอาศัยการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ แก้ปัญหาการลองผิดลองถูกจากการรับรู้มากกว่าการใช้เหตุผลความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวพัฒนาอย่างรวดเร็วตามอายุที่เพิ่มขึ้น ในส่วนของพัฒนาการทางภาษา เด็กวัยนี้เป็นระยะเวลาของการพัฒนาภาษาอย่างรวดเร็ว โดยมีการฝึกฝนการใช้ภาษาจากการทำงานกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปของการพูดคุย

การตอบคำถาม การเล่าเรื่อง การเล่านิทานและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสถานศึกษา เด็กปฐมวัยสามารถใช้ภาษาแทนความคิดของตนเองและใช้ภาษาในการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่นได้ คำพูดของเด็กวัยนี้ อาจจะทำให้ผู้ใหญ่บางคนเข้าใจว่าเด็กรู้มากแล้วแต่ที่จริงเด็กยังไม่เข้าใจความหมายของคำและเรื่องราวลึกซึ้งนัก

๕. มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน ๑๒ ข้อ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวเด็กเมื่อจบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โดยหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดตัวบ่งชี้ซึ่งเป็นเป้าหมายในการพัฒนาเด็ก ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีการกำหนดสภาพที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่จำเป็นสำหรับเด็กทุกคน บนพื้นฐานพัฒนาการหรือความสามารถในแต่ละระดับอายุ เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้เพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์ในการจัดประสบการณ์ และการประเมินพัฒนาการเด็ก ซึ่งนอกจากสภาพที่พึงประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กอายุ ๓-๖ ปีเพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้ถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปช่วยพัฒนาเด็กให้เต็มตามความสามารถและศักยภาพหรือช่วยเหลือเด็กได้ทันเวลาที่ ในกรณีที่สภาพที่พึงประสงค์ของเด็กไม่เป็นไปตามวัย ผู้สอนจำเป็นต้องหาจุดบกพร่องและรีบแก้ไขโดยจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็ก ถ้าเด็กมีสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าวัย ผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ สภาพที่พึงประสงค์เกิดขึ้นตามวัย ซึ่งประกอบด้วย

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

๖. ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเด็กที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์ สภาพที่พึงประสงค์เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้เด็กเกิดบนพื้นฐานพัฒนาการตามวัยหรือความสามารถตามธรรมชาติในแต่ละระดับอายุเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดสาระเรียนรู้ใน การจัดประสบการณ์ กิจกรรมและประเมินพัฒนาการ

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ มีดังนี้

รายละเอียดของมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ มีดังนี้

๑.พัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและสุขนิสัยที่ดี

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย
๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดด้วยตนเอง	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดและดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง
	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง
	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา
	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา
๑.๓รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินตามแนวที่กำหนดได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน
	๒.๑.๒ กระโดดสองขาขึ้น-ลง อยู่กับที่ได้	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสียการทรงตัว	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว
	๒.๑.๓ วิ่งแล้วหยุดได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว
	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือทั้ง ๒ ข้าง	๒.๑.๔ รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้
๒.๒ ใช้มือ-ตาประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษขาดจากกันได้โดยใช้มือเดียว	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้
	๒.๒.๒ เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้	๒.๒.๒ เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	๒.๒.๒ เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน
	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ ซม. ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๕ ซม. ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๒๕ ซม. ได้

๒.พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีสุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึก ได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึก ได้ตามสถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึก ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูด กล้าแสดงออก	๓.๒.๑ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์	๓.๒.๑ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์
	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานแลความสามารถของตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานแลความสามารถของตนเองและผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ
	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี
	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง ดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง ดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง ดนตรี

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นด้วยตนเอง
๕.๒ มีเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง
	๕.๒.๒ แบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ ด้วยตนเอง
๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์
๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จด้วยตนเอง

๓.พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเอง	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเอง ได้อย่างคล่องแคล่ว
	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเองอย่างถูกวิธี
	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๖.๑.๓ ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง
๖.๒ มีวินัยในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วยตนเอง
	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง
๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงด้วยตนเอง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง
	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่
๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ตามกาลเทศะ
	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง
	๗.๒.๓ หยุดยีนเมื่อได้ยินเพลงชาติและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ หยุดยีนเมื่อได้ยินเพลงชาติและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ หยุดยีนเมื่อได้ยินเพลงชาติและเพลงสรรเสริญพระบารมี

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน
๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นร่วมกับเพื่อน	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย
	๘.๑.๒ ยิ้มและทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๑.๒ ยิ้มและทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	๘.๑.๒ ยิ้มและทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์
๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ ปฏิบัติตนตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงด้วยตนเอง
	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้ด้วยตนเอง	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์
	๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอม แก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอม แก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไข ปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟัง
	๙.๑.๒ เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ	๙.๑.๒ เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง	๙.๑.๒ เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้
๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่านภาพ และพูดข้อความด้วยภาษาของตนเอง	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้หรือวาดภาพ ตามองข้อความตามบรรทัด	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้หรือวาดภาพ ตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ
	๙.๒.๒ เขียน ชิด เขียนอย่างมีทิศทาง	๙.๒.๒ เขียนคล้ายตัวอักษร	๙.๒.๒ เขียนชื่อตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะของสิ่งต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงหรือความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส
	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่การใช้งานเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบสองลักษณะขึ้นไป

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
	๑๐.๑.๓ คัดแยกสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน	๑๐.๑.๓ จำแนกและจับกลุ่มสิ่งต่างๆ โดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์	๑๐.๑.๓ จำแนกและจับกลุ่มสิ่งต่างๆ โดยใช้ตั้งแต่สองลักษณะขึ้นไปเป็นเกณฑ์
	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๓ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๔ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๕ ลำดับ
๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล	๑๐.๒.๑ ระบุผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ ระบุสาเหตุผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ อธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำด้วยตนเอง
	๑๐.๒.๒ คาดเดาหรือคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้น	๑๐.๒.๒ คาดเดาหรือคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้น หรือมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูล	๑๐.๒.๒ คาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นและมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล
๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจ ในเรื่องง่ายๆ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจ ในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและยอมรับผลที่เกิดขึ้น
	๑๐.๓.๒ แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาและแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาสร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๑.๑ สร้างงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑๑.๑.๑ สร้างงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๑.๑ สร้างงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑๑.๑.๑ สร้างงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๒.๑ มีจินตนาการที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจฟังอ่านหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	๑๒.๑.๑ สนใจซักถามเกี่ยวกับเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	๑๒.๑.๑ สนใจหยิบหนังสือมาอ่านและเขียนสื่อความคิดของตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆตามวิธีการที่มีผู้ชี้แนะ	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆตามวิธีการของตนเอง	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายด้วยตนเอง
	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “ใคร” “อะไร” ในการค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “ที่ไหน” “ทำไม” ในการค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไร” “อย่างไร” ในการค้นหาคำตอบ

๗.ระยะเวลาเรียน

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๙ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โรงเรียนบ้านบางดาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ๑ ปีการศึกษา ปีการศึกษาละ ๒ ภาคเรียน โดยมีเวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน ต่อ ๑ ปีการศึกษา ในแต่ละวันจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง โดยสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมตามบริบทและสถานการณ์ ดังนี้

๖.๑ การจัดชั้นเรียน

๖.๑.๑ ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ชื่อย่อ อ.๒ เด็กช่วงอายุ ๔-๕ ปี

๖.๑.๒ ชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ชื่อย่อ อ.๓ เด็กช่วงอายุ ๕-๖ ปี

๖.๒ โครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ ปีการศึกษาละ ๒ ภาคเรียน

๖.๒.๑ ภาคเรียนที่ ๑ (๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙)

๖.๒.๒ ภาคเรียนที่ ๒ (๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๙ - ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๗๐)

๖.๓ เวลาเรียน สำหรับเด็กปฐมวัย ๑ ปีการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน

๖.๓.๑ ภาคเรียนที่ ๑ ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ในแต่ละวันเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง

๖.๓.๒ ภาคเรียนที่ ๒ ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ในแต่ละวันเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง

โครงสร้างของหลักสูตร

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยซึ่งให้สัมพันธ์กับเศรษฐกิจพอเพียง จึงกำหนดโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โรงเรียนวัดท่ากุ่ม

ช่วงอายุ	อายุ ๓-๖ ปี	
	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
สาระการเรียนรู้	- ด้านร่างกาย - ด้านอารมณ์ และจิตใจ - ด้านสังคม - ด้านสติปัญญา	- เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก - ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก
ระยะเวลาเรียน	๑ ปีการศึกษา	

๘. สาระการเรียนรู้รายปี

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านบางदान ระดับการศึกษาปฐมวัยได้กำหนดสิ่งที่เด็กควรเรียนรู้ในแต่ละช่วงอายุ โดยพิจารณาจากสาระที่ควรเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๙ ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

๑. ประสบการณ์สำคัญ

เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนนำไปใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ให้เด็กเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ และได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ดังนี้

๑.๑ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือกิจกรรมต่างๆ และสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพและอนามัย สุขนิสัย และการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

ด้านร่างกาย	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่	๑.๑.๑.๑ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่	ตบมือ ผงกศีรษะ เคลื่อนไหวไหล่ เอว แขนและขา มือและนิ้วมือ เคาะเท้า เท้า และปลายเท้าอยู่กับที่
	๑.๑.๑.๒ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่	คลาน คืบ เดิน วิ่ง กระโดด สไลด์ ควบม้าก้าวกระโดด เคลื่อนที่ไปข้างหน้า-ข้างหลัง ข้างซ้าย-ข้างขวา หมุนตัว
	๑.๑.๑.๓ การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์	เคลื่อนไหวร่างกายพร้อมเชือก ผ้าแพร ริบบิ้น วัสดุอื่นๆ ที่เหมาะสม ตามจินตนาการ เพลงบรรเลง

ด้านร่างกาย	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๑.๑.๔ การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ	เล่นเกมกลางแจ้ง เช่น ลิงชิงบอล ขว้างลูกบอล ถูทราย โยนลูกบอลหรือวัสดุอื่นลงตะกร้า เตะบอล
	๑.๑.๑.๕ การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ	เล่นอิสระ เล่นเครื่องเล่นสนาม เล่นปีนป่าย โหน มุด ลอดเครื่องเล่น ปีนจักรยานสามล้อ
๑.๑.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก	๑.๑.๒.๑ การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างสิ่งต่างๆจากแท่งไม้ บล็อก	การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างสิ่งต่าง ๆ จากแท่งไม้ บล็อก
	๑.๑.๒.๒ การเขียนภาพและการเล่นกับสี	เขียนภาพด้วยสีเทียน สีไม้ สีจากวัสดุธรรมชาติ เล่นกับสีน้ำ เช่น เป่าสี ทับสี พับสี หยดสี ละเลงสี กลิ้งสี
	๑.๑.๒.๓ การปั้น	ปั้นดินน้ำมัน ปั้นดินเหนียว ปั้นแป้งโดว์
	๑.๑.๒.๔ การประดิษฐ์สิ่งต่างๆ	สร้างชิ้นงานจากวัสดุธรรมชาติ
	๑.๑.๒.๕ การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะและการร้อยวัสดุ	ใช้กรรไกรปลายมดัดกระดาษหรือตัดใบไม้ ร้อยดอกไม้และวัสดุต่างๆ ฉีก ตัดกระดาษหรือวัสดุธรรมชาติ
๑.๑.๓. การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตัว	๑.๑.๓.๑ การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร ทำความสะอาดหลังจากเข้าห้องน้ำ ห้องส้วม รับประทานอาหารกลางวันครบห้ามนอนกลางวัน ออกกำลังกาย ดูแลรักษาความสะอาดของใช้ส่วนตัว
๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย	๑.๑.๔.๑ การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน	เล่นเครื่องเล่นที่ถูกต้อง ล้างมือทุกครั้งเมื่อเสร็จสิ้นการเล่น ระวังรักษาและดูแลตนเองขณะเจ็บป่วย เช่น ปิดปากไอ ในขณะที่เป็นหวัด ไม่ขยี้ตาในขณะที่ตาแดง
	๑.๑.๔.๒ การฟังนิทาน เล่าเรื่อง เหตุการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและการรักษาความปลอดภัย	ฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย เช่น การข้ามถนนการรับของจากคนแปลกหน้า ของมีคม สัตว์มีพิษ และอันตรายจากสารมีพิษ
๑.๑.๕. การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายของตน	๑.๑.๕.๑ การเคลื่อนไหวโดยควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่	เคลื่อนไหวร่างกายไปในทิศทางต่าง เช่น ข้าง ขวา หน้า ทัวบริเวณที่กำหนดให้ในระดับสูงกลางต่ำ มีการเคลื่อนไหวที่หลากหลายเช่น มุด ลอด คลาน กลิ้ง กระโดด

ด้านร่างกาย	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๑.๕.๒ การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง	การเดินวิ่ง กระโดด หลบหลีกหรือข้ามสิ่งกีดขวางต่างๆ เช่น ล้อรถยนต์ ที่กั้นจราจร ห่วงฮูลาฮูป สิ่งของ บล็อกไม้

๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองที่เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่าเริง แจ่มใส เห็นใจผู้อื่น ได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม สุนทรียภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ดังนี้

ด้านอารมณ์ จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
๑.๒.๑ สุนทรียภาพดนตรี	๑.๒.๑.๑ การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงเพลง	ทำท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะต่างๆ เช่น โยกตัว สายสะโพก ตบมือ ย่ำเท้าตามจังหวะและเสียงเพลง เช่น เพลงบรรเลง เพลงตามสมัยนิยม เพลงตามหน่วยประสบการณ์ เพลงที่สนใจ เพลงประจำโรงเรียน และเพลงพื้นบ้าน
	๑.๒.๑.๒ การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ	เล่นเครื่องดนตรีต่างๆ หรือวัสดุอื่นๆ ประกอบจังหวะ เช่น เคาะ เขย่า ตี
	๑.๒.๑.๓ การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี	แสดงท่าทางเคลื่อนไหวประกอบเสียงเพลง เสียงดนตรีหรือจังหวะซ้ำและเร็ว
	๑.๒.๑.๔ การเล่นบทบาทสมมติ	เล่นและแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครตามหน่วยประสบการณ์หรือนิทาน
	๑.๒.๑.๕ การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ	ทำกิจกรรมศิลปะ เช่น วาดภาพระบายสี ปั้น ร้อย ฉีก ตัด ปะ เล่นกับสีน้ำ ประดิษฐ์เศษวัสดุ
	๑.๒.๑.๖ การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม	สร้างงานศิลปะตามความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ เช่น วาดภาพระบายสี ปั้น ร้อย ฉีก ตัด ปะ พับ เล่นกับสีน้ำ ประดิษฐ์เศษวัสดุ การทำสวนถาด และแสดงความคิดเห็นต่อผลงานศิลปะ
๑.๒.๒. การเล่น	๑.๒.๒.๑ การเล่นอิสระ	เล่นอิสระ การเล่นที่ใช้จินตนาการ เล่นสมมติ การเล่นของเล่นในห้องเรียน บริเวณสนามเด็กเล่น
	๑.๒.๒.๒ การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่	เล่นเสรี เล่นอิสระในมุม เล่นรายบุคคล เล่นกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ เล่นร่วมกับเพื่อน เล่นแบบร่วมมือและเล่นแบบสร้างสรรค์

ด้านอารมณ์ จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๒.๒.๓ การเล่นตามมุมประสบการณ์/ มุมเล่นต่างๆ	เล่นตามมุมในห้องเรียน เล่นสมมุติ
	๑.๒.๒.๔ การเล่นนอกห้องเรียน	เล่นกลางแจ้ง เช่น เล่นเครื่องเล่นสนาม รูปแบบต่างๆ เล่นน้ำ เล่นทราย การละเล่นพื้นบ้าน
๑.๒.๓. คุณธรรม จริยธรรม	๑.๒.๓.๑ การปฏิบัติตนตามหลักศาสนา ที่นับถือ	ทำกิจกรรมทางศาสนาที่วัด มัสยิด โบสถ์ ปฏิบัติตนตามคำสอนของศาสนาที่นับถือ
	๑.๒.๓.๒ การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม	ฟัง นิทาน เรื่องราว เหตุการณ์เกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์ ความเมตตา กรุณา มีน้ำใจ ช่วยเหลือแบ่งปัน ความเห็นอกเห็นใจ ความรับผิดชอบ ประหยัดพอเพียง และ ความมีวินัย
	๑.๒.๓.๓ การร่วมสนทนาและ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม	ร่วมสนทนาและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข่าว เรื่องราว เหตุการณ์ นิทาน เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ตามบริบท ของชุมชนหรือกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ
๑.๒.๔. การ แสดงออกทาง อารมณ์	๑.๒.๔.๑ การพูดสะท้อนความรู้สึก ของตนเองและผู้อื่น	บอกเล่า ทำท่าทางที่เกี่ยวข้องความรู้สึก ของตนเองและผู้อื่น ปรับเปลี่ยนความคิด หรือกระทำ เมื่อมีสถานการณ์ที่เป็น ปัญหา พูดแสดงสีหน้าท่าทางบทบาท ตามตัวละคร
	๑.๒.๒.๒ การเล่นบทบาทสมมติ	เล่นและแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละคร ตามหน่วยประสบการณ์หรือนิทาน
	๑.๒.๒.๓ การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ ดนตรี	แสดงท่าทาง เคลื่อนไหวประกอบ เสียงเพลง เสียงดนตรี หรือจังหวะซ้ำและ เร็ว
	๑.๒.๒.๔ การร้องเพลง	ร้องเพลงประกอบหน่วยการจัด ประสบการณ์หรือเพลงที่สนใจอย่าง สนุกสนาน
	๑.๒.๒.๕ การทำงานศิลปะ	ทำกิจกรรมศิลปะ เช่น วาดภาพระบายสี ปั้น ร้อย ฉีก ตัด ปะ พับ เล่นกับสี ประดิษฐ์เศษวัสดุ
๑.๒.๕. การมี อัตลักษณ์เฉพาะตน และเชื่อว่าตนเองมี ความสามารถ	๑.๒.๕.๑ การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตาม ความสามารถของตนเอง	เล่น/ทำงานอย่างอิสระตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตนเอง เช่น กิจกรรมศิลปะ กิจกรรมการ เคลื่อนไหว กิจกรรมในกิจวัตรประจำวัน (โดยเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการ

ด้านอารมณ์ จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
		ตัดสินใจ เลือกทำกิจกรรมเอง บอกได้ว่าตนเองเป็นอย่างไร ทำอะไรได้บ้าง บอกความเหมือน ความแตกต่างของตนเองและผู้อื่น และบอกความคิดของตนเองว่าอยากเป็นอะไรเมื่อหนูโตขึ้นไป)
๑.๒.๖.การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๑.๒.๖.๑ การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุขเห็นใจเมื่อผู้อื่นแสดงความเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือปลอกบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ	การแสดงความยินดีกับเพื่อนเมื่อเพื่อนมีความสุข เช่นวันเกิด และแสดงความเห็นใจเพื่อนหรือผู้อื่น เช่น ช่วยเหลือปลอกบโยนเมื่อเพื่อนร้องไห้

๑.๓ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์

กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัว จากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเล่น คุณธรรม จริยธรรม ดังนี้

ด้านอารมณ์ จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๑.๓.๑.๑ การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน	ทำกิจวัตรประจำวันด้วยตนเอง เช่น แต่งตัว ล้างมือ รับประทานอาหาร เข้าห้องส้วม
	๑.๓.๑.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	นำวัสดุเหลือใช้มาสร้างชิ้นงาน ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียง เช่น ยาสีฟัน น้ำ วัสดุทำงานศิลปะ
๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.๓.๒.๑ การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน	รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น ดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียน รดน้ำต้นไม้ เก็บขยะ นำวัสดุท้องถิ่นวัสดุที่เหลือใช้ มาสร้างชิ้นงาน ใช้น้ำ สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัด คุ่มค่า เช่น ดินสอ สี กระดาษสี
	๑.๓.๒.๒ การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า	นำวัสดุเหลือใช้มาสร้างชิ้นงาน ใช้สิ่งของอย่างประหยัด เช่น ดินสอ สี กระดาษสี
	๑.๓.๒.๓ การทำงานศิลปะที่นำวัสดุหรือสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	ประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ จากวัสดุเหลือใช้ เช่น ขวดน้ำพลาสติก กล้อง เศษผ้า แกนกระดาษ กระดาษสี ไม้ไอศกรีม
	๑.๓.๒.๔ การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้	ปลูกต้นไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ ผักสวนครัว ดูแลรดน้ำพรวนดิน เช่น เพาะถั่วงอก ปลูกผักบุ้ง ต้นหอม

ด้านอารมณ์ จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๓.๒.๕ การเลี้ยงสัตว์	เลี้ยงและดูแลให้อาหารสัตว์ เช่น ปลา ไก่ นก
	๑.๓.๒.๖ การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน	สนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ ผลกระทบที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ฝนตก น้ำท่วม ฝนแล้ง ลมพายุ
๑.๓.๓. การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย	๑.๓.๓.๑ การเล่นบทบาทสมมติการปฏิบัติตนในความเป็นไทย	เล่นบทบาทสมมติเกี่ยวกับการไหว้ การทักทายและการปฏิบัติในวันสำคัญของไทย และ วันสำคัญของท้องถิ่น
	๑.๓.๓.๒ การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย	ทำกิจกรรมในวันสำคัญและประเพณีท้องถิ่นของตน
	๑.๓.๓.๓ การประกอบอาหารไทย	ทำอาหารง่ายๆตามหน่วยการจัดประสบการณ์ อาหารในท้องถิ่นหรืออาหารประเภทของตนเอง
	๑.๓.๓.๔ การศึกษานอกสถานที่	วางแผน สำรวจ ศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกสถานที่ สัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ บันทึกข้อมูล
๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิกของสังคม	๑.๓.๔.๑ การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน	มีส่วนร่วมในการกำหนดและจัดทำข้อตกลงของห้องเรียน
	๑.๓.๔.๒ การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้อง	ปฏิบัติตามข้อตกลงของห้องเรียนที่ร่วมกันกำหนด เช่น การเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ การเข้าแถวรับของ
	๑.๓.๔.๓ การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่
	๑.๓.๔.๔ การดูแลห้องเรียนร่วมกัน	ดูแลความสะอาดเรียบร้อยของห้องเรียน เช่น จัดของเล่นของใช้เข้าที่ เทขยะรดน้ำต้นไม้
	๑.๓.๔.๕ การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ	ปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองตามความเหมาะสมและบริบทของแต่ละสถานศึกษา
๑.๓.๕ การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ	๑.๓.๕.๑ การร่วมสนทนาและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	สนทนาแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน เรื่องราว และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
	๑.๓.๕.๒ การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น	เล่นและทำงานร่วมกันเป็นคู่ กลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่

ด้านอารมณ์ จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๓.๕.๓ การทำศิลปะแบบร่วมมือ	ทำงานศิลปะร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน เช่น ปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ตัดฉีกปะ งานประดิษฐ์
๑.๓.๖ การแก้ปัญหา ความขัดแย้ง	๑.๓.๖.๑ การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา	ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและนำเสนอความคิดและตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องราว เหตุการณ์ต่าง ๆ
	๑.๓.๖.๒ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง	มีส่วนร่วมในการเสนอความคิด ตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างสันติวิธีในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้ง
๑.๓.๗ การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๑.๓.๗.๑ การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน	การเล่นหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน เช่น กิจกรรมศิลปะ กิจกรรมการเล่นตามมุม กิจกรรมเล่นน้ำ เล่นทราย และยอมรับความคิดของเพื่อนที่ต่างไปจากตน

๑.๔ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้การใช้ภาษา พัฒนาการคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและการแก้ปัญหา การมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นไปตามสภาพที่พึงประสงค์อย่างเหมาะสมกับพัฒนาการ ผ่านการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว รวมถึงส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ ดังนี้

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
๑.๔.๑ การใช้ภาษา	๑.๔.๑.๑ การฟังเสียงต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม	ฟังเสียงต่าง ๆ รอบตัวและบอกเสียงที่ได้ยิน เช่น เสียงหายใจ ลมพัด นกร้อง รถยนต์ คนเดินสัตว์ร้อง
	๑.๔.๑.๒ การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ	ฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ เช่น การเล่นเกม การเคลื่อนไหวตามคำบรรยาย รวมทั้งข้อตกลงในห้องเรียน
	๑.๔.๑.๓ การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรอง หรือเรื่องราวต่าง ๆ	ฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองง่าย ๆ หรือเรื่องราวต่าง ๆ
	๑.๔.๑.๔ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและความต้องการ	พูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการในสิ่งต่าง ๆ ใช้คำถาม ใคร อะไร ทำไม อย่างไร ในสิ่งที่ต้องการทราบ
	๑.๔.๑.๕ การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง	พูดเล่าข่าว เล่าประสบการณ์ หรือเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองหรือเหตุการณ์ประจำวัน เช่น ครอบครัวของฉัน

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๔.๑.๖ การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ	พูดบอกลักษณะสิ่งของที่สังเกต เล่าข่าว เล่าประสบการณ์ เช่น กิจกรรมที่ทำในวันหยุด กิจกรรมที่ได้ทำด้วยตนเอง หรือทำร่วมกับเพื่อนหรือครู หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับหรือตามช่วงเวลา
	๑.๔.๑.๗ การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่นและการกระทำต่าง ๆ	เล่าสิ่งที่กำลังเล่น กำลังทำ พูดให้กำลังใจ ปลอบใจ คำแนะนำเพื่อนในการเล่นและการทำงาน
	๑.๔.๑.๘ การรจกหะที่เหมะสมในการพูด	ตอบคำถามและมีมารยาทในการพูด เช่น ยกมือก่อนพูดไม่พูดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด
	๑.๔.๑.๙ การพูดเรียงลำดับเพื่อใช้ในการสื่อสาร	เรียงคำพูดในสิ่งที่คิดเพื่ออธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจ เช่น พูดเล่าเรื่องจากภาพ หรือเหตุการณ์ที่พบเห็น
	๑.๔.๑.๑๐ การอ่านหนังสือภาพ นิทานหลากหลายประเภท/รูปแบบ	อ่านภาพ นิทาน อ่านป้ายและสัญลักษณ์ที่เด็ก ๆ สนใจ อ่านนิทานให้เพื่อนฟัง
	๑.๔.๑.๑๑ การอ่านอย่างอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ	อ่านนิทานหรือหนังสือภาพที่สนใจอย่างอิสระตามลำพังในมุมหนังสือ อ่านร่วมกัน โดยครูแนะนำส่วนต่าง ๆ ของหนังสือตั้งแต่ปกหน้าจนถึงปกหลังแล้วเป็นผู้นำการอ่านโดยชี้คำในหนังสือจากซ้ายไปขวา เด็กชี้และอ่านตามครูพร้อมกัน อ่านชี้แนะโดย ครูเป็นผู้นำการอ่านกับเด็กกลุ่มย่อย ๓-๕ คน
	๑.๔.๑.๑๓ การสังเกตทิศทางการอ่าน ตัวอักษร คำ และข้อความ	ดูตัวอย่างการกวาดสายตาอ่านตัวอักษร คำ และข้อความจากซ้ายไปขวา บนมาล่าง
	๑.๔.๑.๑๔ การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวาจากบนลงล่าง	ดูตัวอย่างการกวาดสายตาและชี้คำอ่านข้อความ หนังสือนิทาน แผนภูมิเพลงจากซ้ายไปขวา บรรทัดบนลงบรรทัดล่าง
	๑.๔.๑.๑๕ การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตนเอง หรือคำคุ้นเคย	ชี้หรือบอกตัวอักษรบางตัวที่คุ้นเคยในชื่อตนเอง นิทาน เพลง คำคล้องจอง ป้ายข้อความ สังเกตบัตรชื่อ นามสกุลตัวเองกับเพื่อนว่ามีอักษรตัวไหนเหมือนกัน

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๔.๑.๑๖ การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่	มองและชี้ตัวอักษรในคำ ข้อความ ประโยค นิทาน แผนภูมิเพลง ปริศนาคำทาย หรือประโยคที่ครูเขียน สังเกตทิศทางการเขียนตัวพยัญชนะหรือคำที่คุ้นเคยของครู สังเกตการเขียนการเขียนบนทายหรือการเขียนในอากาศของครู ขุดดินน้ำมันเป็นตัวพยัญชนะที่คุ้นเคย เช่น พยัญชนะต้นชื่อของตนเอง
	๑.๔.๑.๑๗ การคาดเดาคำ วลีหรือประโยคที่มีโครงสร้างซ้ำๆ กัน จากนิทาน เพลง คำคล้องจอง	เล่นเดาคำบางคำที่คุ้นเคยในหนังสือ นิทาน เพลง คำคล้องจอง เล่นเดาตัวพยัญชนะที่หายไปจากคำที่คุ้นเคย เล่นเปลี่ยนคำบางคำในประโยคที่มีโครงสร้างซ้ำ ๆ บันทึกคำพูดเด็ก
	๑.๔.๑.๑๘ การเล่นเกมทางภาษา	เล่นเกมทางภาษาต่าง ๆ เช่น หาภาพกับสัญลักษณ์ จับคู่คำกับภาพนิทาน ต่อเติมอักษรลงในบัตรคำ บิงโกภาษา ลอตโต พยัญชนะกับคำ วาดภาพและแต่งเรื่องราวที่มีโครงเรื่องเดียวกับนิทาน
	๑.๔.๑.๑๙ การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง	สังเกตการเขียนของครูในโอกาสต่าง ๆ เช่น เขียนข้อตกลงชั้นเรียน เขียนประกาศวันสำคัญ เขียนวันที่ เดือน ปี เขียนคำบรรยายใต้ผลงานศิลปะของเด็ก เขียนบันทึกคำพูดของเด็ก สังเกตตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เช่น ป้ายชื่อครู ป้ายชื่อตนเอง ปฏิทิน ในชีวิตประจำวัน
	๑.๔.๑.๒๐ การเขียนร่วมกันตามโอกาสและการเขียนอิสระ	เขียนร่วมกับครู เลียนแบบการเขียนของครู ร่วมกับครูลอกตัวอักษรหรือสัญลักษณ์จากบัตรคำลงในสมุด นิทานที่ร่วมกันแต่งกับเพื่อน ร่วมกับครูวาดภาพและเขียนคำอธิบายภาพ เขียนบัตรอวยพรวันเกิดให้เพื่อน
	๑.๔.๑.๒๑ การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/คำคุ้นเคย	เขียนชื่อตนเอง เขียนคำที่คุ้นเคย เขียนสัญลักษณ์จากการอ่านนิทาน เรื่องราวเนื้อเพลง ป้ายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ร่วมกันเขียนคำ ป่านิเทศ เขียนชื่อติดชั้นวางของส่วนตัว

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๔.๑.๒๒ การคิดสะกิดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างมีอิสระ	เขียนคำง่าย ๆ ประกอบภาพตามความสนใจ เขียนชื่อตนเอง เขียนบัตรอวยพร โอกาสต่าง ๆ เขียนภาพนิทานหรือเรื่องนิทานอย่างอิสระตามความสนใจ หรือความต้องการของเด็กไม่ใช้กำหนดโดยครู การคิดสะกิดคำและเขียนอิสระของเด็ก จึงมีการเขียนแบบลองผิดลองถูกของเด็กเอง ซึ่งครูต้องไม่ตำหนิ/ลงโทษเมื่อเด็กเขียนผิด
๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผลการตัดสินใจและแก้ปัญหา	๑.๔.๒.๑ การสังเกตลักษณะส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม	- ใช้ประสาทสัมผัสในการสังเกตและบอกลักษณะหรือส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ เช่น ร่างกายของตนเอง สัตว์ พืช สิ่งของ เครื่องใช้ ดิน น้ำ ท้องฟ้า บริเวณต่าง ๆ - สังเกตบอกการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของร่างกายมนุษย์ สัตว์ พืชเมื่อเติบโต การเปลี่ยนแปลงของลมฟ้าอากาศ การเปลี่ยนแปลงของวัตถุและสิ่งของเครื่องใช้ - สังเกตและบอกความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ เช่น การนำสิ่งต่าง ๆ มาใช้ ประโยชน์ ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำบางอย่างกับผลที่เกิดขึ้น เช่น ถ้ารับประทานอาหารแล้วไม่แปรงฟันฟันจะผุ ถ้าใส่น้ำตาลลงในน้ำแล้วน้ำตาลจะละลาย ถ้าปล่อยสิ่งของจากที่สูงแล้วสิ่งของจะตกลงมา
	๑.๔.๒.๒ การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน	สังเกตสิ่งของ หรือสำรวจสถานที่ต่าง ๆ หรือ เล่นปีนป่ายเครื่องเล่นสนาม ลอดอุโมงค์ และบอกหรือวาดภาพเกี่ยวกับลักษณะ พื้นที่ ระยะ ตำแหน่งของสิ่งของ สถานที่ หรือเครื่องเล่นจากมุมมองต่าง ๆ
	๑.๔.๒.๓ การบอกและแสดงตำแหน่งทิศทางและระยะทางของสิ่งต่าง ๆ ด้วยการกระทำ ภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ	- สำรวจสิ่งต่างๆที่อยู่ในบริเวณหนึ่ง เช่น สิ่งของที่อยู่บนโต๊ะ สิ่งของที่อยู่ในห้อง และบอกหรือวาดภาพแสดงตำแหน่ง ทิศทางหรือระยะทางของสิ่งนั้น ๆ

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
		- สำรวจสถานที่ต่าง ๆ ถ่ายภาพ วาดภาพ หรือเขียนแผนผังสถานที่นั้น ๆ แล้วนำรูปภาพมาอธิบายตำแหน่ง ทิศทางหรือระยะทางของสถานที่ - เล่นเกมเกี่ยวกับมิติสัมพันธ์ เช่น วางสิ่งของในตำแหน่งที่กำหนด บอกชื่อสิ่งของที่อยู่ในตำแหน่งที่กำหนด บอกตำแหน่ง ทิศทางหรือระยะทางของสิ่งของที่กำหนด ใช้ร่างกายเคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งหรือไปตามทิศทางที่กำหนด
	๑.๔.๒.๔ การเล่นกับสื่อต่าง ๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก กรวย	- สำรวจ จำแนกและบอกลักษณะสิ่งของรอบตัว ที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายทรงกลม ทรงกระบอก ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก และกรวย - เล่นเกมจำแนกภาพหรือสิ่งของที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายวงกลม สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม และวงรี - ปั้นดินน้ำมันเป็นทรงกลม ทรงกระบอก ทรงสี่เหลี่ยม กรวย และตัดตามแนวนอน แนวตั้ง แนวเฉียง นำส่วนหน้าตัดไปพิมพ์ ภาพวาดภาพ พับ ตัด ต่อเติมภาพ จากรูปวงกลม สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม วงรี
	๑.๔.๒.๕ การตัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง	- คัดแยก จำแนก จัดกลุ่มสิ่งต่างๆตามลักษณะ รูปร่าง รูปทรงหรือตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนด เช่นสัตว์ ผลไม้ ใบไม้ดิน หิน ของเล่น สิ่งของเคลื่อนไหวรอบตัว
	๑.๔.๒.๖ การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน	- เล่นต่อหรือประกอบชิ้นส่วนของของเล่นชิ้นเล็กให้เป็นชิ้นใหญ่ที่สมบูรณ์ตามเงื่อนไข ที่กำหนดหรือตามจินตนาการ เช่น จิ๊กซอว์ไม้หมุด จิ๊กซอว์รูปภาพ ภาพตัดต่อ ตัวต่อ บล็อก และแยกชิ้นส่วนของเล่นเก็บเข้าที่

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๔.๒.๗ การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป	- สำรวจหาแบบรูปจากสิ่งต่างๆ เช่น ลวดลายบนเสื้อผ้าหรือสิ่งของเครื่องใช้ ลวดลายบนกระเบื้องปูพื้นห้องในเรื่องสี ลวดลาย ขนาด รูปร่าง และแบบรูป จากท่าทาง เสียง - วางแบบรูปให้เหมือนต้นแบบ หรือต่อเติมจากที่กำหนด หรือสร้างแบบรูปใหม่ ขึ้นเอง โดยการเล่นเกมใช้ของจริง เช่น วางบล็อก ไม้ไอศกรีม ไข่ไม้ เปลือกหอย ฝาขวดหรือวัสดุอื่น ๆ ให้เป็นแบบรูป
	๑.๔.๒.๘ การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	โดยการสร้างชิ้นงานหรือวิธีการภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด เช่น ร้อยลูกปัด ร้อยดอกไม้ ทำโมบาย ทำท่าทาง สร้างเสียง - ร้องเพลงหรือท่องคำคล้องจองที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรียกคำคล้องจอง - นับปากเปล่าในกิจวัตรประจำวัน เช่น นับขณะที่รอการเข้าแถวหรือนั่งที่ให้เรียบร้อย นับเพื่อให้เวลากับการเก็บของเข้าที่ นับเพื่อเตรียมตัวออกจากจุดเริ่มต้น ขณะเล่นเกม นับสิ่งต่าง เช่น นับเพื่อนในกลุ่ม นับขนมในจาน นับของเล่น นับสิ่งของเครื่องใช้ - หยิบหรือแสดงสิ่งต่าง ๆ ตามจำนวนที่กำหนด เช่น หยิบจาน แก้วน้ำ ผลไม้ ดินสอ ดินน้ำมัน ของเล่น
	๑.๔.๒.๙ การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่าง ๆ	- เปรียบเทียบจำนวนของสิ่งต่าง ๆ เช่น จำนวนเด็กชายกับเด็กหญิง จำนวนขนมกับจำนวนเด็ก จำนวนเด็กกับจำนวนเก้าอี้ หรือจำนวนแก้วกับจำนวนแปรงสีฟัน โดยใช้การจับคู่กันแล้วสังเกตว่าเท่ากันหรือไม่เท่ากัน มากกว่าหรือน้อยกว่า
	๑.๔.๒.๑๐ การรวมและแยกสิ่งต่าง ๆ	- นำสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่มมารวมเข้าด้วยกัน แล้วบอกจำนวนที่เกิดจากการรวมของสิ่งนั้น เช่น รวมคนสองกลุ่มเข้าด้วยกัน แล้วนับและบอกจำนวนทั้งหมดนับลูกสอง

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
		กองมารวมกันแล้วนับและบอกจำนวนทั้งหมด - แยกกลุ่มย่อยของสิ่งต่าง ๆ ออกจากกลุ่มใหญ่แล้วบอกจำนวนที่เหลือในกลุ่มใหญ่ เช่น แยกคนจำนวนหนึ่งออกจากกลุ่มใหญ่ แล้วนับและบอกจำนวนที่เหลือในกลุ่มใหญ่ แบ่งขนมให้เพื่อนแล้วนับแล้วบอกจำนวนที่เหลือในงาน หยิบสีเทียนจำนวนหนึ่งออกจากกล่อง แล้วนับจำนวนสีเทียนที่เหลือในกล่อง
	๑.๔.๒.๑๑ การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่าง ๆ	- บอกลำดับที่ของตนเองหรือเพื่อนที่ยืนอยู่ในแถว - ชี้ หยิบ หรือวางสิ่งของตามอันดับที่กำหนด - สนทนาและบอกเกี่ยวกับอันดับที่ในชีวิตประจำวันหรือในกิจกรรม เช่น เป็นลูกคนที่เท่าไรของครอบครัว ใครมาถึงโรงเรียนเป็นอันดับที่หนึ่ง อันดับที่สอง อันดับที่สาม บอกอันดับที่การเลือกมุม เช่น หนูเลือกเล่นเกมบล็อกเป็นกิจกรรมที่หนึ่งหรือสอง
	๑.๔.๒.๑๒ การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน	- เล่นในมุมบ้านหรือเล่นบทบาทสมมติร้านขายของ ชั่งน้ำหนักสิ่งต่าง ๆ เช่น ผลไม้ ขนม โดยใช้ตาชั่งสองแขนอย่างง่ายและใช้วัสดุที่มีรูปร่าง ขนาด และน้ำหนักเท่ากันเป็นหน่วยในการชั่งน้ำหนัก เช่น ไม้บล็อก ลูกแก้ว เหรียญ - เล่นตวงทรายหรือน้ำ โดยใช้ภาชนะต่าง ๆ เช่น ช้อน แก้ว ขวด และบอกปริมาณของทรายหรือน้ำที่ตวงตามจำนวนของภาชนะที่ใช้เป็นหน่วยในการตวง - วัดความยาวหรือความสูงของสิ่งต่าง ๆ โดยเลือกใช้สิ่งที่มีขนาดเท่ากันนำมาต่อกัน เช่น บล็อก ลวดเสียบกระดาษ หลอด ไม้ไอศกรีม หรือส่วนของร่างกาย

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๔.๒.๑๓ การจับคู่การเปรียบเทียบและการเรียงลำดับสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะความยาว ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร	- จับคู่สิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะที่สัมพันธ์กัน หรือตามที่กำหนด เช่น จับคู่สิ่งที่เป็นของจริงที่ใช้ร่วมกัน เช่น ช้อนกับส้อม จับคู่สิ่งที่เหมือนกัน เช่น ของเล่นที่มีลักษณะเหมือนกันจับคู่สิ่งที่แตกต่างกัน เช่น บล็อกที่แตกต่างกัน เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย จับคู่ภาพกับเงา จับคู่สัญลักษณ์กับสิ่งของที่มีจำนวนตรงกับตัวเลขนั้น - เปรียบเทียบความเหมือนความต่างของลักษณะของสิ่งของสองสิ่ง เช่น รูปทรง สี ผิวสัมผัส ส่วนประกอบของผลไม้ ดอกไม้ ต้นไม้ ใบไม้ สัตว์ วัตถุหรือสิ่งของเครื่องใช้ - เปรียบเทียบสิ่งของสองชิ้นที่มีน้ำหนักแตกต่างกันอย่างชัดเจน เช่น ลูกฟุตบอลกับลูกเทนนิส ขวดที่ใส่น้ำเต็มขวดกับขวดเปล่า โดยลองยกด้วยมือแล้วบอกว่าสิ่งของชิ้นใดหนักกว่าหรือเบากว่า สังเกตและเปรียบเทียบปริมาตรของสิ่งของ เช่น ทRAY น้ำ แป้ง ที่อยู่ในภาชนะที่มีรูปทรงเหมือนกัน ขนาดเท่ากันสองใบว่าสิ่งของในภาชนะใบไหนมีปริมาตรมากกว่าหรือน้อยกว่า โดยดูจากความสูงของสิ่งของในภาชนะ - เรียงลำดับความยาวหรือความสูง น้ำหนัก หรือปริมาตรของสิ่งของแต่ละชนิดตั้งแต่ ๓ สิ่งขึ้นไป เช่น เรียงลำดับความสูงของเด็ก ๓ คน เรียงลำดับน้ำหนักของผลไม้ ๓ ชนิด เรียงลำดับปริมาตรของน้ำที่อยู่ในภาชนะ ๓ ใบ
	๑.๔.๒.๑๔ การบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา	- เชื่อมโยงช่วงเวลากับการกระทำและเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น ทบทวนกิจวัตรประจำวันและกิจกรรมประจำวันตามลำดับเวลา เล่นเกมเรียงลำดับเหตุการณ์ตามช่วงเวลา เช่น กลางวัน

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
	๑.๔.๒.๑๕ การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน	กลางคืน ก่อน หลัง เข้า บ่าย เย็น เมื่อวาน วันนี้ พรุ่งนี้ - สังเกตเงินเหรียญและธนบัตรชนิดต่าง ๆ เล่นเกมจำแนกชนิดของเงิน เล่นเกมขายของ จัดกิจกรรมตลาดนัดให้เด็กฝึกใช้เงินและทอนเงิน - สนทนาร่วมกันเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันจากเหตุการณ์จริง เรื่องเล่านิทาน โดยใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์ในเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น จำนวนเท่าไร เท่ากัน ไม่เท่ากัน มากกว่า น้อยกว่า มากที่สุด น้อยที่สุด คนที่ อันดับที่หรือลำดับที่ รวมกัน ทั้งหมด มากขึ้นหรือเพิ่มขึ้น หรือเยอะขึ้น แบ่งกันหรือแยกกัน น้อยลงหรือลดลง เหลือ สั้น ยาว สูง เตี้ย ต่ำ หนัก เบา หนักกว่า เบากว่า หนักที่สุด เบาที่สุด กลางวัน กลางคืน ก่อน หลัง เข้า บ่าย เย็น เมื่อวานนี้ วันนี้ พรุ่งนี้ ที่ไหน ข้างไหน ข้างบน ข้างล่าง ข้างหน้า ข้างหลังระหว่าง ข้างซ้าย ข้างขวา ใกล้ ไกล ทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก กรวย วงกลม รูปสี่เหลี่ยม รูปสามเหลี่ยม
	๑.๔.๒.๑๖ การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ	- สำรวจเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันและสนทนาเกี่ยวกับสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น กินอาหารแล้วไม่แปรงฟันจะทำให้ฟันผุ ถ้าตากฝนอาจจะทำให้เป็นหวัด การทิ้งขยะไม่ถูกที่จะทำให้บริเวณนั้นสกปรก - สังเกต สำรวจ และทดลองอย่างง่ายเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว แล้วอธิบายสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น ลองใส่น้ำตาลลงไปใต้น้ำ สังเกตแล้วบอกได้ว่าน้ำตาลสามารถละลายในน้ำได้ ฟังและเปรียบเทียบเสียงของสิ่งต่าง ๆ แล้วบอกได้ว่าสิ่งของที่แตกต่างกันทำให้เกิดเสียงต่างกัน ทอดไข่แล้วสังเกตการ

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
		การเปลี่ยนแปลงแล้วบอกได้ว่าความร้อนทำให้ไข่อุณหภูมิร้อนได้ เล่นโยนหรือเตะบอลโดยออกแรงแตกต่างกันแล้วบอกได้ว่าถ้าออกแรงมากลูกบอลจะไปไกล
	๑.๔.๒.๑๗ การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล	- สนทนาระหว่างฟังนิทานหรือเล่าเรื่องเพื่อคาดเดาเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น พร้อมบอกเหตุผล ก่อนที่จะฟังเนื้อเรื่องต่อไป - คาดคะเนหรือตั้งสมมติฐานก่อนทดลอง เช่น คาดคะเนว่าวัตถุใดจะจมน้ำหรือลอยน้ำ คาดคะเนว่าสัตว์ที่สนใจน่าจะมีอาหารชนิดใด คาดคะเนว่าถ้าออกแรงในการผลักของเล่นด้วยแรงที่แตกต่างกัน จะทำให้รถของเล่นมีการเคลื่อนที่เป็นอย่างไร
	๑.๔.๒.๑๘ การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล	- บอกสิ่งที่สังเกตพบหรืออธิบายข้อค้นพบจากการสังเกต สืบรวจหรือทำการทดลองอย่างง่ายเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น สนทนาและสรุปเกี่ยวกับส่วนประกอบของไข่ที่ได้จากการสังเกตไข่ของจริง สนทนาอธิบายเกี่ยวกับรสชาติและส่วนประกอบของอาหารที่ได้จากการสังเกตและชิมอาหารของจริง สังเกตอากาศแต่ละวัน สนทนาเกี่ยวกับสภาพอากาศแต่ละวัน สืบรวจต้นไม้ในบริเวณโรงเรียน สนทนาและสรุปชนิดของต้นไม้ในบริเวณโรงเรียน สนทนาและสรุปชนิดของต้นไม้ที่พบในบริเวณโรงเรียน - สืบรวจแบบรูปของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว สนทนาและบอกลักษณะของแบบรูปที่พบ จัดกลุ่มสิ่งของแล้วสนทนาเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสิ่งของว่า จัดเป็นกลุ่มได้อย่างไร
	๑.๔.๒.๑๙ การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา	- ตัดสินใจและเลือกวิธีการแก้ปัญหาในระหว่างเล่น หรือในชีวิตประจำวัน หรือ

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
		ทำกิจกรรม เช่น เล่นเกมการศึกษาต่าง ๆ แก้ปัญหาในการเล่นกับเพื่อน แก้ปัญหาในการแบ่งของเล่นให้เพียงพอ กับจำนวนของเพื่อนในกลุ่ม แก้ปัญหาในการจัดวางหรือเก็บสิ่งของให้เป็นระเบียบ ร่วมกับครูและเพื่อนวางแผนลงมือ แก้ปัญหาเกี่ยวกับการกำจัดหรือลด ปริมาตรขยะหรือเศษวัสดุเหลือใช้ การประดิษฐ์สิ่งของหรือทำชิ้นงานให้ได้ตามเงื่อนไข
๑.๔.๓ จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์	๑.๔.๓.๑ การรู้และแสดงความคิด ความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน	- สังเกต สัมผัส ทดลอง เล่นอิสระกับสื่อ วัสดุและของเล่น บอกหรือเล่าเรื่อง ถ่ายทอดความคิดความรู้สึกที่ได้จากการ สังเกต สัมผัส ทดลอง หรือเล่นอิสระกับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น เช่น ตอบถ้อยเป็นรูปต่าง ๆ ประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ - บอกหรือเล่าเรื่องถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกที่ได้จากการตอบถ้อยหรือ ประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ ทำศิลปะใน ลักษณะต่าง ๆ บอกและเล่าเรื่อง ถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกจาก ชิ้นงาน
	๑.๔.๓.๒ การแสดงความคิดสร้างสรรค์ ผ่านภาษา ท่าทาง การเคลื่อนไหวและ ศิลปะ	- เล่าเรื่องต่อกันคนละประโยคอย่าง สัมพันธ์กัน วาดภาพ และเล่าเรื่องต่อเนื่อง และปริศนาท้าทาย แสดงท่าทางการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ประกอบการเล่นิทาน การเล่าเรื่อง การ ร้องเพลง รวมทั้งเพลงบรรเลง เคลื่อนไหวประกอบสื่อหรือวัสดุอื่นที่ เหมาะสม ตอบถ้อยเป็นรูปต่างๆ ประดิษฐ์สิ่งของต่างๆอย่างอิสระที่แสดง ถึงความแปลกใหม่
	๑.๔.๓.๓ การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้ รูปร่าง รูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย	- ระบายสีสร้างภาพ ตัดฉีกปะ ประดิษฐ์ หรือปั้นโดยใช้รูปร่าง รูปทรงต่างๆจาก วัสดุที่แตกต่างกัน ทั้งวัสดุท้องถิ่น วัสดุ ธรรมชาติและวัสดุเหลือใช้

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ	ตัวอย่างประสบการณ์และกิจกรรม
๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้	๑.๔.๔.๑ การสำรวจสิ่งต่าง ๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว	- สำรวจ สังเกตและบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่พบทั้งในและนอกห้องเรียน เช่น สำรวจสิ่งของเครื่องใช้ในห้อง สำรวจของเล่นในมุมประสบการณ์ สำรวจหนังสือในมุมหนังสือ สำรวจเครื่องเล่นในสนาม สำรวจขนมและอาหารที่ขายในโรงเรียน สำรวจสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตในโรงเรียน สำรวจยานพาหนะ การไปทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น สวนสัตว์สวนสาธารณะ ตลาด พิพิธภัณฑ์ แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ
	๑.๔.๔.๒ การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ	- ตั้งคำถามจากนิทานที่ฟังหรือเรื่องที่สนใจ เช่น ชอบตัวละครใดมากที่สุด ฉากลำดับเหตุการณ์ ปัญหาและวิธีแก้ไข - ตั้งคำถามจากสิ่งที่พบจากการสังเกต การสำรวจ หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัว การไปทัศนศึกษา การทำอาหาร การเลี้ยงสัตว์ การปลูกพืช การทดลองอย่างง่าย ๆ การสนทนากับวิทยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือผู้ประกอบการ
	๑.๔.๔.๓ การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ	- ระบุหรือเลือกคำถามที่สามารถหาคำตอบได้ ร่วมกับครูและเพื่อนในการวางแผนและลงมือสำรวจตรวจสอบ เก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ลงความเห็นจากข้อมูลเพื่ออธิบายสิ่งที่พบ และนำเสนอ สื่อสารที่พบเพื่อตอบคำถามที่ตั้งเอาไว้
	๑.๔.๔.๔ การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆและแผนภูมิอย่างง่าย	-รวมข้อมูลด้วยวิธีต่าง ๆ

๒.สาระที่ควรเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำสาระการเรียนรู้นั้น ๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ทั้งนี้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ครูสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการและความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญ ทั้งนี้ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา รู้จักอวัยวะต่าง ๆ วิธีระมัดระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัยการรู้จักความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆ

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรง และพลังงานในชีวิตประจำวันสิ่งแวดล้อมเด็ก รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาธรรมชาติ

๒.๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและการสื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม

๓. การจัดประสบการณ์

๓.๑ การจัดประสบการณ์ตามแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

"เศรษฐกิจพอเพียง" เป็นแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานมานานกว่า ๓๐ ปี ซึ่งเป็นแนวคิดที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาขั้นพื้นฐานที่ตั้งอยู่บนทางสายกลาง และความไม่ประมาทซึ่งคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนการใช้ความรู้และคุณธรรมเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต ซึ่งต้องมี "สติ ปัญญา และความเพียร" เป็นที่ตั้ง ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในชีวิตที่แท้จริง

หลักการสอนเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปฐมวัย

๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข สำหรับเด็กปฐมวัย คืออะไร ?

๓ ห่วง คือ

- ความมีเหตุผล
- ความพอประมาณ
- การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

ความมีเหตุผล คือ

- การกิน
- การอยู่
- ความน่าอยู่

ความพอประมาณ คือ การกิน การใช้ การอยู่ ในเชิงปริมาณที่พอเหมาะพอดีกับความจำเป็น
ความต้องการ เป็นองค์ความรู้ที่ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้น ๆ

การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- การป้องกันความเสี่ยง ดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ปัจจัยนอกเหนือการควบคุม
- คาดเดาล่วงหน้าด้วยการมีสติรู้เท่าทันสติที่ตั้งอยู่บนความไม่ประมาท

๒ เงื่อนไข สำหรับเด็กปฐมวัย คืออะไร ?

เงื่อนไขที่ ๑ คือ

- รอบรู้
- รอบคอบ
- ระมัดระวัง

รอบรู้

- องค์ความรู้ตามความเป็นจริงที่เด็กเรียนรู้ เล่าเรื่องราวต่าง ๆ
- แสวงหาคำตอบด้วยวิธีการที่หลากหลาย เล่าเรื่องจากผลงาน
- สนใจ กระตือรือร้นเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว
- แก้ปัญหาในการเล่นหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ

รอบคอบ

- ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบอย่างมีความสุข
- รักษาสุขภาพร่างกายให้สะอาด ปฏิบัติตนตามสุขอนามัย
- ดื่มนมทุกวัน และรับประทานอาหารที่มีประโยชน์
- ดูแลตนเองให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน

ระมัดระวัง

- ระมัดระวังดูแลตนเองให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน
- กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ
- แปร่งฟัน นอนพักผ่อน

เงื่อนไขที่ ๒ คือ คุณธรรม ๘ ประการ

- ขยัน
- ประหยัด
- ซื่อสัตย์
- มีวินัย
- สุภาพ
- สะอาด
- สามัคคี
- มีน้ำใจ

คุณธรรม ๘ ประการ สำหรับเด็กปฐมวัย คืออะไร ?

ขยัน

- เล่น หรือทำงานจนสำเร็จ
- สนใจในงานที่ทำ

ประหยัด

- ใช้อย่าง/วัสดุคุ้มค่า รู้จักเก็บออม
- ใช้น้ำใช้ไฟอย่างประหยัด
- รีไซเคิล นำกลับมาใช้ใหม่
- ดื่มน้ำจนหมด

ซื่อสัตย์

- เก็บของได้แล้วคืนเจ้าของ
- ทำงานที่รับผิดชอบ
- ยอมรับในสิ่งที่ตนทำ
- มีความจริงใจไม่พูดปด

มีวินัย

- เก็บของเข้าที่
- ทำตามกฎจราจร
- ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ
- ปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

สุภาพ

- ทำความเคารพเมื่อพบผู้ใหญ่
- ปฏิบัติตนตามวัฒนธรรม
- ก้มหลังเมื่อเดินผ่านผู้ใหญ่
- พูดจาไพเราะ

สะอาด

- ล้างมือก่อน – หลังรับประทานอาหาร
- เก็บทำความสะอาดอุปกรณ์
- รักษาความสะอาดเสื้อผ้าและร่างกาย
- แปรงฟันหลังรับประทานอาหาร

สามัคคี

- พูดและรับฟังความคิดเห็น
- เล่นและทำงานร่วมกันจนสำเร็จ
- ปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำผู้ตาม

มีน้ำใจ

- แบ่งปันของเล่น ของใช้และสิ่งต่าง ๆ
- อาสาช่วยเพื่อนหรือผู้ใหญ่
- พูดหรือทำท่าทางหว่านโยเยผู้อื่น

การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง ในชีวิตประจำวันระดับปฐมวัย ทำได้อย่างไร ?

- รู้จักช่วยเหลือตนเอง
- การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด
- รู้จักแบ่งปันสิ่งของที่มีอยู่ให้กับผู้อื่น
- ช่วยเหลือตนเองในการแต่งตัว
- ดูแลรักษาของด้วยการเก็บเข้าที่
- แบ่งปันของใช้ให้เพื่อน ๆ
- ปิดน้ำหลังเลิกใช้งาน
- ปิดไฟหลังเลิกใช้งาน
- ช่วยเหลือเพื่อน
- รู้จักการรอคอย

ตารางกิจกรรมประจำวันอนุบาล ๒

เวลา	กิจกรรมประจำวัน	หมายเหตุ
๐๗.๐๐-๐๗.๕๐	รับเด็ก	-
๐๗.๕๐-๐๘.๑๐	เคารพธงชาติ สวดมนต์ กิจกรรมหน้าเสาธง	-
๐๘.๑๐-๐๘.๓๐	รับประทานอาหารเช้า	-
๐๘.๓๐-๐๘.๕๐	สนทนาเหตุการณ์ ตรวจสอบภาพ ออมเงิน ทำสมาธิ	-
๐๘.๕๐-๐๙.๑๐	กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ	
๐๙.๑๐-๐๙.๓๐	กิจกรรมเสริมประสบการณ์	-
๐๙.๓๐-๑๐.๐๐	กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และการเล่นตามมุม	-
๑๐.๐๐-๑๐.๒๐	กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง	-
๑๐.๓๐-๑๑.๓๐	พัก (รับประทานอาหารกลางวัน)	-
๑๑.๓๐-๑๑.๕๐	แปรงฟัน ล้างหน้า	-
๑๒.๐๐-๑๔.๐๐	นอนพักผ่อน	-
๑๔.๐๐-๑๔.๒๐	เก็บที่นอน ล้างหน้า	-
๑๔.๓๐-๑๔.๕๐	ดื่มนม	-
๑๔.๕๐-๑๕.๒๐	กิจกรรมเกมการศึกษา หรือ เสริมทักษะวิชาการ	-
๑๕.๒๐-๑๕.๓๐	เตรียมตัวกลับบ้าน	-

ตารางกิจกรรมประจำวันอนุบาล ๓

เวลา	กิจกรรมประจำวัน	หมายเหตุ
๐๗.๐๐-๐๗.๕๐	รับเด็ก	-
๐๗.๕๐-๐๘.๑๐	เคารพธงชาติ สวดมนต์ กิจกรรมหน้าเสาธง	-
๐๘.๑๐-๐๘.๓๐	รับประทานอาหารเช้า	-
๐๘.๓๐-๐๘.๕๐	สนทนาเหตุการณ์ ตรวจสอบภาพ ออมเงิน ทำสมาธิ	-
๐๘.๕๐-๐๙.๑๐	กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ	
๐๙.๑๐-๐๙.๓๐	กิจกรรมเสริมประสบการณ์	-
๐๙.๓๐-๑๐.๐๐	กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์	-
๑๐.๐๐-๑๐.๒๐	กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง	-
๑๐.๓๐-๑๑.๓๐	พัก (รับประทานอาหารกลางวัน)	-
๑๑.๓๐-๑๑.๕๐	แปรงฟัน ล้างหน้า	-
๑๒.๐๐-๑๒.๓๐	พักกลางวัน กิจกรรมอิสระ	-
๑๒.๓๐-๑๓.๓๐	เสริมทักษะวิชาการ	-
๑๓.๓๐-๑๔.๐๐	การเล่นตามมุม	
๑๔.๓๐-๑๔.๕๐	ดื่มนม	-
๑๔.๕๐-๑๕.๒๐	กิจกรรมเกมการศึกษา	-
๑๕.๒๐-๑๕.๓๐	เตรียมตัวกลับบ้าน	-

๙.๒ รูปแบบการจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดตารางกิจกรรมประจำวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงาน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน จึงขอเสนอแนะสัดส่วนเวลาในการพัฒนาเด็กแต่ละวัน ดังนี้

การพัฒนา	อายุ ๓-๔ ปี ชั่วโมง:วัน (ประมาณ)	อายุ ๓-๔ ปี ชั่วโมง:วัน (ประมาณ)	อายุ ๓-๔ ปี ชั่วโมง:วัน (ประมาณ)
๑.การพัฒนาทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน (รวมทั้งการช่วยตนเองในการแต่งกาย การรับประทานอาหาร สุขอนามัยและการนอนพักผ่อน)	๓	๒ ๑/๒	๒ ๑/๔
๒. การเล่นเกมตามมุมประสบการณ์/มุมเล่น	๑	๑	๑
๓. การคิดและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๑	๑	๑
๔. กิจกรรมด้านสังคม (การทำงานร่วมกับผู้อื่น)	๑/๒	๓/๔	๑
๕. กิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่	๓/๔	๓/๔	๓/๔
๖. กิจกรรมที่มีการวางแผนโดยผู้สอน	๓/๔	๑	๑
เวลาโดยประมาณ	๗	๗	๗

จากตารางกิจกรรมประจำวัน ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้

๑. การจัดสัดส่วนของเวลาในแต่ละวันที่เสนอไว้สามารถปรับและยืดหยุ่นได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผู้สอนและสภาพการณ์ โดยยึดหลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

๒. การจัดกิจกรรมประจำวันควรจัดเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวันของเด็ก โดยผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กได้ใช้กล้ามเนื้อเล็กในการหยิบ จับ วัสดุต่างๆ เพื่อช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติ กิจกรรมประจำวันและถือเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเช่น เด็กอายุ ๓ ปีต้องให้เวลาในการทำกิจวัตรประจำวันมากและเมื่อเด็กอายุมากขึ้นเวลาที่ทำกิจวัตรประจำวันจะน้อยลงตามลำดับเนื่องจากเด็กช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น

๓. การจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง มีการทรงตัวที่ดี มีการยืดหยุ่นและความคล่องแคล่วในการใช้อวัยวะต่าง ๆ ตามจังหวะการเคลื่อนไหวและการประสานสัมพันธ์กัน

๔. การจัดกิจกรรมการเล่นอิสระ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัย ช่วยให้เด็กเลือกตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ในแต่ละวัน เด็กทุกวัยควรมีโอกาสเล่นอิสระกลางแจ้งอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง : วัน

๕. การคิดและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เด็กเกิดความคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล มีความสามารถในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

๖. กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม เป็นกิจกรรมที่เด็กได้พัฒนาลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เด็กที่อายุน้อยยังยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นการให้เวลา ในช่วงวัย ๓ ขวบจึงให้เวลาน้อยในการทำกิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากเด็กยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและจะเพิ่มเวลาเมื่อเด็กอายุมากขึ้น เพราะเด็กต้องการเวลาในการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นมากขึ้น

๗. กิจกรรมที่มีการวางแผนโดยครูผู้สอน ให้คิดรวบยอดโดยครูผู้สอน จะช่วยให้เด็กเกิดทักษะหรือความคิดรวบยอดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่นผู้สอนต้องการให้เกิด

ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับน้ำ ผู้สอนต้องวางแผนกิจกรรมล่วงหน้า เวลาที่ใช้ในแต่ละวันที่กำหนดไว้ ๓/๔ ชั่วโมง (๔๕ นาที) ทั้งนี้ได้หมายความว่าให้ผู้สอนสอนต่อเนื่อง ๔๕ นาทีใน ๑ กิจกรรม ผู้สอนต้องพิจารณาว่า เด็กมีช่วงความสนใจสั้นตามพัฒนาการ จำเป็นต้องจัดแบ่งเวลาเป็นหลายช่วงและในหลากหลายกิจกรรม กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานกว่า ๒๐ นาที การจัดกิจกรรมประจำวันครูสามารถนำไปปรับใช้ได้ หรือนำนวัตกรรมต่างๆมาปรับใช้ในการจัด กิจกรรมประจำวันให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา โดยมีแนวทางในการจัดกิจกรรม และ การใช้สื่อ ดังนี้

๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

การเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคล้องจอง เครื่องเคาะจังหวะ และอุปกรณ์อื่น ๆ มาประกอบการ เคลื่อนไหว ซึ่งจังหวะและเครื่องดนตรีประกอบ ได้แก่ การปรบมือ การร้องเพลง การเคาะไม้ กริ้งกริ้ง กลอง เพื่อส่งเสริมให้เด็กพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาอวัยวะทุกส่วนให้มีความสัมพันธ์กันอย่างดีในการเคลื่อนไหว
๒. เพื่อฝึกทักษะภาษา ฝึกฟังคำสั่ง และข้อตกลง
๓. เพื่อฝึกให้เกิดทักษะในการฟังดนตรี หรือจังหวะต่าง ๆ
๔. เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและสุนทรียภาพ
๕. เพื่อฝึกความจำและเสริมสร้างประสบการณ์
๖. เพื่อฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
๗. เพื่อพัฒนาด้านสังคม การปรับตัวและความร่วมมือในกลุ่ม
๘. เพื่อให้โอกาสเด็กได้แสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
๙. เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งร่างกายและจิตใจ

ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

๑. การเคลื่อนไหวร่างกาย
๒. การฟังสัญญาณและการปฏิบัติตามข้อตกลง
๓. การฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
๔. การฝึกจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
๕. ความมีระเบียบวินัย
๖. การเรียนรู้จังหวะ
๗. ความเพลิดเพลินสนุกสนาน
๘. การฝึกความจำ
๙. การแสดงออก
๑๐. เนื้อหาของหน่วยการสอน

รูปแบบการเคลื่อนไหว

๑. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่ต้องฝึกทุกครั้งก่อนที่จะเริ่มฝึกกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป ลักษณะการจัดกิจกรรมมีจุดเน้นในเรื่องจังหวะและการเคลื่อนไหวหรือท่าทางอย่างอิสระ การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของเด็ก มี ๒ ประเภท ได้แก่

- ๑.๑ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ เช่น ปรบมือ ผงกศีรษะ ขยิบตา ชื่นเข้า ขยับมือและแขน

มือและ นิ้วมือ เท้าและปลายเท้า

๑.๒ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ เช่น คลาน คืบ เดิน วิ่ง กระโดด คืบมา ก้าวกระโดด เขย่ง ก้าวซิด

๒. การเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กับเนื้อหา เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวร่างกายโดยเน้น การทบทวนเรื่องที่ได้รับรู้จากกิจกรรมอื่นและนำมาสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้ หรือเรื่องอื่น ๆ ที่เด็กสนใจ ได้แก่

๒.๑ การเคลื่อนไหวเลียนแบบ เป็นการเคลื่อนไหวเลียนแบบสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น การเลียนแบบ ท่าทางสัตว์ การเลียนแบบท่าทางคน การเลียนแบบเครื่องดนตรีกลไกและ เครื่องเล่น และการเลียนแบบ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ

๒.๒ การเคลื่อนไหวตามบทเพลง เป็นการเคลื่อนไหวหรือท่าทางประกอบเพลง เช่น เพลง ไก่ เพลงข้ามถนน เพลงสวัสดี

๒.๓ การท่าทางกายบริหารประกอบเพลงหรือคำคล้องจอง เป็นการเคลื่อนไหวแบบกายบริหาร อาจจะมีท่าทางไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาของเพลงหรือคำคล้องจอง เช่น เพลงกำมือ แบนมือ เพลงออกกำลัง คำคล้องจองฝนตกพราพรา

๒.๔ การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์เป็นการเคลื่อนไหวที่让孩子คิดสร้างสรรค์ท่าทางขึ้นเอง หรืออาจใช้ คำถามหรือคำสั่ง หรือใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น ห่วงหวาย แแถบผ้า ริบบิ้น ถุงทราย

๒.๕ การเคลื่อนไหวหรือการแสดงท่าทางตามคำบรรยายที่ครูเล่า หรือเรื่องราว หรือนิทาน

๒.๖ การเคลื่อนไหวหรือการแสดงท่าทางตามคำสั่ง เป็นการเคลื่อนไหวหรือท่าทางตาม คำสั่งของครู เช่น การจัดกลุ่มตามจำนวน การท่าทางตามคำสั่ง

๒.๗ การเคลื่อนไหวหรือการแสดงท่าทางตามข้อตกลง เป็นการเคลื่อนไหวหรือท่าทางตามข้อตกลงที่ได้ตกลงไว้ก่อนเริ่มกิจกรรม

๒.๘ การเคลื่อนไหวหรือการแสดงท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตาม เป็นการคิดท่าทางการเคลื่อนไหว อย่างสร้างสรรค์ของเด็กเองแล้วให้เพื่อนปฏิบัติตามจากขอบข่ายของการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและ จังหวะข้างต้น ผู้สอนควรตระหนักถึงลักษณะของการ เคลื่อนไหวโดยการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ ประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ ด้วยการเคลื่อนไหวลักษณะ ช้า เร็ว นุ่มนวล ท ท่าทางขึงขัง ร่าเริง มีความสุข หรือเศร้าโศก เสียใจ และเคลื่อนไหวในทิศทางที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นการฝึกให้เด็กได้ เคลื่อนที่อิสระโดยใช้บริเวณที่อยู่รอบ ๆ ตัวเด็ก ได้แก่ การเคลื่อนไหวไปข้างหน้าและ ข้างหลัง ไปข้าง ซ้ายและข้างขวา เคลื่อนตัวขึ้นและลง หรือหมุนไปรอบตัวโดยให้มีระดับของการเคลื่อนไหวสูง กลาง และ ต่ำ ในบริเวณพื้นที่ที่เด็กต้องการเคลื่อนไหว

สื่อกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

๑. เครื่องเคาะจังหวะ เช่น นิง เหล็กสามเหลี่ยม กรับ รำมะนา กลอง

๒. อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหว เช่น หนังสือพิมพ์ ริบบิ้น แแถบผ้า ห่วงหวาย

ห่วงพลาสติก ฮูลาฮูป ถุงทราย

แนวการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

๑. เริ่มจากการทำกิจกรรมเคลื่อนไหวพื้นฐาน เพื่อเป็นการเตรียม โดยการแตะสัมผัสส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย สำรวจการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเคลื่อนไหว

๒. อธิบายหรือสร้างข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดสัญญาณ การใช้เครื่องให้จังหวะ และการกำหนดจังหวะ เช่น ข้อตกลงเกี่ยวกับสัญญาณและจังหวะ จะใช้เครื่องเคาะจังหวะเป็นการกำหนดจังหวะให้สม่ำเสมอ และชัดเจน อาจกำหนดดังนี้

๒.๑ ให้จังหวะ ๑ ครั้ง สม่่าเสมอ แสดงว่า ให้เด็กเดินหรือเคลื่อนไหวไปเรื่อย ๆ ตามจังหวะ

๒.๒ ให้จังหวะ ๒ ครั้งติดกัน แสดงว่า ให้เด็กหยุดการเคลื่อนไหว โดยเด็กจะต้องหยุดนิ่ง

จริง ๆ หากกำลังอยู่ในท่าใด ก็ต้องหยุดนิ่งในท่านั้น จะเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนท่าไม่ได้

๒.๓ ให้จังหวะเร็ว แสดงว่า ให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว หรือเคลื่อนที่เร็วขึ้นแต่ไม่ใช้การวิ่งและ
ส่งเสียงดัง บางกิจกรรมอาจจะหมายถึงการเปลี่ยนตำแหน่ง การทำตามคำสั่ง หรือ
ข้อตกลง

๓. ให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามความคิด หรือจินตนาการของตนเอง โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของ ร่างกายให้มากที่สุด ในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงองค์ประกอบพื้นฐานในการเคลื่อนไหว ได้แก่การใช้ร่างกาย ตนเอง การใช้พื้นที่ การเคลื่อนไหวอย่างมีอิสระ มีระดับและทิศทาง

๔. ให้เด็กทดลองปฏิบัติและปฏิบัติเพื่อให้เด็กได้เคลื่อนไหวหลากหลายรูปแบบ

๕. หลังจากปฏิบัติกิจกรรมให้เด็กได้พักผ่อนตามอัธยาศัย โดยให้เด็กนั่งกับพื้นห้อง ผู้สอนเปิดเพลงเบา ๆ

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรเริ่มกิจกรรมจากการเคลื่อนไหวที่เป็นอิสระ และมีวิธีการที่ไม่ยุ่งยากมากนัก เช่น ให้เด็กได้ กระจายอยู่ภายในห้องหรือบริเวณที่ฝึก และให้เคลื่อนไหวไปตามธรรมชาติของเด็ก

๒. ควรให้เด็กได้แสดงออกด้วยตนเองอย่างอิสระและเป็นไปตามความนึกคิดของเด็กเอง ครูไม่ควรชี้แนะ

๓. ควรเปิดโอกาสให้เด็กคิดหาวิธีเคลื่อนไหวทั้งที่ต้องเคลื่อนที่และไม่ต้องเคลื่อนที่เป็นรายบุคคล เป็นคู่ เป็นกลุ่ม ตามลำดับและกลุ่มไม่ควรเกิน ๕ - ๖ คน

๔. ควรใช้สิ่งของที่หาได้ง่าย เช่น ของเล่น กระดาษ หนังสือพิมพ์ เศษผ้า เชือก ท่อนไม้ประกอบ การเคลื่อนไหวและการให้จังหวะ

๕. ควรกำหนดจังหวะสัญญาณนัดหมายในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ หรือเปลี่ยนท่า หรือหยุดให้เด็กทราบ เมื่อทำกิจกรรมทุกครั้ง เช่น เมื่อให้จังหวะ ๑ จังหวะ ให้เด็กทำท่าทาง ๑ ท่าทาง ฯลฯ

๖. ควรสร้างบรรยากาศอย่างอิสระ ช่วยให้เด็กรู้สึกอบอุ่น เฟลิดเฟลิน และรู้สึกสบายและสนุกสนาน

๗. ควรจัดให้มีรูปแบบของการเคลื่อนไหวที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้เด็กสนใจมากขึ้น

๘. กรณีเด็กไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรม ครูไม่ควรใช้วิธีบังคับ ควรให้เวลาและโน้มน้าวให้เด็กสนใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ

๙. หลังจากเด็กได้ทำกิจกรรมแล้ว ต้องให้เด็กได้พักและผ่อนคลายอิริยาบถ โดยเปิดเพลงจังหวะช้า ๆ
เบา ๆ

๑๐. การจัดกิจกรรมควรจัดตามตารางกิจวัตรประจำวัน และควรจัดให้เป็นที่น่าสนใจ เกิดความ
สนุกสนาน

๒. กิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะ การเรียนรู้ มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การสังเกต การคิดแก้ปัญหา การใช้เหตุผล โดยการฝึกปฏิบัติร่วมกัน และการทำงานเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อให้เด็กเข้าใจเนื้อหาและเรื่องราวในหน่วยการจัดประสบการณ์
๒. เพื่อฝึกการใช้ภาษาในการฟัง พูด และการถ่ายทอดเรื่องราว
๓. เพื่อฝึกมารยาทในการฟัง การพูด
๔. เพื่อฝึกความมีระเบียบวินัย
๕. เพื่อให้เด็กเรียนรู้ผ่านการสังเกต เปรียบเทียบ
๖. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดรวบยอด การคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ
๗. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิธีแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้จากการค้นพบด้วยตนเอง
๘. เพื่อฝึกให้กล้าแสดงความคิดเห็น ร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๙. เพื่อฝึกให้มีลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน
๑๐. เพื่อฝึกลักษณะนิสัยให้มีคุณธรรม จริยธรรม

ขอบข่ายสาระของกิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระที่ควรเรียนรู้ สาระในส่วนนี้กำหนดเฉพาะหัวข้อไม่มีรายละเอียด ทั้งนี้เพื่อประสงค์จะให้ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความสนใจของเด็ก อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ผู้สอนสามารถนำสาระที่ควรเรียนรู้มา บูรณาการจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้ง่ายต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ได้ประสงค์ให้เด็กท่องจำเนื้อหา แต่ต้องการให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำสาระการเรียนรู้ที่นำมาจัดประสบการณ์ให้เด็กเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้สาระที่ควรเรียนรู้อย่างใช้เป็นแนวทางช่วยผู้สอนกำหนดรายละเอียดและความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก สาระที่ควรเรียนรู้ประกอบด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็กธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ดังนี้

๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา อวัยวะต่าง ๆ วิธีระมัดระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การรักษาความปลอดภัยของตนเอง รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย การรู้จักประวัติความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จัก แสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อนการรับรู้ อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดง มารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม

๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัวสถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันสถานที่สำคัญวันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่น ๆ

๓. ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรง และพลังงานในชีวิตประจำวันสิ่งแวดล้อมเด็ก รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาธรรมชาติ

๔. สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัสขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและการ สื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้ อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม

สื่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์

๑. สื่อของจริงที่อยู่ใกล้ตัวและสื่อจากธรรมชาติหรือวัสดุท้องถิ่น เช่น ต้นไม้ใบไม้ เปลือกหอย เสื้อผ้า
๒. สื่อที่จำลองขึ้น เช่น ต้นไม้ ตุ๊กตาสัตว์
๓. สื่อประเภทภาพ เช่น ภาพพลิก ภาพโปสเตอร์ หนังสือภาพ
๔. สื่อ เทคโนโลยี เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง โทรศัพท์ แม่เหล็ก แวนขยาย เครื่องซิงกล้องถ่ายภาพดิจิทัล

๕. สื่อ แหล่งเรียนรู้ เช่น แหล่งเรียนรู้ภายในและนอกสถานศึกษา เช่น แปลงเกษตรสวนผัก สมุนไพร ร้านค้า สวนสัตว์ แหล่งประกอบการในท้องถิ่น

แนวการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จัดได้หลายวิธี ได้แก่

๑. การสนทนาหรือการอภิปราย เป็นการพูดคุย ซักถามระหว่างเด็กกับครู หรือเด็กกับเด็ก เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาด้านการพูดและการฟัง โดยการกำหนดประเด็นในการสนทนาหรืออภิปราย เด็กจะได้แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ครูหรือผู้สอนเปิดโอกาสให้เด็กซักถาม โดยใช้คำถามกระตุ้นหรือเล่าประสบการณ์ที่แปลกใหม่ นำเสนอปัญหาที่ท้าทายความคิด การยกตัวอย่าง การใช้สื่อประกอบการสนทนาหรือการอภิปรายควรใช้สื่อของจริง ของจำลอง รูปภาพ หรือสถานการณ์จำลอง

๒. การเล่านิทาน และการอ่านนิทาน เป็นกิจกรรมที่ครูหรือผู้สอนเล่าหรืออ่านเรื่องราวจากนิทาน โดยการใช้น้ำเสียงประกอบการเล่าแตกต่างตามบุคลิกของตัวละคร ซึ่งครูหรือผู้สอนควรเลือกสาระของ นิทานให้เหมาะสมกับวัย สื่อที่ใช้อาจเป็นหนังสือนิทาน หนังสือภาพ แผ่นภาพ หุ่นมือ หุ่นนิ้วมือ หรือการแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่อง โดยครูใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ เช่น ในนิทานเรื่องนี้มีตัวละครอะไรบ้าง เหตุการณ์ในนิทานเรื่องนี้เกิดที่ไหน เวลาใด หรือ ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในนิทาน นิทานเรื่องนี้มีปัญหาอะไรบ้าง และเด็กๆชอบเหตุการณ์ใดในนิทานเรื่องนี้มากที่สุด

๓. การสาธิต เป็นกิจกรรมที่เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยแสดงหรือทำสิ่งที่ต้องการให้เด็กได้สังเกตและเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรมนั้น ๆ และเด็กได้อภิปรายและร่วมกันสรุปการเรียนรู้ การสาธิต ในบางครั้งอาจให้เด็กอาสาสมัครเป็นผู้สาธิตร่วมกับครูหรือผู้สอน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เช่น การเพาะเมล็ดพืช การประกอบอาหาร การเป่าลูกโป่ง การเล่นเกมการศึกษา

๔. การทดลองปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง จากการลงมือปฏิบัติ ทดลอง การคิดแก้ปัญหา มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะคณิตศาสตร์ ทักษะภาษา ส่งเสริมให้เด็กเกิดข้อสงสัย สืบค้นคำตอบด้วยตนเอง ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างง่ายสรุปผลการทดลอง อภิปรายผลการทดลอง และสรุปการเรียนรู้ โดยกิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์ง่าย ๆ เช่น การเลี้ยงหนอนผีเสื้อ การปลูกพืช ผัก การสังเกตการณ์ไหลของน้ำ

๕. การประกอบอาหาร เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการทดลองโดยเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือทดสอบและปฏิบัติการด้วยตนเองเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผัก เนื้อสัตว์ ผลไม้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ต้ม นึ่ง ผัด ทอด หรือการรับประทานสด เด็กจะได้รับประสบการณ์จากการสังเกตการเปลี่ยนแปลงของอาหาร การรับรู้รสชาติและกลิ่นของอาหาร ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสและการทำงานร่วมกัน เช่นการทำอาหารจากไข่

๖. การเพาะปลูก เป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ซึ่งเด็กจะได้เรียนรู้การบูรณาการจะทำให้เด็กได้รับประสบการณ์โดยทำความเข้าใจความต้องการของสิ่งมีชีวิตในโลก และช่วยให้เด็กเข้าใจความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัวโดยการสังเกตเปรียบเทียบ และการคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ค้นพบและเรียนรู้ด้วยตนเอง

๗. การศึกษานอกสถานที่ เป็นการจัดกิจกรรมทัศนศึกษาที่让孩子ได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงนอกห้องเรียน จากแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา หรือ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน เช่น ห้องสมุด สวนสมุนไพรวัด ไปรษณีย์ พิพิธภัณฑ์ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็ก โดยครูและเด็กร่วมกันวางแผนศึกษาสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ การเดินทาง และสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการไปศึกษานอกสถานที่

๘. การเล่นบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมให้เด็กสมมติตนเองเป็นตัวละคร และแสดงบทบาทต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทาน เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ความรู้สึกของเด็กในการแสดง เพื่อให้เด็กเข้าใจเรื่องราว ความรู้สึกและพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ๆ ควรใช้สื่อประกอบการเล่นสมมติ เช่น หุ่นสมมติกระดาษที่วาดตัวละครรูปคนและสัตว์รูปแบบต่าง ๆ เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ของจริงชนิดต่าง ๆ

๙. การร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาษาจังหวะและการแสดงท่าทางให้สัมพันธ์กับเนื้อหาของเพลงหรือคำคล้องจอง ครูหรือผู้สอนควรเลือกให้เหมาะกับวัยของเด็ก

๑๐. การเล่นเกม เป็นกิจกรรมที่นำเกมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการคิด การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นกลุ่ม เกมที่นำมาเล่นไม่ควรเน้นการแข่งขัน

๑๑. การแสดงละคร เป็นกิจกรรมที่เด็กจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการลำดับเรื่องราว การเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือเรื่องราวจากนิทาน การใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวละคร เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจบุคลิกลักษณะของตัวละครที่เด็กสวมบทบาท สื่อที่ใช้ เช่น ชุดการแสดงที่สอดคล้องกับ บทบาทที่ได้รับ บทสนทนาที่เด็กใช้ฝึกสนทนาประกอบการแสดง

๑๒. การใช้สถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมที่เด็กได้เรียนรู้แนวทางการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ครูหรือผู้สอนกำหนด เพื่อให้เด็กได้ฝึกการแก้ปัญหา เช่น น้ำท่วม โรคระบาด พบคนแปลกหน้า

ข้อเสนอแนะ

๑. การจัดกิจกรรมควรให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าและมีโอกาสค้นพบด้วยตนเองให้มากที่สุด
๒. ผู้สอนควรยอมรับความคิดเห็นที่หลากหลายของเด็กและให้โอกาสเด็กได้ฝึกคิดแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถาม
๓. การจัดกิจกรรมอาจเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เพิ่มเติม เพื่อช่วยให้เด็กสนใจและสนุกสนานยิ่งขึ้น
๔. ในขณะที่เด็กทำกิจกรรม หรือหลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ผู้สอนควรใช้คำถามปลายเปิด ที่ชวนให้เด็กคิดหากลึกถึงการใช้คำถามที่มีคำตอบ “ใช่” “ไม่ใช่” หรือมีคำตอบให้เด็กเลือกและผู้สอนควรให้เวลาเด็กคิดคำตอบ
๕. ช่วงระยะเวลาที่จัดกิจกรรมสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสนใจของเด็ก และความเหมาะสมของกิจกรรมนั้น ๆ เช่น กิจกรรมการศึกษานอกสถานที่ การประกอบอาหาร การปลูกพืช อาจใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้

๖. การสรุปสิ่งต่างๆที่ได้เรียนรู้ให้เด็กเข้าใจ ซึ่งครูหรือผู้สอน อาจใช้คำถาม เพลง คำคล้องจอง เกม การเรียนรู้ แผนภูมิ แผนผังกราฟิก ฯลฯ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๓. กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิด การรับรู้เกี่ยวกับความงาม และส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมศิลปะหรือกิจกรรมอื่นที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กแต่ละวัยและสอดคล้องกับจุดประสงค์ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมือ และตาให้ประสานสัมพันธ์กัน
๒. เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ชื่นชมในสิ่งที่สวยงาม
๓. เพื่อส่งเสริมการปรับตัวในการท างานร่วมกับผู้อื่น
๔. เพื่อส่งเสริมการแสดงออกและความมั่นใจในตนเอง
๕. เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และทักษะทางสังคม
๖. เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษา
๗. เพื่อฝึกทักษะการสังเกต และการแก้ปัญหา
๘. เพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ

ขอบข่ายการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

๑. การวาดภาพและระบายสี เช่น การวาดภาพด้วยสีเทียน หรือสีไม้ การวาดภาพด้วยสีน้ำ
๒. การเล่นกับสีน้ำ เช่น การหยดสี การเทสี การเป่าสี ละเลงสีด้วยนิ้วมือ
๓. การพิมพ์ภาพ เช่น การพิมพ์ภาพด้วยพืช การพิมพ์ภาพด้วยวัสดุต่างๆ
๔. การปั้น เช่น การปั้นดินเหนียว การปั้นแป้งปั้น การปั้นดินน้ำมัน การปั้นแป้งขนมปัง
๕. การพับ ฉีก ตัด ปะ เช่น การพับใบตอง การฉีกกระดาษเส้น การตัดภาพต่างๆ
๖. การปะติดวัสดุ
๗. การประดิษฐ์ เช่น การประดิษฐ์เศษวัสดุ การร้อย การสาน

สื่อกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

๑. การวาดภาพและระบายสี

- ๑.๑ สีเทียนแท่งใหญ่ สีไม้ สีชอล์ก สีน้ำ
- ๑.๒ พู่กันขนาดใหญ่ (ประมาณเบอร์ ๑๒)
- ๑.๓ กระดาษ
- ๑.๔ เสื้อคลุม หรือผ้ากันเปื้อน

๒. การเล่นกับสี

- ๒.๑ การเป่าสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ สีน้ำ
- ๒.๒ การหยดสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ พู่กัน สีน้ำ
- ๒.๓ การพับสี มี กระดาษ สีน้ำ พู่กัน
- ๒.๔ การเทสี มี กระดาษ สีน้ำ
- ๒.๕ การละเลงสี มี กระดาษ สีน้ำ แป้งเปียก

๓. การพิมพ์ภาพ

๓.๑ แม่พิมพ์ต่าง ๆ จากของจริง เช่น นิ้วมือ ใบไม้ ก้านกล้วย

๓.๒ แม่พิมพ์จากวัสดุอื่น ๆ เช่น เชือก เส้นด้าย ทรายยาง

๓.๓ กระดาษ ผ้าเช็ดมือ สีโปสเตอร์ (สีน้ำ สีฝุ่น ฯลฯ)

๔. การปั้น เช่น ดินน้ำมัน ดินเหนียว แป้งโดว์ แผ่นรองปั้น แม่พิมพ์รูปต่างๆ ไม้ขนาดแป้ง

๕. การพับ ฉีก ตัดปะ เช่น กระดาษ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่จะใช้พับ ฉีก ตัด ปะ กรรไกรขนาดเล็กปลายมน กาวน้ำหรือแปรงเปียก ผ้าเช็ดมือ

๖. การประดิษฐ์เศษวัสดุ เช่น เศษวัสดุต่าง ๆ มีกล่องกระดาษ แกนกระดาษ เศษผ้า เศษไหม กาว กรรไกร สี ผ้าเช็ดมือ

๗. การร้อย เช่น ลูกปัด หลอดกาแฟ หลอดด้าย

๘. การสาน เช่น กระดาษ ใบตอง ใบมะพร้าว

แนวการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

๑. เตรียมจัดโต๊ะและอุปกรณ์ให้พร้อม และเพียงพอในการทำกิจกรรม โดยจัดไว้หลายๆกิจกรรม และอย่างน้อย ๓-๕ กิจกรรม เพื่อให้เด็กมีอิสระในการเลือกทำกิจกรรมที่สนใจ

๒. ควรสร้างข้อตกลงในการทำกิจกรรม เพื่อฝึกให้เด็กมีวินัยในการอยู่ร่วมกัน

๓. การจัดให้เด็กทำกิจกรรม ควรให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอย่างมีระเบียบ และทยอยเข้าทำกิจกรรม โดยจัดโต๊ะละ ๕-๖ คน

๔. การเปลี่ยนและหมุนเวียนทำกิจกรรม ต้องสร้างข้อตกลงกับเด็กให้ชัดเจน เช่น หากกิจกรรมใด มีเพื่อนครบจำนวนที่กำหนดแล้ว ให้คอยจนกว่าจะมีที่ว่าง หรือให้ทำกิจกรรมอื่นก่อน

๕. กิจกรรมใดเป็นกิจกรรมใหม่ หรือการใช้วัสดุ อุปกรณ์ใหม่ ครูจะต้องอธิบายวิธีการทำ วิธีการใช้ วิธีการทำความสะอาด และการเก็บของเข้าที่

๖. เมื่อทำงานเสร็จหรือหมดเวลา ควรเตือนให้เด็กเก็บวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้เข้าที่ และช่วยกันดูแลห้องให้สะอาด

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรจัดการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ให้เด็กทำทุกวัน วันละ ๓-๕ กิจกรรม และให้ เด็กเลือก ทำอย่างน้อย ๑-๒ กิจกรรมตามความสนใจ ควรเน้นกระบวนการทางศิลปะของเด็กและไม่เน้นให้ เด็กทำเหมือนกันทั้งห้อง

๒. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ควรพยายามหาวัสดุท้องถิ่นมาใช้ก่อนเป็นอันดับแรก

๓. ก่อนให้เด็กทำกิจกรรม ต้องอธิบายวิธีใช้วัสดุที่ถูกต้องให้เด็กทราบพร้อมทั้งสาธิตให้ดูจนเข้าใจ เช่น การใช้ฟู่กันหรือกาว จะต้องปาดฟู่กันหรือกาวนั้นกับขอบภาชนะที่ใส่ เพื่อไม่ให้กาวหรือสีไหล เลอะเทอะ

๔. ควรให้เด็กทำกิจกรรมอิสระ หรือเป็นกลุ่มย่อย เพื่อฝึกการวางแผน และการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

๕. ควรแสดงความสนใจ และชื่นชมผลงานของเด็กทุกคน และนำผลงานของเด็กทุกคนหมุนเวียนจัด แสดงที่ป้ายนิเทศ

๖. หากพบว่าเด็กคนใดสนใจทำกิจกรรมเดียวทุกครั้ง ควรชักชวนให้เด็กเปลี่ยนทำกิจกรรมอื่นบ้าง เพราะกิจกรรมสร้างสรรค์แต่ละประเภทพัฒนาเด็กแต่ละด้านแตกต่างกัน และเมื่อเด็กทำตามคำแนะนำได้ ควรให้แรงเสริมทางบวกทุกครั้ง

๗. เมื่อเด็กทำงานเสร็จ ควรให้เล่าเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ทำหรือภาพที่วาด โดยครูหรือผู้สอนบันทึกเรื่องราว

ที่เด็กเล่า และวันที่ทำ เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าและระดับพัฒนาการของเด็ก โดยเขียนด้วยตัวบรรจงและให้ เด็กเห็นลีลามือในการเขียนที่ถูกต้อง

๘. เก็บผลงานชิ้นที่แสดงความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นข้อมูลสังเกตพัฒนาการของเด็ก

๔. กิจกรรมการเล่นตามมุม

กิจกรรมการเล่นตามมุม เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเล่นอิสระตามมุมเล่น หรือมุมประสบการณ์ หรือกำหนดเป็นพื้นที่เล่นที่จัดไว้ในห้องเรียน ซึ่งพื้นที่หรือมุมต่าง ๆ เหล่านี้เด็กมีโอกาสเลือกเล่นได้อย่างเสรีตาม ความสนใจและความต้องการของเด็ก ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มย่อย เด็กอาจจะเลือกทำกิจกรรมที่ครูจัดเสริมขึ้น เช่น เกมการศึกษา เครื่องเล่นสัมผัส โดยจัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา
๒. เพื่อส่งเสริมให้รู้จักปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นมีวินัยเชิงบวกรู้จักการรอคอย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และให้อภัย
๓. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ครู และสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา
๕. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน
๖. เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการสำรวจ การสังเกต และการทดลอง
๗. เพื่อส่งเสริมให้เด็กพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
๘. เพื่อส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา การคิดอย่างมีเหตุผลเหมาะสมกับวัย
๙. เพื่อส่งเสริมให้เด็กฝึกคิด วางแผน และตัดสินใจในการทำกิจกรรม
๑๐. เพื่อส่งเสริมให้มีทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
๑๑. เพื่อฝึกการทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบ และระเบียบวินัย

ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมการเล่นตามมุม

๑. เปิดโอกาสให้เด็กเลือกทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ และเล่นตามมุมเล่นในช่วงเวลาเดียวกันอย่างอิสระ

๒. การจัดมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ ควรจัดอย่างน้อย ๓-๕ มุม ดังตัวอย่างมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ ดังนี้

๒.๑ มุมบล็อก เป็นมุมที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับมิติสัมพันธ์ผ่านการสร้าง

๒.๒ มุมหนังสือ เป็นมุมที่เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา จากการฟัง การพูด การอ่าน การเล่าเรื่อง หรือการยืม – คืน หนังสือ

๒.๓ มุมวิทยาศาสตร์หรือมุมธรรมชาติศึกษา เป็นมุมที่เด็กได้เรียนรู้ธรรมชาติรอบตัวผ่านการเล่นทดลองอย่างง่าย

๒.๔ มุมเครื่องเล่นสัมผัส เป็นมุมที่เด็กจะได้ฝึกการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา การสร้างสรรค์ เช่น การร้อย การสาน การต่อเข้า การถอดออก ฯลฯ

๒.๕ มุมบทบาทสมมติ เป็นมุมที่เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของแต่ละอาชีพหรือแต่ละหน้าที่ที่เด็กๆเลียนแบบบทบาท

กิจกรรมการเล่นตามมุม

๑. มุมบทบาทสมมติ อาจจัดเป็นมุมเล่นต่างๆ เช่น

๑.๑ มุมบ้าน

๑) ของเล่นเครื่องใช้ในครัวขนาดเล็ก หรือของจำลอง เช่น เตา กระทะ ครก กาน้ำ เขียง มีด พลาสติก หม้อ จาน ช้อน ถ้วยชาม กะละมัง

๒) เครื่องเล่นตุ๊กตา เสื้อผ้าตุ๊กตา เตียง เปลเด็ก ตุ๊กตา

๓) เครื่องแต่งบ้านจำลอง เช่น ชุดรับแขก โต๊ะเครื่องแป้ง หมอนอิง หวี ตลับแป้งกระจก ขนาดเห็นเต็มตัว

๔) เครื่องแต่งกายบุคคลอาชีพต่าง ๆ ที่ใช้แล้ว เช่น ชุดเครื่องแบบทหาร ตำรวจ ชุดเสื้อผ้า ผู้ใหญ่ ชายและหญิง รองเท้า กระเป๋าถือที่ไม่ใช้แล้ว

๕) โทรศัพท์ เตารีดจำลอง ที่รีดผ้าจำลอง

๖) ภาพถ่ายและรายการอาหาร

๑.๒ มุมหมอ

๑) เครื่องเล่นจำลองแบบเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์การรักษาผู้ป่วย เช่น หูฟัง เสื้อคลุมหมอ

๒) อุปกรณ์สำหรับเลียนแบบการบันทึกข้อมูลผู้ป่วย เช่น กระดาษ ดินสอ ฯลฯ

๓) เครื่องชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง

๑.๓ มุมร้านค้า

๑) กล่องและขวดผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้แล้ว

๒) ผลไม้จำลอง ผักจำลอง

๓) อุปกรณ์ประกอบการเล่น เช่น เครื่องคิดเลข ลูกคิด ธนบัตรจำลอง ฯลฯ

๔) ป้ายชื่อร้าน

๕) ป้ายชื่อผลไม้ ผักจำลอง

๒. มุมบล็อก

๒.๑ ไม้บล็อกหรือแท่งไม้ที่มีขนาดและรูปทรงต่างๆกัน เช่นบล็อกตัน บล็อกโต๊ะ

๒.๒ ของเล่นจำลอง เช่น รถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ คน สัตว์ ต้นไม้

๒.๓ ภาพถ่ายต่าง ๆ

๒.๔ ที่จัดเก็บไม้บล็อกหรือแท่งไม้อาจเป็นชั้น ถังไม้หรือพลาสติก แยกตาม รูปทรงขนาด

๓. มุมหนังสือ

๓.๑ หนังสือภาพนิทาน หนังสือภาพที่มีคำและประโยคสั้นๆ พร้อมภาพ

๓.๒ ชั้นหรือที่วางหนังสือ

๓.๓ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างบรรยากาศการอ่าน เช่น เสื้อ พรม หมอน

๓.๔ สมุดเขียนนิทานหนังสือกลับบ้าน

๓.๕ อุปกรณ์สำหรับการเขียน

๓.๖ อุปกรณ์เสริม เช่น เครื่องเสียง แผ่นนิทานพร้อมหนังสือนิทาน หูฟัง

๔. มุมวิทยาศาสตร์ หรือมุมธรรมชาติศึกษา

๔.๑ วัสดุต่าง ๆ จากธรรมชาติ เช่น เมล็ดพืชต่างๆ เปลือกหอย ดิน หิน แร่ ฯลฯ

๔.๒ เครื่องมือเครื่องใช้ในการสำรวจ สังเกต ทดลอง เช่น แว่นขยาย แม่เหล็ก เข็มทิศ เครื่องชั่ง

แนวการจัดกิจกรรมการเล่นตามมุม

๑. แนะนำมุมเล่นใหม่ เสนอแนะวิธีใช้ การเล่นของเล่นบางชนิด
๒. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการเล่น
๓. ครูเปิดโอกาสให้เด็กคิด วางแผน ตัดสินใจเลือกเล่นอย่างอิสระ เลือกทำกิจกรรมที่จัดขึ้น ตามความสนใจของเด็กแต่ละคน
๔. ขณะเด็กเล่น / ทำงาน ครูอาจชี้แนะ หรือมีส่วนร่วมในการเล่นกับเด็กได้
๕. เด็กต้องการความช่วยเหลือและคอยสังเกตพฤติกรรมการเล่นของเด็กพร้อมทั้งจดบันทึก พฤติกรรมที่น่าสนใจ
๖. เตือนให้เด็กทราบล่วงหน้าก่อนหมดเวลาเล่น ประมาณ ๓-๕ นาที
๗. ให้เด็กเก็บของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อยทุกครั้งเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

๑. ขณะเด็กเล่น ครูต้องสังเกตความสนใจในการเล่นของเด็ก หากพบว่ามุมใด เด็กส่วนใหญ่ ไม่สนใจที่จะเล่นควรเปลี่ยนหรือจัดสื่อในมุมเล่นใหม่ เช่น มุมบ้าน อาจดัดแปลงหรือเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนเป็นมุมร้านค้า มุมเสริมสวย มุมหมอ ฯลฯ
๒. หากมุมใดมีจำนวนเด็กในมุมมากเกินไปควรเปิดโอกาสให้เด็กเลือกเล่นมุมใหม่
๓. หากเด็กเลือกมุมเล่นมุมเดียวเป็นระยะเวลานาน ควรชักชวนให้เด็กเลือกมุมอื่นๆ ด้วย เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านอื่น ๆ ด้วย
๔. การจัดสื่อหรือเครื่องเล่นในแต่ละมุม ควรมีการทำความสะอาด และสับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมเป็นระยะโดยคำนึงถึงลำดับขั้นการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

๕. กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสออกไปนอกห้องเรียนเพื่อเคลื่อนไหวร่างกายออกกำลังกาย และแสดงออกอย่างอิสระ โดยยึดความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก โดยจัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะต่าง ๆ
๒. เพื่อส่งเสริมให้มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพดี
๓. เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความเครียด
๔. เพื่อปรับตัว เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
๕. เพื่อเรียนรู้การระมัดระวัง รักษาความปลอดภัยทั้งของตนเองและผู้อื่น
๖. เพื่อฝึกการตัดสินใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง
๗. เพื่อส่งเสริมให้มีความอยากรู้อยากเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่แวดล้อมรอบตัว
๘. เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น การสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก

ขอบข่ายของกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

ลักษณะกิจกรรมการเล่นกลางแจ้งที่ครูควรจัดให้เด็กได้เล่น ได้แก่

๑. การเล่นเครื่องเล่นสนาม เครื่องเล่นสนาม หมายถึง เครื่องเล่นที่เด็กอาจปีนป่าย หมุน ซึ่งทำออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น

- ๑.) เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย หรือตาข่ายสำหรับปีนเล่น

- ๒.) เครื่องเล่นสำหรับโยกหรือไกว เช่น ม้าไม้ ชิงช้า ม้านั่งโยก ไม้กระดก
- ๓.) เครื่องเล่นสำหรับหมุน เช่น ม้าหมุน พวงมาลัยรถสำหรับหมุนเล่น
- ๔.) ราวโหนขนาดเล็กสำหรับเด็ก
- ๕.) ต้นไม้สำหรับเดินทรงตัว หรือไม้กระดานแผ่นเดียว
- ๖.) เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน เช่น รถสามล้อ รถลากจูง

๒. การเล่นทราย

ทรายเป็นสิ่งที่เด็กๆ ชอบเล่น ทั้งทรายแห้ง ทรายเปียก นำมาก่อเป็นรูปต่าง ๆ ได้ และสามารถนำวัสดุอื่นมาประกอบการเล่นตกแต่งได้ เช่น กิ่งไม้ ดอกไม้ เปลือกหอย ฟิมพ์ขนม ที่ตักทราย ปกติบ่อทรายจะอยู่กลางแจ้ง โดยอาจจัดให้อยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้หรือสร้าง หลังคา ทำขอบกั้น เพื่อมิให้ทรายกระจัดกระจาย บางโอกาสอาจพรมน้ำให้ชื้นเพื่อเด็กจะได้ก่อเล่น นอกจากนี้ ควรมี วิธีการปิดกั้นมิให้สัตว์เลื้อยลงไปทำความสกปรกในบ่อทรายได้

๓. การเล่นน้ำ

เด็กทั่วไปชอบเล่นน้ำมาก การเล่นน้ำนอกจากสร้างความพอใจและคลายความเครียด ให้เด็กแล้วยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น เรียนรู้ทักษะการสังเกต จำแนกเปรียบเทียบปริมาตรอุปกรณ์ที่ใส่น้ำอาจเป็นถังที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะหรืออ่างน้ำวางบนขาตั้งที่มั่นคงความ สูงพอที่เด็กจะยืนได้พอดี และควรมีผ้าพลาสติกกันเสื้อผ้าเปียกให้เด็กใช้คลุมระหว่างเล่น

๔. การเล่นสมมติในบ้านตุ๊กตาหรือบ้านจำลอง

เป็นบ้านจำลองสำหรับเด็กเล่น จำลองแบบจากบ้านจริง ๆ อาจทำด้วยเศษวัสดุประเภทผ้าใบ กระสอบป่าน ของจริงที่ไม่ใช้แล้ว เช่น หม้อ เตา ชาม อ่าง เตาไรต์ เครื่องครัว ตุ๊กตาสมมติ เป็นบุคคลในครอบครัว เสื้อผ้าผู้ใหญ่ที่ไม่ใช้แล้วสำหรับพลัดเปลี่ยน มีการตกแต่งบริเวณใกล้เคียงให้เหมือนบ้าน จริง ๆ บางครั้งอาจจัดเป็นร้านขายของ สถานที่ทำการต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเล่นสมมติตามจินตนาการของเด็กเอง

๕. การเล่นในมุมช่างไม้

เด็กต้องการออกแรงเคาะ ตอก กิจกรรมการเล่นในมุมช่างไม้จะช่วยในการพัฒนา กล้ามเนื้อให้แข็งแรง ช่วยฝึกการใช้มือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา นอกจากนี้ยังฝึกให้รักงาน และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

๖. การเล่นเกมการละเล่น

กิจกรรมการเล่นเกมการละเล่นที่จัดให้เด็กเล่น เช่น เกมการละเล่นของไทย เกมการละเล่นของท้องถิ่น เช่น มอญซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร แม่งู โพงพาง ฯลฯ การละเล่นเหล่านี้ ต้องใช้บริเวณที่ กว้าง การเล่นอาจเล่นเป็นกลุ่มเล็ก/กลุ่มใหญ่ก็ได้ ก่อนเล่นครูอธิบายกติกาและสาธิตให้เด็กเข้าใจ ไม่ควรนำ เกมการละเล่นที่มีกติกา ยุ่งยากและเน้นการแข่งขันแพ้ชนะ มาจัดกิจกรรมให้กับเด็กวัยนี้ เพราะเด็กจะเกิด ความเครียดและสร้างความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง

สื่อกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

๑. การเล่นเครื่องเล่นสนาม

เครื่องเล่นสนาม หมายถึง เครื่องเล่นที่เด็กอาจปีนป่าย หมุน ซึ่งทำออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น

- ๑.๑ เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย หรือตาข่ายสำหรับปีนเล่น
- ๑.๒ เครื่องเล่นสำหรับโยกหรือไกว เช่น ม้าไม้ ชิงช้า ม้านั่งโยก ไม้กระดก
- ๑.๓ เครื่องเล่นสำหรับหมุน เช่น ม้าหมุน พวงมาลัยรถสำหรับหมุนเล่น
- ๑.๔ ราวโหนขนาดเล็กสำหรับเด็ก

๑.๕ ต้นไม้สำหรับเดินทรงตัว หรือไม้กระดานแผ่นเดียว

๑.๖ เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน เช่น รถสามล้อ รถลากจูง

แนวการจัดกิจกรรม

๑. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลง

๒. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเล่นให้พร้อม

๓. สาธิตการเล่นเครื่องเล่นสนามบางชนิด

๔. ให้เด็กเลือกเล่นอิสระตามความสนใจและให้เวลาเล่นนานพอควร

๕. ครูควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย (ไม่ควรจัดกิจกรรมพลศึกษา) เช่น การเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นบ้านตุ๊กตา เล่นในมุมช่างไม้ เล่นบล็อกกลวง เครื่องเล่นสนาม เกมการละเล่น เล่นอุปกรณ์กีฬา สำหรับเด็ก เล่นเครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน เล่นของเล่นพื้นบ้าน (เดินกะลา ฯลฯ)

๖. ขณะเด็กเล่นครูต้องคอยดูแลความปลอดภัยและสังเกตพฤติกรรมการเล่น การอยู่ร่วมกันกับเพื่อนของเด็กอย่างใกล้ชิด

๗. เมื่อหมดเวลาควรให้เด็กเก็บของใช้หรือของเล่นให้เรียบร้อย

๘. ให้เด็กทำความสะอาดร่างกายและดูแลเครื่องแต่งกายให้เรียบร้อยหลังเล่น

ข้อเสนอแนะ

๑. หมั่นตรวจตราเครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ประกอบให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและใช้งานได้ดียิ่งเสมอ

๒. ให้อากาศเด็กเลือกเล่นกลางแจ้งอย่างอิสระทุกวัน อย่างน้อยวันละ ๓๐ นาที

๓. ขณะเด็กเล่นกลางแจ้ง ครูต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อระมัดระวังความปลอดภัยในการเล่น หากพบว่าเด็กแสดงอาการเหนื่อยอ่อนล้า ควรให้เด็กหยุดพัก

๔. ไม่ควรนำกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กระดับประถมศึกษามาใช้สอนกับเด็กระดับปฐมวัย เพราะยังไม่เหมาะสมกับวัย

๕. หลังจากเลิกกิจกรรมกลางแจ้ง ควรให้เด็กได้พักผ่อนหรือนั่งพัก ไม่ควรให้เด็ก รับประทานอาหารกลางวันหรือดื่มนมทันที เพราะอาจทำให้เด็กอาเจียน เกิดอาการจุกแน่นได้

๖. เกมการศึกษา

เกมการศึกษา (Didactic games) เป็นเกมที่ช่วยพัฒนาสติปัญญาช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้เป็นพื้นฐานการศึกษา มีกฎเกณฑ์กติกาง่าย ๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผลและเกิดความคิดรวบยอด เกี่ยวกับสี รูปร่าง จำนวน ประเภทและความสัมพันธ์ เกี่ยวกับพื้นที่ ระยะ เกมการศึกษาที่เหมาะสมจะช่วยฝึกทักษะความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาสำหรับเด็กวัย ๓-๖ ปี มีจุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อฝึกทักษะการสังเกต จำแนกและเปรียบเทียบ

๒. เพื่อฝึกการแยกประเภท การจัดหมวดหมู่

๓. เพื่อส่งเสริมการคิดหาเหตุผล และตัดสินใจแก้ปัญหา

๔. เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้

๕. เพื่อส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

๖. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมต่างๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ประเภทของเกมการศึกษา

๑. เกมจับคู่ เช่น จับคู่ภาพเหมือน จับคู่ภาพกับเงา จับคู่ภาพกับโครงร่าง จับคู่ภาพที่ซ่อนอยู่ใน ภาพหลัก จับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน จับคู่ภาพสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม จับคู่ภาพที่สมมาตร จับคู่ภาพแบบอนุกรม ฯลฯ

๒. เกมต่อภาพให้สมบูรณ์ (Jigsaws) หรือภาพตัดต่อ

๓. เกมวางภาพต่อปลาย (โดมิโน)

๔. เกมเรียงลำดับ

๕. เกมการจัดหมวดหมู่

๖. เกมการศึกษารายละเอียดของภาพ (ลอตโต้)

๗. เกมจับคู่แบบตารางสัมพันธ์ (เมตริกเกม)

๘. เกมพื้นฐานการบวก

๙. เกมหาความสัมพันธ์ตามลำดับที่กำหนด

สื่อเกมการศึกษา

๑. เกมจับคู่

เพื่อให้เด็กได้ฝึกสังเกตสิ่งที่เหมือนกันหรือต่างกันซึ่งอาจเป็นการเปรียบเทียบภาพต่างๆ แล้วจัดเป็นคู่ ๆ ตามจุดมุ่งหมายของเกมแต่ละชุด เกมประเภทจับคู่นี้สามารถแบ่งได้หลายแบบ ดังนี้

๑.๑ เกมจับคู่ภาพที่เหมือนกันหรือจับคู่สิ่งของเดียวกัน

๑.๒ เกมจับคู่ภาพสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน

๑.๓ เกมจับคู่ภาพชิ้นส่วนที่หายไป

๑.๔ เกมจับคู่ภาพที่สมมาตรกัน

๑.๕ เกมจับคู่ภาพที่สัมพันธ์กันแบบอุปมาอุปไมย

๑.๖ เกมจับคู่แบบอนุกรม

๒. เกมภาพตัดต่อ

๒.๑ ภาพตัดต่อที่สัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ผลไม้ ผัก

๒.๒ ภาพตัดต่อแบบมิติสัมพันธ์

๓. เกมจัดหมวดหมู่

๓.๑ ภาพสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาจัดเป็นพวก ๆ

๓.๒ ภาพเกี่ยวกับประเภทของใช้ในชีวิตประจำวัน

๓.๓ ภาพจัดหมวดหมู่ตามรูปร่าง สี ขนาด รูปทรงเรขาคณิต

๔. เกมวางภาพต่อปลาย (โดมิโน)

๔.๑ โดมิโนภาพเหมือน

๔.๒ โดมิโนภาพสัมพันธ์

๕. เกมเรียงลำดับ

๕.๑ เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ต่อเนื่อง

๕.๒ เรียงลำดับขนาด

๖. เกมศึกษารายละเอียดของภาพ (ลอตโต้)

๗. เกมจับคู่แบบตารางสัมพันธ์ (เมตริกเกม)

๘. เกมพื้นฐานการบวก

แนวการจัดกิจกรรมเกมการศึกษา

๑. แนะนำกิจกรรมใหม่
๒. สาธิต / อธิบาย วิธีเล่นเกมอย่างเป็นขั้นตอนตามประเภทของเกม
๓. ให้เด็กหมุนเวียนเข้ามาเล่นเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล
๔. ขณะที่เด็กเล่นเกม ครูเป็นเพียงผู้แนะนำ
๕. เมื่อเด็กเล่นเกมแต่ละชุดเสร็จเรียบร้อย ควรให้เด็กตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง หรือร่วมกันตรวจกับเพื่อน หรือครูเป็นผู้ช่วยตรวจ
๖. ให้เด็กนำเกมที่เล่นแล้วเก็บใส่กล่อง เข้าที่ให้เรียบร้อยทุกครั้งก่อนเล่นเกมชุดอื่น

ข้อเสนอแนะ

๑. การจัดประสบการณ์เกมการศึกษาในระยะแรก ควรเริ่มสอนโดยใช้ของจริง เช่น การจับคู่ ครอบแบ่งที่เหมือนกัน หรือการเรียงลำดับครอบแบ่งตามลำดับสูง - ต่ำ
๒. การเล่นเกมในแต่ละวัน อาจจัดให้เล่นทั้งเกมชุดใหม่และเกมชุดเก่า
๓. ครูอาจให้เด็กหมุนเวียนเข้ามาเล่นเกมกับครูที่ละกลุ่ม หรือสอนทั้งชั้นตามความเหมาะสม
๔. ครูอาจให้เด็กที่เล่นได้แล้ว มาช่วยแนะนำกติกาการเล่นในบางโอกาสได้
๕. การเล่นเกมการศึกษา นอกจากใช้เวลาในช่วงกิจกรรมเกมการศึกษาตามตารางกิจกรรมประจำวัน แล้วอาจให้เด็กเลือกเล่นอิสระในช่วงเวลากิจกรรมการเล่นตามมุมได้

กำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์และสาระการเรียนรู้
ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ อนุบาลปีที่ ๒ และอนุบาลปีที่ ๓

ลำดับที่	หน่วยการจัดประสบการณ์ อนุบาลปีที่ ๑	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัดประสบการณ์ อนุบาลปีที่ ๒	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัดประสบการณ์ อนุบาลปีที่ ๓	สาระการเรียนรู้
๑	ปฐมนิเทศ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	ปฐมนิเทศ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	ปฐมนิเทศ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๒	โรงเรียนของเรา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	โรงเรียนของเรา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	โรงเรียนของเรา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๓	ตัวเรา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	ตัวเรา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	ตัวเรา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๔	หนูทำได้	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หนูทำได้	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หนูทำได้	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๕	ครอบครัวมีความสุข	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	ครอบครัวมีความสุข	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	ครอบครัวมีความสุข	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๖	อาหารดีมีประโยชน์	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	อาหารดีมีประโยชน์	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	อาหารดีมีประโยชน์	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๗	ฝน	ธรรมชาติรอบตัวเด็ก	ฝน	ธรรมชาติรอบตัวเด็ก	ฝน	ธรรมชาติรอบตัวเด็ก
๘	ข้าว	ธรรมชาติรอบตัวเด็ก	ข้าว	ธรรมชาติรอบตัวเด็ก	ข้าว	ธรรมชาติรอบตัวเด็ก
๙	ปลอดภัยไว้ก่อน	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	ปลอดภัยไว้ก่อน	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	ปลอดภัยไว้ก่อน	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก
๑๐	วันเฉลิมพระชนมพรรษา รัชกาลที่ ๑๐	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันเฉลิมพระชนมพรรษา รัชกาลที่ ๑๐	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันเฉลิมพระชนมพรรษา รัชกาลที่ ๑๐	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก
๑๑	รักเมืองไทย	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก	รักเมืองไทย	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก	รักเมืองไทย	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก
๑๒	วันแม่	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันแม่	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันแม่	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก

ลำดับที่	หน่วยการจัด ประสบการณ์ อนุบาลปีที่ ๑	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัด ประสบการณ์ อนุบาลปีที่ ๒	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัด ประสบการณ์ อนุบาลปีที่ ๓	สาระการเรียนรู้
๑๓	ของเล่นของใช้	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	ของเล่นของใช้	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	ของเล่นของใช้	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก
๑๔	ชุมชนของเรา	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	ชุมชนของเรา	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	ชุมชนของเรา	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก
๑๕	ต้นไม้ที่รัก	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	ต้นไม้ที่รัก	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	ต้นไม้ที่รัก	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก
๑๖	ดิน หิน ทราย	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	ดิน หิน ทราย	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	ดิน หิน ทราย	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก
๑๗	สัตว์น่ารัก	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	สัตว์น่ารัก	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	สัตว์น่ารัก	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก
๑๘	คมนาคม	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	คมนาคม	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	คมนาคม	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก
๑๙	ลอยกระทง	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	ลอยกระทง	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	ลอยกระทง	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก
๒๐	รู้รอบปลอดภัย	เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก	รู้รอบปลอดภัย	เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก	รู้รอบ ปลอดภัย	เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก
๒๑	กลางวัน กลางคืน	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	กลางวัน กลางคืน	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	กลางวัน กลางคืน	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก
๒๒	ค่านิยมไทย	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	ค่านิยมไทย	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	ค่านิยมไทย	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก
๒๓	วันชาติ	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันชาติ	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันชาติ	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก
๒๔	เศรษฐกิจ พอเพียง	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	เศรษฐกิจ พอเพียง	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	เศรษฐกิจ พอเพียง	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก
๒๕	เทคโนโลยีและ การสื่อสาร	สิ่งต่างๆ รอบตัว เด็ก	เทคโนโลยีและ การสื่อสาร	สิ่งต่างๆ รอบตัว เด็ก	เทคโนโลยี และการ สื่อสาร	สิ่งต่างๆ รอบตัว เด็ก

สัปดาห์ ที่	หน่วยการจัด ประสบการณ์ อนุบาลปีที่ ๑	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัด ประสบการณ์ อนุบาลปีที่ ๒	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัด ประสบการณ์ อนุบาลปีที่ ๓	สาระการเรียนรู้
๒๖	สนุกกับตัวเลข	สิ่งต่างๆ รอบตัว เด็ก	สนุกกับตัวเลข	สิ่งต่างๆ รอบตัว เด็ก	สนุกกับตัวเลข	สิ่งต่างๆ รอบตัว เด็ก
๒๗	วันขึ้นปีใหม่	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันขึ้นปีใหม่	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันขึ้นปีใหม่	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก
๒๘	วันเด็ก วันครู	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันเด็ก วันครู	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก	วันเด็ก วันครู	เรื่องราว เกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ แวดล้อมเด็ก
๒๙	ขนาด รูปร่าง รูปทรง	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	ขนาด รูปร่าง รูปทรง	สิ่งต่างๆ รอบตัว เด็ก	ขนาด รูปร่าง รูปทรง	สิ่งต่างๆ รอบตัว เด็ก
๓๐	โลกสวยด้วย สีสันทัน	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	โลกสวยด้วย สีสันทัน	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	โลกสวยด้วย สีสันทัน	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก
๓๑	ฤดูหนาว	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	ฤดูหนาว	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	ฤดูหนาว	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก
๓๒	แรงและ พลังงานใน ชีวิตประจำวัน	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	แรงและ พลังงานใน ชีวิตประจำวัน	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	แรงและ พลังงานใน ชีวิตประจำวัน	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก
๓๓	เสียงรอบตัว	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	เสียงรอบตัว	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	เสียงรอบตัว	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก
๓๔	รักการอ่าน	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	รักการอ่าน	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	รักการอ่าน	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก
๓๕	ปริมาตร น้ำหนัก	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	ปริมาตร น้ำหนัก	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก	ปริมาตร น้ำหนัก	สิ่งต่างๆรอบตัว เด็ก
๓๖	ฤดูร้อน	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	ฤดูร้อน	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก	ฤดูร้อน	ธรรมชาติ รอบตัวเด็ก

การวิเคราะห์สาระที่ควรเรียนรู้
หน่วยการจัดประสบการณ์ และกำหนดเวลาเรียน
ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ และชั้นอนุบาลปีที่ ๓

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ปฐมนิเทศ ๑. ชื่อครูและชื่อพี่เลี้ยง ๒. ชื่อตนเอง ๓. สัญลักษณ์ประจำตัวและของใช้ส่วนตัวของเด็ก ๔. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๕. การเล่นอย่างปลอดภัย	สัปดาห์ที่ ๑ หน่วยปฐมนิเทศ ๑. การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร ๒. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน กิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง ๓. การเล่นและการทำกิจกรรมด้วยตนเอง และกับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย ๔. การพูดแนะนำชื่อของตนเอง ๕. ชื่อครูประจำชั้น ชื่อครูพี่เลี้ยง ๖. การแนะนำสัญลักษณ์ประจำตัวของเด็กและของใช้ส่วนตัว ๗. การแนะนำ และสำรวจสถานที่ต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น ห้องเรียน โรงอาหาร ห้องน้ำ ๘. การปฏิบัติตนตามมารยาทไทย – การสวัสดี – การขอบคุณ – การขอโทษ – การขอโทษ ๙. การพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึก และความต้องการ ๑๐. การบอกลักษณะของสิ่งต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	สัปดาห์ที่ ๑ หน่วยปฐมนิเทศ ๑. การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร ๒. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน กิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ๓. การเล่นและการทำกิจกรรมด้วยตนเอง และกับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย ๔. การพูดแนะนำชื่อเด็กชื่อครู ชื่อพี่เลี้ยง และชื่อเพื่อน ๕. การแนะนำสัญลักษณ์ประจำตัวของเด็กและของใช้ส่วนตัว ๖. การแนะนำ และสำรวจสถานที่ต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น ห้องเรียน โรงอาหาร ห้องน้ำ ๗. การปฏิบัติตนตามข้อตกลงของห้องเรียน ๘. การปฏิบัติตนตามมารยาทไทย – การสวัสดี – การขอบคุณ – การขอใจ – การขอโทษ ๙. การพูดเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับตนเองการ ๑๐. บอกลักษณะของสิ่งต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส
สัปดาห์ที่ ๒ หน่วย โรงเรียนของเรา ๑. การทำความเข้าใจข้อตกลงในห้องเรียน ๒. ชื่อครูประจำชั้น ๓. ชื่อโรงเรียน ๔. การจับคู่ภาพเหมือน	สัปดาห์ที่ ๒ หน่วย โรงเรียนของเรา ๑. พัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ นิทานเรื่อง โรงเรียนแสนสนุก ๒. ชื่อโรงเรียนและสถานที่ในโรงเรียน ๓. สำรวจอาคารต่างๆในโรงเรียน ๔. บุคลากรในโรงเรียน ๕. มารยาทในโรงเรียน ๖. สร้างข้อตกลงและการปฏิบัติของห้องเรียน ๗. การจับคู่ภาพเหมือน การจับคู่ภาพกับจำนวนการต่อภาพให้สมบูรณ์	สัปดาห์ที่ ๒ หน่วย โรงเรียนของเรา ๑. พัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ นิทานเรื่อง หมินน้อยจะไปโรงเรียน ๒. สถานที่ต่างๆในโรงเรียน ๓. ทำแผนผังในโรงเรียน ๔. บุคคลในโรงเรียนและบทบาทหน้าที่ของบุคคล ๕. ทำแผนที่การเดินทางมาโรงเรียน ๖. สร้างข้อตกลงและการปฏิบัติของห้องเรียนและโรงเรียน

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
สัปดาห์ที่ ๕ หน่วยครอบครัวมีสุข ๑. สมาชิกในครอบครัว ๒. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว	สัปดาห์ที่ ๕ หน่วยครอบครัวมีสุข ๑. สมาชิกในครอบครัว (เครือญาติ) ๒. จำนวนสมาชิกในครอบครัว ๓. บทบาทหน้าที่สมาชิกในครอบครัว ๔. การปฏิบัติตนต่อบุคคลในครอบครัว ๕. อาชีพของบุคคลในครอบครัว	สัปดาห์ที่ ๕ หน่วยครอบครัวมีสุข ๑. ประวัติความเป็นมาของตนเองและครอบครัว ๒. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ๓. บทบาทหน้าที่ของบุคคลในครอบครัว ๔. อาชีพของบุคคลในครอบครัว
สัปดาห์ที่ ๖ หน่วยอาหารดีมีประโยชน์ ๑. ชื่อของอาหาร และส่วนประกอบของอาหาร ๒. อาหารที่ควรรับประทานและอาหารที่ไม่ควรรับประทาน ๓. อุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร ๔. มารยาทในการรับประทานอาหาร ๕. เวลาในการรับประทานอาหาร ๖. ประโยชน์ของอาหาร ๗. การประกอบอาหารไข่เจียวหมูสับ	สัปดาห์ที่ ๖ หน่วยอาหารดีมีประโยชน์ ๑. อาหารหลัก ๕ หมู่ ๒. อาหารแต่ละชนิดมีรสชาติที่ต่างกัน เช่น ขม หวาน เปรี้ยว เค็ม เผ็ด ๓. สุขนิสัยและมารยาทที่ดีในการรับประทานอาหาร ๔. ประโยชน์ของอาหาร ๕. วิธีการประกอบอาหาร เช่น ต้ม ผัด แกง ทอด ๖. การประกอบอาหารต้มจืดเต้าหู้หมูสับ ๗. การจำแนกและจัดกลุ่มอาหารแต่ละชนิดออกเป็นหมู่ ๘. การเรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์	สัปดาห์ที่ ๖ หน่วยอาหารดีมีประโยชน์ ๑. อาหารหลัก ๕ หมู่ ๒. อาหารที่มีประโยชน์และอาหารที่ไม่มีประโยชน์ ๓. ประโยชน์ของอาหาร ๔. อาหารประจำภาคทั้ง ๔ ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ ๕. การประกอบอาหารไทย ประเภท ส้มตำไทย ๖. การจำแนกและจัดกลุ่มอ้วน – ผอม ๗. การจำแนกและจัดกลุ่มภาพกับสัญลักษณ์
สัปดาห์ที่ ๗ หน่วยฤดูฝน ๑. ปรากฏการณ์ธรรมชาติ - ฝนตก ฟ้าแลบ ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า - รุ้งกินน้ำ ๒. การปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อฝนตก - หลบฝนหรือใช้อุปกรณ์กันฝน ๓. การปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อเจ็บป่วย - พักผ่อน ทำร่างกายให้อบอุ่น ดื่มน้ำให้เพียงพอ และปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการแพร่เชื้อ ๔. เหตุการณ์ที่สัมพันธ์กับการเกิดฝน - ต้นไม้เจริญงอกงาม - คนและสัตว์มีน้ำกินน้ำใช้ - น้ำท่วม	สัปดาห์ที่ ๗ หน่วยฤดูฝน ๑. ปรากฏการณ์ธรรมชาติ - สมบัติของน้ำ ๒. การปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อฝนตก - หลบฝน และไม่ไปในที่โล่งแจ้ง - ใช้อุปกรณ์กันฝน ๓. การปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อเจ็บป่วย - พักผ่อน ทำร่างกายให้อบอุ่น ดื่มน้ำให้เพียงพอ และปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการแพร่เชื้อ - การบอกอาการเมื่อเจ็บป่วย ๔. เหตุการณ์ที่สัมพันธ์กับการเกิดฝน - เกิดแหล่งน้ำ - คนและสัตว์มีน้ำกินน้ำใช้	สัปดาห์ที่ ๗ หน่วยฤดูฝน ๑. ปรากฏการณ์ธรรมชาติ - วัฏจักรของน้ำ ๒. การปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อฝนตก - หลบฝน และไม่ไปในที่โล่งแจ้ง - ใช้อุปกรณ์กันฝน และการแก้ปัญหาเมื่อไม่มีอุปกรณ์กันฝน ๓. โรคที่พบบ่อยในฤดูฝน และการป้องกัน ๔. เหตุการณ์ที่สัมพันธ์กับการเกิดฝน - โครงการตามพระราชดำริฯ โครงการแก้มลิง - โครงการตามพระราชดำริฯ โครงการฝนหลวง

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
	- พิษผลทางการเกษตรเจริงงอกงาม - โครงการตามพระราชดำริโครงการ	
สัปดาห์ที่ ๘ หน่วยข้าว ๑. ชนิดของข้าว เช่น ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ๒. ลักษณะของข้าวเปลือก และข้าวสาร ๓. การทำนาและอาชีพของชาวนา ๔. สัตว์ที่ใช้ในการทำนา ๕. ประโยชน์ของข้าว ๖. อาหารที่ทำมาจากข้าว ๗. ประกอบอาหารที่ทำมาจากข้าว เช่น ข้าวผัด ข้าวต้ม	สัปดาห์ที่ ๘ หน่วยข้าว ๑. ข้าวชนิดต่างๆ เช่น ข้าวเปลือก ข้าวสาร ข้าวสุก ๒. ลักษณะของต้นข้าว ๓. การนับปากเปล่าจำนวน ๑ - ๑๐ ๔. ขั้นตอนในการทำนา ๕. ประเพณีเกี่ยวกับข้าว เช่น พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ ประเพณีวันสารทไทย ๖. อาหารที่ทำมาจากข้าว ๗. ทำอาหารขนม แพนเค้ก	สัปดาห์ที่ ๘ หน่วยข้าว ๑. ข้าวชนิดต่างๆ เช่น ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ฯลฯ ๒. ขั้นตอนการทำนา ๓. ประเพณีเกี่ยวกับข้าว เช่น พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญอาหารหรือขนมในเทศกาลต่างๆ ๔. ประโยชน์ของข้าว ๕. อาหารที่ทำมาจากข้าว การทำขนมบัวลอย ๖. การตวงอย่างคาดคะเน ๗. เปรียบเทียบปริมาณเล็กน้อย
สัปดาห์ที่ ๙ หน่วยปลอดภัยไว้ก่อน ๑. การรักษาความปลอดภัยของตนเองในการเล่นและกิจวัตรประจำวัน ๒. การระวังภัยจากสถานที่และอุปกรณ์เสี่ยงอันตรายและคนแปลกหน้า	สัปดาห์ที่ ๙ หน่วยปลอดภัยไว้ก่อน ๑. การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น ในกิจวัตรประจำวัน ๒. ความปลอดภัยจากการเล่นของเล่นและการเล่นในสนามเด็กเล่น ๓. การระวังภัยจากสถานที่และอุปกรณ์เสี่ยงอันตราย ของมีคม สัตว์มีพิษและคนแปลกหน้า	สัปดาห์ที่ ๙ หน่วยปลอดภัยไว้ก่อน ๑. การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในกิจวัตรประจำวันการ ๒. ความปลอดภัยจากการเล่นของเล่นและการเล่นในสนามเด็กเล่น ๓. การระวังภัยจากสถานที่เสี่ยงอันตรายของมีคม สัตว์มีพิษและคนแปลกหน้า
สัปดาห์ที่ ๑๐ หน่วยวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑. พระราชประวัติ ๒. พระผู้ทรงเป็นแบบอย่างด้านความกตัญญู - การดูแลพระบรมราชชนนี - กิจกรรมปิ่นเพื่อแม่ ๓. พระผู้ทรงเป็นแบบอย่างด้านความเมตตา - พระเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง ๔. การแสดงความจงรักภักดี - เพลงสรรเสริญพระบารมี - การหยุดยืนเมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมี	สัปดาห์ที่ ๑๐ หน่วยวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑. พระราชประวัติ ๒. พระผู้ทรงเป็นจอมทัพไทย - พระราชประวัติด้านการทหาร - ความมีระเบียบวินัยและความกล้าหาญ ๓. พระผู้ทรงปลุกจิตสำนึกในการทำความดี - โครงการจิตอาสา “เราทำความดีด้วยหัวใจ” ๔. การแสดงความจงรักภักดี - การถวายความเคารพ - เพลงสรรเสริญพระบารมี ๕. การจำแนกเงินเหรียญ	สัปดาห์ที่ ๑๐ หน่วยวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑. พระราชประวัติ ๒. พระผู้ทรงเป็นต้นแบบของความวิริยะอุตสาหะ - พระปรีชาสามารถด้านการบิน - ความวิริยะอุตสาหะ ๓. พระผู้ทรงปลุกจิตสำนึกในการทำความดี - โครงการจิตอาสา “เราทำความดีด้วยหัวใจ” ๔. การแสดงความจงรักภักดี - การลงนามถวายพระพร - เพลงสรรเสริญพระบารมี ๕. พระราชกรณียกิจ

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
สัปดาห์ที่ ๑๑ หน่วยวันแม่ ๑. อ่านภาพกับคำ ๒. สนทนาเรื่องความสำคัญของวันแม่ ๓. วันแม่แห่งชาติ ๑๒ สิงหาคม ๔. สัญลักษณ์วันแม่ ๕. การปฏิบัติตนเป็นลูกที่ดีของแม่ ๖. จับคู่ภาพเหมือน	สัปดาห์ที่ ๑๑ หน่วยวันแม่ ๑. พัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ จากหนังสือเรื่อง แม่จ๋า ๒. ความสำคัญของวันแม่แห่งชาติ ๓. สัญลักษณ์ของวันแม่แห่งชาติ ๔. การปฏิบัติตนต่อแม่แห่งชาติและแม่ ของเรา ๕. การทำบัตรอวยพรวันแม่ ๖. การร้อยกำไล กราบแม่	สัปดาห์ที่ ๑๑ หน่วยวันแม่ ๑. พัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ จากหนังสือเรื่อง นมจากเต้า ๒. พระราชประวัติและพระราชกรณียกิจ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ ๙ ๓. ความสำคัญของวันแม่แห่งชาติ ๔. สัญลักษณ์ของวันแม่แห่งชาติ การทำ ความเคารพและการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง ต่อแม่ ๕. การทำบัตรอวยพรวันแม่ ๖. การร้อยกำไล กราบแม่
สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วยรักเมืองไทย ๑. เพลงชาติและธงชาติไทย ๒. พระมหากษัตริย์ ๓. สัตว์ประจำชาติไทย ๔. การละเล่นพื้นบ้านของไทย ๕. การทักทายและการไหว้แบบไทย	สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วยรักเมืองไทย ๑. ประเทศไทยสี่ภาค ๒. ดอกไม้ประจำชาติไทย ๓. ภาษาและพยัญชนะไทย ๔. สถานที่สำคัญในท้องถิ่น ๕. ของหวาน ขนมไทย ๖. มารยาทไทย การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น	สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วยรักเมืองไทย ๑. พระมหากษัตริย์ไทย ๒. วันสำคัญตามประเพณีไทย ๓. บ้านไทย ๔. หน้าที่ของเด็กในการเป็นพลเมืองดี ๕. ผลไม้เมืองไทย
สัปดาห์ที่ ๑๓ หน่วยของเล่น ของใช้ ๑. ของใช้ในห้องเรียน ๒. ของเล่นในห้องเรียน ๓. การเล่นของเล่นอย่างถูกวิธี ๔. การเก็บของเล่นเข้าที่	สัปดาห์ที่ ๑๓ หน่วยของเล่น ของใช้ ๑. การแยกของใช้ส่วนตัวและส่วนรวม ๒. ลักษณะของเล่นของใช้ ๓. การเก็บของเล่นของใช้ ๔. การปฏิบัติตนในการเล่น ๕. การใช้วัสดุและของเล่นของใช้อย่าง คุ้มค่า	สัปดาห์ที่ ๑๓ หน่วยของเล่น ของใช้ ๑. การรู้จักของเล่นของใช้ ๒. การรู้จักของเล่นของใช้ - การจำแนกและจัดกลุ่มของเล่น ของใช้ตามรูปทรงเรขาคณิต ๓. อันตรายที่เกิดจากของเล่นและวิธี ป้องกันอันตราย ๔. อันตรายที่เกิดจากของใช้และวิธีป้องกัน อันตราย ๕. การเก็บรักษาของเล่นของใช้
สัปดาห์ที่ ๑๔ หน่วยชุมชนของเรา ๑. ชื่อชุมชนของฉัน ๒. คำขวัญหัวหิน ๓. สถานที่ในชุมชน (วัดใกล้กังวลและ ตลาด) ๔. ประโยชน์ของสถานที่ในชุมชนและวิธี ดูแลรักษาความสะอาด	สัปดาห์ที่ ๑๔ หน่วยชุมชนของเรา ๑. ชื่อชุมชน/สถานที่สำคัญในชุมชน ๒. สถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน ๓. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีในชุมชน ๔. การคัดแยกขยะ ๕. อาชีพในชุมชน ๖. การเล่นและทำกิจกรรมด้วยตนเองและ	สัปดาห์ที่ ๑๔ หน่วยชุมชนของเรา ๑. ชื่อชุมชน ๒. คำขวัญหัวหิน ๓. สถานที่ในชุมชน ๔. ตัวอย่างคนในชุมชน ๕. การละเล่นไทย ๖. อาชีพของคนในชุมชน

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
๕. การละเล่นไทย ๖. การเล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัย ๗. การสังเกตเปรียบเทียบความแตกต่าง ๘. การสังเกตความสัมพันธ์ ๙. การสังเกตรายละเอียดของภาพ	กับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย ๗. การกล้าแสดงออก ๘. ความพอใจในตนเอง ๙. การชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว ๑๐. การพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึก และความต้องการ ๑๑. การจำแนกจัดกลุ่มรูปทรงเรขาคณิต ๑๒. การสังเกตรายละเอียดของภาพ ๑๓. จำนวนและความสัมพันธ์ ๑๔. การจัดหมวดหมู่ภาพที่สัมพันธ์กัน	๗. การคัดแยกขยะ ๘. จัดกลุ่มลักษณะความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกต ๙. จับคู่ภาพกับคำ ๑๐. เรียงลำดับเหตุการณ์ ๑๑. คัดแยกการจัดกลุ่มและการจำแนกสิ่งต่าง ๆ ลักษณะและรูปร่าง รูปทรง
สัปดาห์ที่ ๑๕ หน่วยต้นไม้ที่รัก ๑. ส่วนประกอบของต้นไม้ ๒. ลักษณะส่วนประกอบของต้นไม้ ๓. การเจริญเติบโตของต้นไม้ ๔. ประโยชน์ของต้นไม้ ๕. การดูแลต้นไม้	สัปดาห์ที่ ๑๕ หน่วยต้นไม้มที่รัก ๑. ชื่อและส่วนประกอบของต้นไม้ ๒. รูปร่างและลักษณะของใบไม้ ๓. การปลูกต้นไม้ การดูแลต้นไม้ ๔. ประโยชน์ของต้นไม้ ๕. การประกอบอาหารจากพืช	สัปดาห์ที่ ๑๕ หน่วยต้นไม้มที่รัก ๑. ชื่อและลักษณะของต้นไม้ ๒. การจำแนกประเภทของต้นไม้ (ไม้ดอก ไม้ผล ไม้ใบ) ๓. การทดลองการดูดน้ำของรากและหน้าที่ของราก ๔. การบำรุงดูแลรักษาต้นไม้ ๕. โทษของการทำลายป่า
สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วยดิน หิน ทราย ๑. การใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียง ๒. การมีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. การบอกชื่อ ดิน หิน ทราย ๔. ลักษณะ ดิน หิน ทราย ความเหมือน ความแตกต่างของดิน หิน ทราย ๕. เมื่อเทน้ำที่พุ่งลงในเครื่องกรองน้ำจากหิน ทราย น้ำจะใสขึ้น ๖. ประโยชน์ของดิน หิน ทราย ๗. สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในดิน หิน ทราย ๘. การดูแลรักษาดิน หิน ทราย	สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วยดิน หิน ทราย ๑. การใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียง ๒. การมีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. การเล่าเรื่องเป็นประโยค ๔. การจับคู่หรือเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของ ดิน หิน ทราย ๕. การจำแนกและจัดกลุ่มรายละเอียดภาพ ดิน หิน ทราย ๖. การเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างน้อย ๔ ลำดับ ๗. ในดิน หิน ทรายจะมีสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตอยู่ ๘. ประโยชน์ของดิน หิน ทราย ๙. การปฏิบัติตนในการดูแลรักษาธรรมชาติรอบตัว เห็นคุณค่าดิน หิน ทรายอยู่ได้นานๆ	สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วยดิน หิน ทราย ๑. สังเกตลักษณะ ดิน หิน ทราย จากของจริง ๒. บันทึกข้อมูลลักษณะของดิน หิน ทราย โดยการวาดภาพ ๓. เปรียบเทียบความแตกต่างของ ดิน หิน ทราย (ขนาด สี ผิวสัมผัส กลิ่น) ๔. การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนก ดิน หิน ทราย ๕. สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในดิน หิน ทราย ๖. สิ่งไม่มีชีวิตที่อยู่ในดิน หิน ทราย ๗. ประโยชน์ของดิน หิน ทราย ๘. เครื่องใช้ที่ทำจากดิน หิน ทราย ๙. ปฏิบัติจริงการใช้ ดิน หิน ทรายในการกรองน้ำ ๑๐. การดูแลรักษาธรรมชาติรอบตัวเห็น

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
	๑๐. ลักษณะ ส่วนประกอบ ดิน หิน ทราย	
สัปดาห์ที่ ๑๗ หน่วยสัตว์น่ารัก (สัตว์ปีก) ๑. ลักษณะของสัตว์ปีก ๒. สัตว์ปีกและแมลงที่พบบ่อย ๒.๑ ไก่ ๒.๒ นก ๒.๓ ผีเสื้อ ๒.๔ แมลงปอ ๓. การจับคู่ภาพเหมือน	สัปดาห์ที่ ๑๗ หน่วยสัตว์น่ารัก (สัตว์น้ำ) ๑. ลักษณะของสัตว์น้ำ ๒. ประเภทของสัตว์สัตว์แต่ละชนิดมีรูปร่างลักษณะและขนาดแตกต่างกัน ๓. สัตว์แต่ละชนิดมีธรรมชาติความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน ๔. การป้องกันอันตรายและความปลอดภัยจากสัตว์ ๕. ความเมตตา กรุณา ต่อสัตว์ ๖. การสังเกต จับคู่เปรียบเทียบ จำแนกจัดกลุ่มสัตว์	สัปดาห์ที่ ๑๗ หน่วยสัตว์น่ารัก (สัตว์เลี้ยง) ๑. ลักษณะของสัตว์เลี้ยง ๒. ประเภทของสัตว์สัตว์แต่ละชนิดมีรูปร่างลักษณะ และขนาดแตกต่างกัน ๓. อาหารที่อยู่ของสัตว์และช่วงอายุของสัตว์ ๔. การป้องกันอันตรายและความปลอดภัยจากสัตว์ ๕. ประโยชน์ของสัตว์ต่อมนุษย์ ๖. ความเมตตา กรุณา ต่อสัตว์ ๗. การจับคู่ภาพเหมือน เกมโดมิโน การจับคู่ภาพกับสัญลักษณ์ การจับคู่ภาพกับจำนวน
สัปดาห์ที่ ๑๘ หน่วยคมนาคม ๑. ความหมายของการคมนาคม ๒. การเดินทางทางบก ๓. การเดินทางทางน้ำ ๔. การเดินทางทางอากาศ ๕. ข้อควรปฏิบัติตนในการข้ามถนน	สัปดาห์ที่ ๑๘ หน่วยคมนาคม ๑. ความสำคัญของยานพาหนะ ๒. ยานพาหนะทางบก ๓. ยานพาหนะทางน้ำ ๔. ยานพาหนะทางอากาศ ๕. การปฏิบัติตนตามกฎหมายจราจร	สัปดาห์ที่ ๑๘ หน่วยคมนาคม ๑. ความหมายและประโยชน์ของ ๒. การปฏิบัติตนเมื่อเดินทางด้วยรถและรถไฟ ๓. การปฏิบัติตนเมื่อเดินทางทางน้ำ ๔. การปฏิบัติตนเมื่อขึ้นสะพานลอย ๕. การปฏิบัติตนเมื่อข้ามทางม้าลาย
สัปดาห์ที่ ๑๙ หน่วยรู้รอบ ปลอดภัย ๑. การระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเองเมื่ออยู่ในโรงเรียน ๒. สิ่งของเครื่องใช้มีประโยชน์มากมาย แต่ถ้าเราใช้ผิดวิธีและไม่ระมัดระวัง ก็อาจเกิดอันตรายได้ ๓. เสียงสัญญาณนกหวีด และการปฏิบัติตามสัญญาณ ๔. เสียงสัญญาณเตือนภัย ๕. การรู้จักสังเกตสิ่งผิดปกติรอบตัว ทำให้เราพ้นภัยอันตราย ๖. การระวังตัวเมื่ออยู่ในที่สาธารณะ การช่วยเหลือตนเองเมื่อพลัดหลงกับพ่อแม่	สัปดาห์ที่ ๑๙ หน่วยรู้รอบ ปลอดภัย ๑. การระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเองเมื่ออยู่ในโรงเรียนและบ้านของเรา ๒. ไฟฟ้ามีประโยชน์มากมายแต่มีอันตรายมากเช่นกัน ๓. การปฏิบัติตัวเมื่อได้ยินสัญญาณเตือนภัย การช่วยเหลือตนเองเมื่อเกิดเหตุร้าย ๔. การสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่เป็นสัญญาณเตือนภัย ๕. การปฏิบัติตนและป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กเมื่ออยู่ในสถานที่สาธารณะ	สัปดาห์ที่ ๑๙ หน่วยรู้รอบ ปลอดภัย ๑. การประเมินภัยรอบตัวเมื่ออยู่ในสถานที่และสถานการณ์ต่าง ๆ ๒. ภัยพิบัติต่างๆ ๓. การระวังภัยอัคคีภัย ๔. การสำรวจจุดอันตรายในโรงเรียน และสถานที่อื่น ๆ ที่เด็กอาศัยอยู่ และการปฏิบัติตัวเพื่อให้พ้นภัย ๕. การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กเมื่ออยู่ในสถานที่สาธารณะ ๖. การสังเกตคนแปลกหน้า การดูแลตัวเองเมื่ออยู่ห่างจากผู้ปกครอง

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
สัปดาห์ที่ ๒๐ หน่วยลอยกระทง ๑. ความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีลอยกระทง ๒. การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำ ๓. วัดอุบางชนิดลอยน้ำได้และบางชนิดจมน้ำ ๔. วัสดุที่ใช้ทำฐานกระทงให้ลอยน้ำได้	สัปดาห์ที่ ๒๐ หน่วยลอยกระทง ๑. ความเป็นมาและความสำคัญของวันลอยกระทง ๒. กิจกรรมในวันลอยกระทง ๓. การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำ ๔. ส่วนประกอบของกระทง ๕. ลักษณะรูปร่างฐานกระทง ๖. รูปร่าง ขนาด พื้นที่ของฐานกระทงที่มีผลต่อการจมการลอย	สัปดาห์ที่ ๒๐ หน่วยลอยกระทง ๑. ความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีลอยกระทง ๒. กลีบลูกและฐานกระทง ๓. การจม – ลอยโดยการทดลองหาจำนวนกลีบลูกกระทงที่มากที่สุดที่กระทงไม่จม ๔. การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำ
สัปดาห์ที่ ๒๑ หน่วยกลางวัน กลางคืน ๑. ความแตกต่างระหว่างกลางวัน กลางคืน ๒. ลักษณะของดวงอาทิตย์ ๓. ลักษณะของดวงจันทร์ ๔. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๕. สัตว์ที่หากินในเวลากลางวันและกลางคืน	สัปดาห์ที่ ๒๑ หน่วยกลางวัน กลางคืน ๑. ลักษณะของดวงอาทิตย์ ๒. ลักษณะของดวงจันทร์ ๓. ความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืน ๔. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันในเวลากลางวันและกลางคืน ๕. สัตว์ที่ออกหากินในเวลากลางวันและกลางคืน	สัปดาห์ที่ ๒๑ หน่วยกลางวัน กลางคืน ๑. ความแตกต่างของเวลากลางวัน กลางคืน ๒. ลักษณะของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ๓. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันตามหน้าที่ความรับผิดชอบ ๔. ความสัมพันธ์ของคน พืช สัตว์ และการเจริญเติบโตของพืช ๕. สัตว์ที่ออกหากินในเวลากลางวันและกลางคืนและสัตว์มีพิษ
สัปดาห์ที่ ๒๒ หน่วยค่านิยมไทย ๑. ฉันเป็นคนไทย ๒. ฉันภูมิใจในความเป็นไทยที่มีวันสำคัญของชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ ๓. คนไทยใช้ภาษาไทย ๔. คนไทยมีมารยาทดี ๕. มีความกตัญญู	สัปดาห์ที่ ๒๒ หน่วยค่านิยมไทย ๑. ฉันเป็นคนไทย ๒. ฉันภูมิใจในความเป็นไทยที่มีวันสำคัญของชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ ๓. คนไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติมีวัฒนธรรมประเพณีประจำชาติและท้องถิ่น ๔. คนไทยมีมารยาทดี มีความซื่อสัตย์ มีน้ำใจ มีวินัย กตัญญู	สัปดาห์ที่ ๒๒ หน่วยค่านิยมไทย ๑. ฉันเป็นคนไทย ๒. ฉันภูมิใจในความเป็นไทยที่มีวันสำคัญของชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ ๓. คนไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติมีวัฒนธรรมประเพณีประจำชาติและท้องถิ่น ๔. คนไทยมีมารยาทดี มีความซื่อสัตย์ มีน้ำใจ มีวินัย กตัญญู ๕. คนไทยส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ พระมหากษัตริย์ไทยทรงอุปถัมภ์ทุกศาสนาในประเทศไทย ศาสนาทุกศาสนาสอนให้ทุกคนเป็นคนดี

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
สัปดาห์ที่ ๒๓ หน่วยวันชาติ - วันชาติของประเทศไทยตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปีซึ่งเป็น วันพระราชสมภพ (วันเกิด) ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ - วันที่ ๕ ธันวาคมถือเป็นวันพ่อแห่งชาติ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ทรงเป็นผู้มีพระคุณแก่ชาติ เปรียบเสมือนพ่อของชาวไทยทุกคน	สัปดาห์ที่ ๒๓ หน่วยวันชาติ - วันชาติของประเทศไทยตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปีซึ่งเป็น วันพระราชสมภพ (วันเกิด) ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ - วันที่ ๕ ธันวาคมถือเป็นวันพ่อ แห่งชาติ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ทรงเป็นผู้มีพระคุณแก่ชาติ เปรียบเสมือนพ่อของชาวไทยทุกคน - ความสำคัญของวันชาติและพระคุณพ่อ - ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ - การรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน - ความสำคัญของวันชาติและพระคุณพ่อ	สัปดาห์ที่ ๒๓ หน่วยวันชาติ - วันชาติของประเทศไทยตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปีซึ่งเป็นวันพระราชสมภพ (วันเกิด) ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ - วันที่ ๕ ธันวาคมถือเป็นวันพ่อแห่งชาติ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ทรงเป็นผู้มีพระคุณแก่ชาติ เปรียบเสมือนพ่อของชาวไทยทุกคน - ความสำคัญของวันชาติและพระคุณพ่อ - ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ - พระราชกรณียกิจที่สำคัญ - การรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน
สัปดาห์ที่ ๒๔ หน่วยเศรษฐกิจพอเพียง - ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงระดับปฐมวัย - การปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย - การประหยัดอดออม - การใช้สิ่งของ เครื่องใช้ น้ำ/ไฟ อย่างประหยัด - การแต่งตัวด้วยตนเอง - การรับประทานอาหารและดื่มนมให้หมดไม่เหลือทิ้ง - การเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง - การเข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง	สัปดาห์ที่ ๒๔ หน่วยเศรษฐกิจพอเพียง - ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงระดับปฐมวัย - การปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย - การประหยัดอดออม - การใช้สิ่งของ เครื่องใช้ น้ำ/ไฟ อย่างประหยัด - การแต่งตัวด้วยตนเอง - การรับประทานอาหารและดื่มนมให้หมดไม่เหลือทิ้ง - การเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง - การเข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง - การรู้จักเลือกอย่างมีเหตุผล - การปลูกผักกรักสุขภาพ	สัปดาห์ที่ ๒๔ หน่วยเศรษฐกิจพอเพียง - ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงระดับปฐมวัย - การปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย - การประหยัดอดออม - การใช้สิ่งของ เครื่องใช้ น้ำ/ไฟ อย่างประหยัด - การแต่งตัวด้วยตนเอง - การรับประทานอาหารและดื่มนมให้หมดไม่เหลือทิ้ง - การเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง - การเข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง - การรู้จักเลือกอย่างมีเหตุผล - การปลูกผักกรักสุขภาพ - การเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
สัปดาห์ที่ ๒๕ หน่วยเทคโนโลยีและการสื่อสาร ๑. การสื่อสารโดยใช้การพูดและการฟัง ๒. การสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์ ๓. หน้าที่ของโทรศัพท์ ๔. การทดสอบความดังของโทรศัพท์ ประดิษฐ์จากกระดาษโดยเปรียบเทียบ ขนาด ความยาว ๕. การทำงานของโทรศัพท์ ๖. เครื่องมือสื่อสารชนิดต่างๆ	สัปดาห์ที่ ๒๕ หน่วยเทคโนโลยีและการสื่อสาร ๑. การสื่อสารทางโทรศัพท์ ๒. การเดินทางของเสียงผ่านโทรศัพท์ ๓. การประดิษฐ์โทรศัพท์ตามวิธีการ ข้อสงสัยของตนเองเพื่อหาคำตอบจากวัสดุที่กำหนดให้ ๔. การทดสอบการได้ยินเสียงโทรศัพท์ กระดาษที่ประดิษฐ์จากกรวยที่มีขนาด รูปร่าง,ความยาวของเชือกต่างกัน ๕. การสื่อสารทางอื่นๆ ได้แก่ วิทย์ โทรศัพท์	สัปดาห์ที่ ๒๕ หน่วยเทคโนโลยีและการสื่อสาร ๑. ชนิดของจดหมาย ๒. ลักษณะของจดหมาย ๓. หน้าที่ของบุรุษไปรษณีย์ ๔. การเดินทางของจดหมาย ๕. ขั้นตอนการส่งจดหมาย ๖. การสื่อสารทางอื่นๆ ได้แก่ วิทย์ โทรศัพท์
สัปดาห์ที่ ๒๖ หน่วยวันขึ้นปีใหม่ ๑. ประวัติความเป็นมาของวันขึ้นปีใหม่ ๒. ประเพณีในวันขึ้นปีใหม่ ๓. การปฏิบัติตนในวันขึ้นปีใหม่ ๔. ความสำคัญของการอวยพรให้ผู้อื่น ๕. ข้อควรปฏิบัติในการจัดงานวันขึ้นปีใหม่ ๖. การนับปากเปล่า ๑ - ๕ ๗. การนับจำนวนและแสดงจำนวน ๑ - ๔ ๘. การแยกสิ่งของ	สัปดาห์ที่ ๒๖ หน่วยวันขึ้นปีใหม่ ๑. ประวัติความเป็นมาของวันขึ้นปีใหม่ ๒. ประเพณีในวันขึ้นปีใหม่ ๓. การปฏิบัติตนในวันขึ้นปีใหม่ ๔. ความสำคัญของการอวยพรให้ผู้อื่น ๕. ข้อควรปฏิบัติในการจัดงานวันขึ้นปีใหม่ ๖. การนับจำนวนและแสดงจำนวน ๑-๘ ๗. การจำแนก จัดกลุ่มจำนวน ๘. การต่อเติมแบบรูป	สัปดาห์ที่ ๒๖ หน่วยวันขึ้นปีใหม่ ๑. ประวัติความเป็นมาของวันขึ้นปีใหม่ ๒. ประเพณีในวันขึ้นปีใหม่ ๓. ความสำคัญของการอวยพรให้ผู้อื่น ๔. กิจกรรมที่มีในงานเลี้ยงปีใหม่ ๕. การปฏิบัติตนในวันขึ้นปีใหม่ ๖. ข้อควรปฏิบัติในงานเลี้ยงปีใหม่ ๗. การนับจำนวนและแสดงจำนวน ๑-๑๓ ๘. การต่อเติมแบบรูปของขวัญแบบต่าง ๆ
สัปดาห์ที่ ๒๗ หน่วยสนุกกับตัวเลข ๑. การนับและแสดงจำนวน ๑ - ๔ ๒. การแสดงจำนวนสิ่งของต่างๆ ด้วยเลขฮินดูอารบิกตั้งแต่ ๑ - ๕ ๓. การเปรียบเทียบจำนวนของสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่ม มีจำนวนไม่เกิน ๕ ว่ามีจำนวนเท่ากันหรือไม่เท่ากัน ๔. การรวมสิ่งต่างๆ สองกลุ่ม และบอกจำนวนที่เกิดจากการรวมสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่มที่มีผลรวมไม่เกิน ๕ ๕. การแยกกลุ่มย่อยออกจากกลุ่มใหญ่และบอกจำนวนที่เหลือที่มีจำนวนไม่เกิน ๕	สัปดาห์ที่ ๒๗ หน่วยสนุกกับตัวเลข ๑. นับและแสดงจำนวน ๑ - ๘ ๒. การรวมสิ่งต่างๆ สองกลุ่ม และบอกจำนวนที่เกิดจากการรวมสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่มมีผลรวมไม่เกิน ๑๐ ๓. การแยกกลุ่มออกจากกลุ่มใหญ่และบอกจำนวนที่เหลือเมื่อแยกกลุ่มย่อยที่มีจำนวนไม่เกิน ๑๐ ๔. เปรียบเทียบจำนวนของสิ่งต่างๆ เช่น เท่ากันหรือไม่เท่ากัน มากกว่าหรือน้อยกว่า ๕. เรียงลำดับที่สิ่งของต่าง ๆ ไม่เกิน ๓ สิ่ง	สัปดาห์ที่ ๒๗ หน่วยสนุกกับตัวเลข ๑. นับและแสดงจำนวน ๑ - ๑๔ ๒. การรวมสิ่งต่างๆ สองกลุ่ม และบอกจำนวนที่เกิดจากการรวมสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่มมีผลรวมไม่เกิน ๑๔ ๓. การแยกกลุ่มออกจากกลุ่มใหญ่และบอกจำนวนที่เหลือเมื่อแยกกลุ่มย่อยที่มีจำนวนไม่เกิน ๑๔ ๔. การเปรียบเทียบจำนวนสิ่งของต่าง ๆ สองกลุ่มมีจำนวนไม่เกิน ๑๔ เช่น เท่ากัน ไม่เท่ากัน มากกว่า หรือน้อยกว่า ๕. เรียงลำดับที่สิ่งของต่างๆ ไม่เกิน ๕ สิ่ง

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
สัปดาห์ที่ ๒๘ หน่วยขนาด รูปร่าง รูปทรง ๑. ลักษณะวัสดุทรงกลม ๒. วัสดุทรงกลมรอบตัวเรา ๓. เปรียบเทียบขนาดของวัสดุทรงกลม ๔. จำแนกวัสดุทรงกลมกับวัสดุวงกลม ๕. ประโยชน์ของรูปทรงกลมและรูปวงกลม	สัปดาห์ที่ ๒๘ หน่วยขนาด รูปร่าง รูปทรง ๑. ลักษณะวัสดุทรงสี่เหลี่ยม ๒. วัสดุทรงสี่เหลี่ยมรอบตัวเรา ๓. เปรียบเทียบความเหมือน ความต่างของ ๔. วัสดุทรงกลมและทรงสี่เหลี่ยม ๕. จำแนกวัสดุทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมและ รูปวงกลม รูปสี่เหลี่ยม ๖. ประโยชน์ของทรงสี่เหลี่ยม	สัปดาห์ที่ ๒๘ หน่วยขนาด รูปร่าง รูปทรง ๑. ลักษณะวัสดุทรงสามเหลี่ยม ๒. วัสดุทรงสามเหลี่ยมรอบตัวเรา ๓. เปรียบเทียบความเหมือน ความต่างของ วัสดุ ๔. จำแนกวัสดุทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยม ทรงสามเหลี่ยม และรูปวงกลมรูป สี่เหลี่ยม รูปสามเหลี่ยม ๕. ประโยชน์ของทรงสามเหลี่ยม
สัปดาห์ที่ ๒๙ หน่วยวันเด็ก วันครู ๑. ความสำคัญของวันเด็ก ๒. หน้าที่ของเด็ก ๓. วันเสาร์ที่ ๒ ของเดือนมกราคมของ ทุกปีถือเป็นวันเด็กแห่งชาติ ๔. ความสำคัญของวันครู ๕. หน้าที่ของเด็กที่ปฏิบัติต่อครู	สัปดาห์ที่ ๒๙ หน่วยวันเด็ก วันครู ๑. ความสำคัญของวันเด็ก ๒. หน้าที่ของเด็ก ๓. วันเสาร์ที่ ๒ ของเดือนมกราคมของ ทุกปีถือเป็นวันเด็กแห่งชาติ ๔. ความสำคัญของวันครู ๕. หน้าที่ของเด็กที่ปฏิบัติต่อครู	สัปดาห์ที่ ๒๙ หน่วยวันเด็ก วันครู ๑. ความสำคัญของวันเด็ก ๒. คำขวัญวันเด็กประจำปี ๓. หน้าที่ของเด็ก ๔. ความสำคัญของวันครู ๕. ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ การปฏิบัติ ต่อครูและผู้ใหญ่อย่างมีสัมมาคารวะ
สัปดาห์ที่ ๓๐ หน่วยโลกสวยด้วยสีส้น ๑. สีธรรมชาติรอบตัว ๒. สีธรรมชาติมาจากไหน ๓. สีที่มนุษย์สร้างขึ้น (แม่สี ๓ สี) ๔. ประโยชน์ของสี ๕. การทำน้ำใบเตย	สัปดาห์ที่ ๓๐ หน่วยโลกสวยด้วยสีส้น ๑. ประเภทของสี - สีจากธรรมชาติ - สีที่มนุษย์สร้างขึ้น ๒. แม่สี และการผสมสี ๓. สีแทนสัญลักษณ์ (สีของธงชาติไทย) ๔. สีที่ได้จากพืชผัก ผลไม้ ๕. การทำวุ้นสีจากสีธรรมชาติ	สัปดาห์ที่ ๓๐ หน่วยโลกสวยด้วยสีส้น ๑. แม่สีและการผสมสีจากแม่สี ๒. สีผสมขั้นที่ ๓ ๓. ความลับของสีดำ ๔. การทำสีผสมอาหารจากพืช ๕. การทำหวานเย็นจากสีธรรมชาติ
สัปดาห์ที่ ๓๑ หน่วยฤดูหนาว ๑. ฤดูกาลต่าง ๆ ในประเทศไทย ๓ ฤดู ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว ๒. สภาพอากาศในฤดูหนาว การป้องกัน อากาศหนาวเย็น ๓. สภาพภูมิอากาศในฤดูหนาวแห่ง ลมแรง การทดลอง ไฟฟ้าสถิต ๔. การดูแลสุขภาพร่างกายในฤดูหนาว ๕. ความแตกต่างของฤดูหนาวในแต่ละ ภูมิภาคของประเทศไทย	สัปดาห์ที่ ๓๑ หน่วยฤดูหนาว ๑. ฤดูกาล ๓ ฤดู ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว ลักษณะทั่วไปของฤดูหนาว ๒. สภาพอากาศในฤดูหนาว ลมหนาว การ เกิดลม ๓. อากาศร้อน อากาศเย็น การเคลื่อนตัว ของอากาศ ๔. การดูแลสุขภาพของตนเองในฤดูหนาว ๕. การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมใน ฤดูหนาว พืช ผัก ผลไม้ในฤดูหนาว	สัปดาห์ที่ ๓๑ หน่วยฤดูหนาว ๑. ฤดูกาล ๓ ฤดู ๒. สภาพอากาศในต่าง ๆ และ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในฤดูหนาว ๓. แร่ลมและการเคลื่อนที่ของลม กระแสลม ๔. การรักษาสุขภาพของตนเองในฤดูหนาว ๕. สภาพแวดล้อมรอบตัวในภูมิภาค ต่างๆของประเทศไทย และของโลก

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
สัปดาห์ที่ ๓๒ แรงและพลังงานในชีวิตประจำวัน ๑. เมื่อฉันทออกแรงกระทำต่อสิ่งของด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ผลัก ดึง/บีบ ทบ ตี/เป่า เขย่า ตีต สิ่งของจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างการเคลื่อนที่และการเกิดเสียงแบบต่าง ๆ ๒. แสง และไฟฟ้าได้จากแหล่งพลังงาน เช่น ดวงอาทิตย์ ลม น้ำ เชื้อเพลิง	สัปดาห์ที่ ๓๒ แรงและพลังงานในชีวิตประจำวัน ๑. ในชีวิตประจำวันมีการออกแรงกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ๒. แสงมีผลทำให้สิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงรูปร่างและการเคลื่อนที่ ๓. แสงและไฟฟ้าได้มาจากแหล่งพลังงาน เช่น ดวงอาทิตย์ ลม น้ำ เชื้อเพลิง ๔. แสงช่วยให้เรามองเห็น เมื่อมีสิ่งต่าง ๆ ไปบังแสงจะเกิดเงา ๕. ไฟฟ้าทำให้สิ่งของเครื่องใช้บางอย่างทำงานได้	สัปดาห์ที่ ๓๒ แรงและพลังงานในชีวิตประจำวัน ๑. แสงมีผลทำให้สิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงรูปร่างและการเคลื่อนที่ ๒. น้ำมัน แก๊สธรรมชาติ ลม ไฟฟ้า คนหรือสัตว์ทำให้ยานพาหนะต่าง ๆ เคลื่อนที่ได้ ๓. ไฟฟ้าทำให้สิ่งของเครื่องใช้บางอย่างทำงานได้ ช่วยอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ๔. สิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้พลังงานไฟฟ้าแต่ละชนิดมีวิธีการใช้แตกต่างกัน ต้องใช้ให้ถูกวิธีเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายและเป็นการประหยัดพลังงาน
สัปดาห์ที่ ๓๓ หน่วยเสียงรอบตัว ๑. เสียงเกิดจากการสั่นของสิ่งต่าง ๆ ๒. เสียงที่เกิดจากแหล่งที่มาของเสียงแตกต่างกัน เสียงจะไม่เหมือนกัน ๓. เสียงรอบตัวที่เกิดจากธรรมชาติ ๔. เสียงที่ไม่ได้เกิดตามธรรมชาติ ๕. หูเป็นอวัยวะรับเสียง - การดูแลสุขภาพ - การป้องกันอันตรายจากเสียงดัง	สัปดาห์ที่ ๓๓ หน่วยเสียงรอบตัว ๑. เสียงเกิดจากการสั่นของสิ่งต่าง ๆ ๒. เสียงที่เกิดจากแหล่งที่มาของเสียงแตกต่างกันจะไม่เหมือนกัน ๓. การมีสมาธิในการฟังเสียง - การแยกเสียงดัง เสียงเบา - วัตถุต่างกันทำให้เกิดเสียงต่างกัน ๔. เสียงสื่อสารสัญญาณสำคัญต่าง ๆ เช่น เสียงไซเรนของรถพยาบาล เสียงนาฬิกาปลุก เสียงกริ่งประตู ๕. การดูแลสุขภาพหู - การป้องกันอันตรายจากเสียงดัง - มารยาทในการใช้เสียง	สัปดาห์ที่ ๓๓ หน่วยเสียงรอบตัว ๑. เสียงเกิดจากการสั่นของสิ่งต่าง ๆ ๒. เสียงที่เกิดจากแหล่งที่มาของเสียงแตกต่างกันจะไม่เหมือนกัน ๓. การมีสมาธิในการฟังเสียง - จำแนกทิศทางของเสียง - เสียงจากเครื่องดนตรีและจากเครื่องมือต่าง ๆ ๔. การสำรวจเสียงจากวัตถุต่าง ๆ (กระดาด แก้ว ไม้ โลหะ) ๕. การดูแลสุขภาพหู - การป้องกันอันตรายจากเสียงดัง - มารยาทในการใช้เสียง
สัปดาห์ที่ ๓๔ หน่วยรักการอ่าน ๑. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหนังสือและตัวหนังสือ ๒. หนังสือเป็นสื่อสำหรับเล่าเรื่องต่างๆ ๓. การอ่านทำให้ได้รู้เรื่องต่างๆ และเกิดความสุขสนาน ๔. การเล่าข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน ๕. การเล่าเรื่องย้อนกลับจากหนังสือที่อ่านร่วมกัน	สัปดาห์ที่ ๓๔ หน่วยรักการอ่าน ๑. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหนังสือและตัวหนังสือ จากหนังสือภาพ ๒. การอ่านหนังสือนิทานโดยใช้การอ่านร่วมกัน ๓. การอ่านแบบชี้แนะ ๔. การอ่านอิสระ ๕. การทำหนังสือนิทาน ๔ ช่อง	สัปดาห์ที่ ๓๔ หน่วยรักการอ่าน ๑. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวหนังสือและตัวหนังสือจาก หนังสือนิทาน ๒. การอ่านหนังสือนิทานโดยอ่านร่วมกัน ๓. การอ่านแบบชี้แนะ ๔. การอ่านอิสระ ๕. การเล่นเกมทางภาษาและกิจกรรมรักการอ่าน ๖. การทำหนังสือเล่มเล็ก

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓
สัปดาห์ที่ ๓๕ หน่วยปริมาตร น้ำหนัก ๑. ปริมาตรของน้ำ ๒. การเปรียบเทียบปริมาตรของน้ำในภาชนะที่ขนาดเท่ากัน ๓. เสี่ยงที่เกิดจากขวดน้ำที่มีปริมาตรแตกต่าง ๔. การคาดคะเนน้ำหนักของสิ่งต่าง ๆ ด้วยมือ ๕. การเปรียบเทียบน้ำหนักสิ่งของต่าง ๆ โดยใช้คำว่า หนักกว่า เบากว่า เท่ากัน	สัปดาห์ที่ ๓๕ หน่วยปริมาตร น้ำหนัก ๑. ปริมาตรของสิ่งต่าง ๆ ๒. การเปรียบเทียบปริมาตรของสิ่งต่างๆ ในภาชนะที่ขนาดแตกต่างกัน ๓. เสี่ยงที่เกิดจากขวดน้ำที่มีปริมาตรแตกต่างกัน ๔. การเรียนรู้เรื่องน้ำหนัก ๕. การเปรียบเทียบน้ำหนักของสิ่งต่าง ๆ	สัปดาห์ที่ ๓๕ หน่วยปริมาตร น้ำหนัก ๑. ปริมาตรของที่อยู่ในภาชนะต่างกัน ๒. การตวงโดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน ๓. การคาดคะเนน้ำหนักของสิ่งของ ๔. น้ำหนักของสิ่งของที่ใส่ในน้ำมี ความสัมพันธ์กับปริมาตรของน้ำที่ล้นออกมา ๕. การชั่งโดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน
สัปดาห์ที่ ๓๖ หน่วยฤดูร้อน ๑. สภาพอากาศในฤดูร้อน ๒. ของใช้ฤดูร้อน ๓. อาหารในฤดูร้อน ๔. โรคที่พบในฤดูร้อนและการป้องกัน ๕. การแต่งกายในฤดูร้อน ๖. ประเพณีไทย	สัปดาห์ที่ ๓๖ หน่วยฤดูร้อน ๑. สภาพอากาศในฤดูร้อน ๒. การแต่งกายในฤดูร้อน ๓. อาหารในฤดูร้อน ๔. โรคที่พบในฤดูร้อนและการป้องกัน ๕. ประเพณีและวัฒนธรรมไทย (วันสงกรานต์)	สัปดาห์ที่ ๓๖ หน่วยฤดูร้อน ๑. สภาพอากาศในฤดูร้อน ๒. การแต่งกายและการดำรงชีวิตของคน สัตว์ พืช ๓. ประเพณีวัฒนธรรมและการละเล่น ไทย ๔. อาหารในฤดูร้อน ๕. โรคที่พบในฤดูร้อนและการป้องกัน

มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์และประสบการณ์สำคัญ
 ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ (๔-๕ ปี)
 โรงเรียนบ้านบางदान

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
ด้านร่างกาย	มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี	ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ น้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ	๑.๑.๑ น้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑. การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ๒. การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ๓. การพักผ่อนอย่างเพียงพอ ๔. การรักษาความสะอาดของร่างกาย	การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ มีสุขภาพอนามัย สุขอนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดด้วยตนเอง	๑. การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาดบริสุทธิ์	การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
			๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๑. ล้างมือให้สะอาดก่อนรับประทานอาหารและหลังจากที่ใช้ห้องส้วมทุกครั้ง	การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
			๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑. นอนพักผ่อนเป็นเวลาอย่างสม่ำเสมอไม่ควรนอนดึก	การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
			๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและถูกวิธี	การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ๑. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ๒. การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๓. การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ ๔. การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสาน

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
					สัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง	๑. การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว ๒. การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นให้เกิดความปลอดภัย	การรักษาความปลอดภัย ๑. การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน ๒. การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย ๓. การเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัย ๔. การเล่นบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่าง ๆ
	มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงโดยไม่ต้องกางแขน ๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวอยู่กับที่โดยไม่เสียการทรงตัว ๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้ ๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือทั้ง ๒ ข้าง	๑. การเคลื่อนไหวร่างกายได้คล่องแคล่วทั้งการวิ่ง เดิน โยน เตะ และทรงตัวได้มั่นคง	การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง ๑.การเคลื่อนไหวควบคุมตนเองในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ๑. การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือและตาประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๑ การใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้	๑. จับกรรไกรได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว และตัดกระดาษเป็นเส้นตรงได้	การใช้กล้ามเนื้อเล็ก ๑. การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยเศษวัสดุ ๒. การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ
			๒.๒.๒ เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	๑. เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้	การใช้กล้ามเนื้อเล็ก ๑.การเขียนภาพและการเล่นกับสี

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๕ เซนติเมตรได้	๑. การร้อยลูกปัด ร้อยหลอดกาแฟ ที่ตัดเป็นท่อน ๆ ฯลฯ	การใช้กล้ามเนื้อเล็ก ๑.การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ
ด้านอารมณ์	มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตที่ดี และมีความสุข	ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	๑. ควบคุมอารมณ์ ความไม่พอใจ ไม่ถูกใจต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆ รอบตัวได้อย่างเหมาะสม กับสถานการณ์	การเล่น ๑.การเล่นอิสระ ๒. การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ ๓. การเล่นตามมุมประสบการณ์ ๔. การเล่นนอกห้องเรียน การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ ๑.การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถของตนเอง การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ๑.การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือปกป้องโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม บางสถานการณ์	๑. การแสดงความคิดเห็นของตนเอง ด้วยความมั่นใจและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	คุณธรรม จริยธรรม ๑.การปฏิบัติตนตามหลักศาสนา ที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ๓. ร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม การแสดงออกทางอารมณ์ ๑.พูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ๑. การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือปกป้องโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง	๑. มีความรู้สึกที่ดีและแสดงพึงพอใจต่อผลงานของตนเอง ๒. บอกความรู้สึกที่ดีต่อผลงานของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ได้	การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. พุดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น คุณธรรม จริยธรรม ๑. ร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม
	มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะและการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๑. การทำกิจกรรมศิลปะด้วยความสนใจและมีความสุข แสดงความพึงพอใจต่อผลงานตนเอง ๒. เคลื่อนไหวท่าทางตามจังหวะ	สุนทรียภาพ ดนตรี ๑. การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ ๒. การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. การทำงานศิลปะ
			๔.๑.๒ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๑. ร้องเพลง และแสดงท่าทางประกอบเสียงเพลงและดนตรีได้อย่างมีความสุข และสนใจต่อกิจกรรม	สุนทรียภาพ ดนตรี ๑. การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี ๒. การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. เคลื่อนไหวตามเสียงเพลง ดนตรี ๒. การร้องเพลง
	มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะและการเคลื่อนไหว	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและดนตรี	๑. เคลื่อนไหวท่าทางตามจังหวะเสียงดนตรี	สุนทรียภาพ ดนตรี ๑. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. เคลื่อนไหวตามเสียงเพลง ดนตรี
	มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม	ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอย เมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่น เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. ไม่หยิบสิ่งของผู้อื่นโดยไม่ขอ อนุญาตเจ้าของก่อน	คุณธรรม จริยธรรม ๑. การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ๓. ร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจ และช่วยเหลือ แบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อน และมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๑. มีความรักและความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อน ๒. มีเมตตา กรุณาต่อสัตว์เลี้ยงและสัตว์ต่าง ๆ ไม่ทำร้ายหรือรังแกสัตว์	คุณธรรม จริยธรรม ๑. การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ๓. ร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม
			๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. มีน้ำใจต่อเพื่อน และช่วยเหลือเพื่อนเมื่อต้องการความช่วยเหลือ	คุณธรรม จริยธรรม ๑. การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม
		ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๑. มีความรู้สึกที่แสดงออกทางสีหน้าที่มีต่อผู้อื่นในสถานการณ์นั้นๆ	การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. พุฒสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ๑. การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือปอโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. ทำงานและกิจกรรมต่างๆ จนประสบความสำเร็จ และมีความชื่นชมและภาคภูมิใจในผลงานตนเอง	สุนทรียภาพ ดนตรี ๑. การกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ ๒. การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ ๑. การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามความสามารถของตนเอง
ด้านสังคม	มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิต และปฏิบัติตนตามหลักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวได้ด้วยตนเอง	๑. แต่งตัวด้วยตนเอง	การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๑. ปฏิบัติตนในการรับประทานอาหารอย่างถูกต้องในการใช้ช้อน ส้อม แก้วน้ำ ๒. รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน
			๖.๑.๓ ใช้ ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๑. ปฏิบัติตนในการใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเองได้ ๒. ล้างมือทุกครั้งที่เสร็จภารกิจในการใช้ห้องน้ำ	การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน
		ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ มีวินัย ในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่น ของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง	๑. เก็บของเล่นเมื่อเล่นเสร็จเรียบร้อยทุกครั้ง ๒. เก็บของใช้ประจำตัวเข้าที่ให้เรียบร้อยและถูกวิธี ๓. เก็บอุปกรณ์การทำกิจกรรมทุกครั้ง เมื่อทำเสร็จแล้วและวางในที่ที่กำหนดไว้	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิกของสังคม ๑. การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน ๒. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน ๓. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ๔. การดูแลห้องเรียนร่วมกัน
				๑. เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังและรู้จักการรอคอย	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิกของสังคม ๑. การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน ๒. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน ๓. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
			๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง		

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
	มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และ ความเป็นไทย	ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วน ร่วมดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเมื่อ มีผู้ชี้แนะ	๑. ร่วมกันดูแลรักษา ต้นไม้ สิ่งแวดล้อมที่ อยู่ในบริเวณโรงเรียน และนอกโรงเรียน ๒. การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และการรักษาสา ธารณสมบัติ	การดูแลรักษาธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๑. มีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน ๒. การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้ ๓. การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน ชีวิตประจำวัน
			๗.๑.๒ ทิ้งขยะ ได้ถูกที่	๑. ทิ้งขยะลงในถัง ขยะทุกครั้ง ไม่ ควรทิ้งลงในบริเวณ ทั่วไป	การดูแลรักษาธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๑. มีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน ๒. การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่ เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน ชีวิตประจำวัน
		ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตาม วัฒนธรรมไทย และรักความ เป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติ ตนตามมารยาท ไทยด้วยตนเอง	๑. ประพฤติปฏิบัติ ตนอย่างมีมารยาท รู้จักเคารพผู้ใหญ่ พูดจาให้ไพเราะ ฯลฯ อย่างสม่ำเสมอ	การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่น และความเป็นไทย ๑. การเล่นบทบาทสมมติการปฏิบัติ ตนในความเป็นไทย ๒. การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย
			๗.๒.๒ การ กล่าวคำ ขอบคุณและขอ โทษได้ด้วย ตนเอง	๑. กล่าวคำขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้อื่น และขอโทษทุกครั้ง ที่ทำอะไรผิดพลาด	การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่น และความเป็นไทย ๑. การเล่นบทบาทสมมติ การปฏิบัติตนในความเป็นไทย ๒. การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย
			๗.๒.๓ หยุดยี่น เมื่อได้ยินเพลง ชาติไทยและ เพลงสรรเสริญ พระบารมี	๑. เมื่อได้ยินเพลง ชาติไทยและเพลง สรรเสริญพระบารมี ต้องยืนตรงในทุกครั้ง ไม่ควรทำกิริยาที่ไม่	การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่น และความเป็นไทย ๑. การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
				สำรวจและต้องแสดง ความเคารพด้วยการ ยืนตรง	
	มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมี ความสุขและ ปฏิบัติตนเป็น สมาชิกที่ดีของ สังคมในระบอบ ประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข	ตัวบ่งชี้ ที่ ๘.๑ ยอมรับความ เหมือนและ ความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและ ทำกิจกรรม ร่วมกับเด็ก ที่แตกต่างไป จากตน	๑. เล่นร่วมกับเพื่อน ได้ทุกคนอย่างมี ความสุข และมีความ รัก ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน	การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วม ใจ ๑. การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ๒. การทำศิลปะแบบร่วมมือ การยอมรับในความเหมือนและความ แตกต่างระหว่างบุคคล ๑. การเล่นหรือการทำกิจกรรมร่วมกับ เพื่อน
		ตัวบ่งชี้ ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นหรือ ทำงานร่วมกับ เพื่อนเป็นกลุ่ม	๑. เล่นร่วมกับเพื่อน ได้ทุกคนอย่างมี ความสุขและมีความ รัก ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน เมื่อมีปัญหา ให้อภัยกัน มีความรัก ความสามัคคี	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มี ส่วนร่วม และบทบาทสมาชิก ของสังคม ๑. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง ๑. การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการ แก้ปัญหา
			๘.๒.๒ ยิ้มหรือ ทักทายผู้ใหญ่ และบุคคลที่ คุ้นเคยได้ด้วย ตนเอง	๑. เมื่อพบบุคคลอื่น ควรแสดงกิริยา ทักทายด้วยการยิ้มใน ทุกครั้งอย่าง สม่ำเสมอ ไม่ควรแสดงสีหน้าบึ้ง ตึง	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม ๑. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ การเล่นและการทำงานแบบร่วมมือ ร่วมใจ ๑. การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น
			๘.๓.๑ มีส่วน ร่วมสร้าง ข้อตกลงและ ปฏิบัติตาม สมาชิกที่ดีของ สังคม	๑. ปฏิบัติตนตาม ระเบียบของ ห้องเรียนอย่าง สม่ำเสมอ ข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม ๑. การร่วมกำหนดข้อตกลงห้องเรียน ๒. การเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน
		ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ปฏิบัติตน เบื้องต้นใน การเป็น			

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
ด้าน สติปัญญา	มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสาร ได้เหมาะสมกับ วัย		๘.๓.๒ ปฏิบัติ ตนเป็นผู้นำและ ผู้ตามได้ด้วย ตนเอง	๑. มีความเชื่อมั่นใน ตนเองในการเป็น ผู้นำที่ดีและถูกต้อง	การเล่นและทำงานแบบร่วมมือ ร่วมใจ ๑. การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
			๘.๓.๓ ประนีประนอม แก้ไขโดย ปราศจากการ ใช้ความรุนแรง เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. เมื่อมีปัญหา กับผู้อื่นไม่ควรทะเลาะ กันหรือใช้ความ รุนแรง ควรให้อภัย ซึ่งกันและกัน	การแก้ปัญหาความขัดแย้ง ๑. การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธี แก้ปัญหา ๒. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ความขัดแย้ง
		ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนา โต้ตอบและ เล่าเรื่องให้ ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่น พูดจนจบและ สนทนาโต้ตอบ สอดคล้องเรื่อง ที่ฟัง	๑. ฟังเรื่องราวต่างๆ จากผู้อื่นให้จบเรื่อง จึงแสดงความคิดเห็น ของตนเอง	การใช้ภาษา ๑. การฟังเรื่องต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ๒. การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ ๓. การรอจังหวะเหมาะสมในการพูด
			๙.๑.๒ เล่าเรื่อง เป็นประโยค อย่างต่อเนื่อง	- เล่าเรื่องราวที่ได้พบ เห็น เป็นประโยคได้ อย่างต่อเนื่องให้ผู้อื่น ฟังและเข้าใจได้ ในเหตุการณ์นั้นๆ	การใช้ภาษา ๑. การพูดแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ ๒. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับ ประสบการณ์ของตนเองหรือพูดเล่า เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ๓. การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ๔. การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่า และการกระทำต่างๆ ๕. การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสาร
		ตัวบ่งชี้ ที่ ๙.๒ อ่าน เขียน ภาพและ สัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่าน ภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้ หรือกวาด สายตาตามอง	- อ่านภาพกับคำและ พูดให้ตรงกับภาพ และคำ อย่างถูกต้อง	การใช้ภาษา ๑. การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการ สื่อสาร ๒. การอ่านภาพหนังสือภาพ นิทาน หลากหลายประเภท/รูปแบบ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			ข้อความตามบรรทัด		๓.การอ่านและชี้ข้อความโดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง
			๔.๒.๒ เขียนคล้ายตัวอักษร	๑. การเขียนเส้นต่างๆอย่างต่อเนื่องคล้ายตัวอักษร	การใช้ภาษา ๑. การเห็นแบบอย่างการเขียนที่ถูกต้อง ๒. การเขียนร่วมกันตามโอกาสและการเขียนอิสระ ๓. การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/คำคุ้นเคย ๔. การที่สะกดและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ
	มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑. สังเกตอวัยวะต่างๆ ในร่างกายของตนเอง ๒. บอกถึงความแตกต่างของสิ่งต่างๆรอบตัวด้วยการสัมผัส	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑.การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม
			๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือน โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว	๑. จับคู่สิ่งของที่เหมือนกัน หรือบอกลักษณะสิ่งของและประโยชน์ที่ใช้ ๒. จับคู่ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การเล่นกับสื่อต่างๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก กรวย ๒. การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับสิ่งต่างๆตามลักษณะความยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร ๓. การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆ ตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๑๐.๑.๓ จำแนกหรือจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้อย่างน้อย ๑ ลักษณะเป็นเกณฑ์	๑. การจัดกลุ่มสิ่งของต่างๆ ตามลักษณะการใช้งานและประโยชน์การใช้งาน	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆ ตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง ๒.การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆ ตามลักษณะรูปร่าง รูปทรง
			๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๔ ลำดับ	๑. การเรียงลำดับสิ่งของที่มีจำนวนแตกต่างกัน ๒. เรียงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจ	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนสิ่งของต่างๆ ๒. การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่างๆ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล	๑๐.๒.๑ ระบุสาเหตุหรือผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว ๒. เวลา ที่เปลี่ยนแปลง ๓. วัฏจักรชีวิตของสัตว์	การคิดรวบยอดการคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การบอกแล้วเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา ๒. การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ๓. การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ
			๑๐.๒.๒ คาดเดาหรือคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้นหรือมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูล	๑. ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว ๒. เวลา ที่เปลี่ยนแปลง	การคิดรวบยอดการคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและการตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ การตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	๑. ตัดสินใจในเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเองและมีการแก้ปัญหา	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑.การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา
			๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาและแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑. ตัดสินใจในเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเองและมีการแก้ปัญหา	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑.การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล ๒. การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา
	มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑. ผลงานศิลปะที่แสดงความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์ ๒. สร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้มีความแปลกใหม่และเปลี่ยนแปลงจากเดิม	จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ๑.การรับรู้และแสดงความคิดความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน ๒.การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย
			๑๑.๒.๑ แสดงท่า/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑. การเคลื่อนไหวตามคำบรรยาย เพลง คำคล้องจอง ๒. การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ	จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ๑. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทางเคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์			

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
	มาตรฐาน ที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อ การเรียนรู้ และ มีความสามารถ ในการแสวงหา ความรู้	ตัวบ่งชี้ ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจ ซักถามเกี่ยวกับ สัญลักษณ์หรือ ตัวหนังสือ ที่พบเห็น	๑. การดูหนังสือภาพ นิทาน การฟังคำ คล้องจอง ๒. เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยความสุข	เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการ แสวงหาความรู้ ๑. สำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้ รอบตัว ๒. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหา คำตอบของข้อสงสัยต่างๆ
			๑๒.๑.๒ กระตือรือร้น ในการเข้าร่วม กิจกรรม	๑. เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยความสุข	เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการ แสวงหาความรู้ ๑. สำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้ รอบตัว ๒. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหา คำตอบของข้อสงสัยต่างๆ
		ตัวบ่งชี้ ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถ ในการแสวงหา ความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหา คำตอบของข้อ สงสัยต่างๆตาม วิธีการที่มีผู้ ชี้แนะ	๑. สนทนาและถาม ข้อสงสัยจากเรื่องที่ อยากรู้	เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการ แสวงหาความรู้ ๑. สำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้ รอบตัว
			๑๒.๒.๒ ใช้ ประโยคคำถาม ว่า "ที่ไหน" "ทำไม" ในการ ค้นหาคำตอบ	๑. สนทนาและตั้ง คำถามจากเรื่องที่ สงสัยและต้องการ คำตอบ	เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการ แสวงหาความรู้ ๑. สำรวจสิ่งต่างๆ และ แหล่งเรียนรู้รอบตัว ๒. การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ ๓. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหา คำตอบของข้อสงสัยต่างๆ

มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์และประสบการณ์สำคัญ
 ชั้นอนุบาลปีที่ ๓ (๕-๖ ปี)
 โรงเรียนบ้านบางदान

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
ด้านร่างกาย	มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี	ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ น้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์ตามอายุ	๑.๑.๑ น้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑. การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ๒. การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ๓. การพักผ่อนอย่างเพียงพอ ๔. การรักษาความสะอาดของร่างกาย	การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ มีสุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดด้วยตนเอง	๑. การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาดบริสุทธิ์	การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
			๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๑. ล้างมือให้สะอาดก่อนรับประทานอาหารและหลังจากที่ใช้ห้องส้วมทุกครั้ง	การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
			๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑. นอนพักผ่อนเป็นเวลาอย่างสม่ำเสมอไม่ควรนอนดึก	การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
			๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและถูกวิธี	การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ๑. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ๒. การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๓. การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ ๔. การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสาน

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
					สัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย	๑. การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว ๒. การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นให้เกิดความปลอดภัย	การรักษาความปลอดภัย ๑. การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน ๒. การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย ๓. การเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัย ๔. การเล่นบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่าง ๆ
	มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงโดยไม่ต้องกางแขน ๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว ๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว ๒.๑.๔ รับลูกบอลที่กระดอนจากพื้นได้	๑. การเคลื่อนไหวร่างกายได้คล่องแคล่วทั้งการวิ่ง เดิน โยน เตะ และทรงตัวได้มั่นคง	การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง ๑.การเคลื่อนไหวควบคุมตนเองในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ๑. การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือและตาประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๑ การใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้	๑. จับกรรไกรได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว และตัดกระดาษเป็นเส้นตรงได้	การใช้กล้ามเนื้อเล็ก ๑. การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยเศษวัสดุ ๒. การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ
			๒.๒.๒ เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	๑. เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้	การใช้กล้ามเนื้อเล็ก ๑.การเขียนภาพและการเล่นกับสี

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๒๕ เซนติเมตรได้	๑. การร้อยลูกปัด ร้อยหลอดกาแฟ ที่ตัดเป็นท่อน ๆ ฯลฯ	การใช้กล้ามเนื้อเล็ก ๑.การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ
ด้านอารมณ์	มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตที่ดี และมีความสุข	ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม	๑. ควบคุมอารมณ์ ความไม่พอใจ ไม่ถูกใจต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆ รอบตัวได้อย่างเหมาะสม กับสถานการณ์	การเล่น ๑.การเล่นอิสระ ๒. การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ ๓. การเล่นตามมุมประสบการณ์ ๔. การเล่นนอกห้องเรียน การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ ๑.การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถของตนเอง การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ๑.การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือปอบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม บางสถานการณ์	๑. การแสดงความคิดเห็นของตนเอง ด้วยความมั่นใจและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	คุณธรรม จริยธรรม ๑.การปฏิบัติตนตามหลักศาสนา ที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ๓. ร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม การแสดงออกทางอารมณ์ ๑.พูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ๑. การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือปอบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเองและผู้อื่น	๑. มีความรู้สึกที่ดีและแสดงพึงพอใจต่อผลงานของตนเอง ๒. บอกความรู้สึกที่ดีต่อผลงานของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ได้	การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. พุดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น คุณธรรม จริยธรรม ๑. ร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม
	มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะและการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๑. การทำกิจกรรมศิลปะด้วยความสนใจและมีความสุข แสดงความพึงพอใจต่อผลงานตนเอง ๒. เคลื่อนไหวท่าทางตามจังหวะ	สุนทรียภาพ ดนตรี ๑. การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ ๒. การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. การทำงานศิลปะ
			๔.๑.๒ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๑. ร้องเพลง และแสดงท่าทางประกอบเสียงเพลงและดนตรีได้อย่างมีความสุข และสนใจต่อกิจกรรม	สุนทรียภาพ ดนตรี ๑. การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี ๒. การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. เคลื่อนไหวตามเสียงเพลง ดนตรี ๒. การร้องเพลง
	มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะและการเคลื่อนไหว	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและดนตรี	๑. เคลื่อนไหวท่าทางตามจังหวะเสียงดนตรี	สุนทรียภาพ ดนตรี ๑. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. เคลื่อนไหวตามเสียงเพลง ดนตรี
	มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม	ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอย เมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นด้วยตนเอง	๑. ไม่หยิบสิ่งของผู้อื่นโดยไม่ขอ อนุญาตเจ้าของก่อน	คุณธรรม จริยธรรม ๑. การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ๓. ร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจ และช่วยเหลือ แบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อน และมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๑. มีความรักและความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อน ๒. มีเมตตา กรุณาต่อสัตว์เลี้ยงและสัตว์ต่าง ๆ ไม่ทำร้ายหรือรังแกสัตว์	คุณธรรม จริยธรรม ๑. การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ๓. ร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม
			๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ด้วยตนเอง	๑. มีน้ำใจต่อเพื่อน และช่วยเหลือเพื่อน เมื่อต้องการความช่วยเหลือ	คุณธรรม จริยธรรม ๑. การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม
		ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์	๑. มีความรู้สึกที่แสดงออกทางสีหน้าที่มีต่อผู้อื่นในสถานการณ์นั้นๆ	การแสดงออกทางอารมณ์ ๑. พุฒสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ๑. การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือปอโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง	๑. ทำงานและกิจกรรมต่างๆ จนประสบความสำเร็จ และมีความชื่นชมและภาคภูมิใจในผลงานตนเอง	สุนทรียภาพ ดนตรี ๑. การกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ ๒. การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ ๑. การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามความสามารถของตนเอง
ด้านสังคม	มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิต และปฏิบัติตนตามหลักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวได้ด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว	๑. แต่งตัวด้วยตนเอง	การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๖.๑.๒ รับประทาน อาหารด้วย ตนเองอย่างถูก วิธี	๑. ปฏิบัติตนในการ รับประทานอาหาร อย่างถูกต้องในการใช้ ช้อน ส้อม แก้วน้ำ ๒. รับประทาน อาหารที่มีประโยชน์ ต่อร่างกาย	การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตร ประจำวัน
			๖.๑.๓ ใช้และ ทำความสะอาด ห้องน้ำห้องส้วม ด้วยตนเอง	๑. ปฏิบัติตนในการ ใช้ห้องน้ำห้องส้วม ด้วยตนเองได้ ๒. ล้างมือทุกครั้ง ที่เสร็จภารกิจในการใช้ ห้องส้วม	การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตร ประจำวัน
		ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ มีวินัย ในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของ เล่นของใช้ เข้าที่อย่าง เรียบร้อยด้วย ตนเอง	๑. เก็บของเล่นเมื่อ เล่นเสร็จเรียบร้อยทุก ครั้ง ๒. เก็บของใช้ ประจำตัวเข้าที่ให้ เรียบร้อยและถูกวิธี ๓. เก็บอุปกรณ์ การทำกิจกรรม ทุกครั้ง เมื่อทำเสร็จ แล้วและวางในที่ที่ กำหนดไว้	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม ๑. การร่วมกำหนดข้อตกลงของ ห้องเรียน ๒. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของ ห้องเรียน ๓. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ ๔. การดูแลห้องเรียนร่วมกัน
			๖.๒.๒ เข้าแถว ตามลำดับ ก่อนหลังได้ด้วย ตนเอง	๑. เข้าแถวตามลำดับ ก่อนหลังและรู้จักการ รอคอย	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม ๑. การร่วมกำหนดข้อตกลงของ ห้องเรียน ๒. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของ ห้องเรียน ๓. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
	มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และ ความเป็นไทย	ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วน ร่วมดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมด้วย ตนเอง	๑. ร่วมกันดูแลรักษา ต้นไม้ สิ่งแวดล้อมที่ อยู่ในบริเวณโรงเรียน และนอกโรงเรียน ๒. การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และการรักษาสา ธารณสมบัติ	การดูแลรักษาธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๑. มีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน ๒. การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้ ๓. การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน ชีวิตประจำวัน
			๗.๑.๒ ทิ้งขยะ ได้ถูกที่	๑. ทิ้งขยะลงในถัง ขยะทุกครั้ง ไม่ ควรทิ้งลงในบริเวณ ทั่วไป	การดูแลรักษาธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๑. มีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน ๒. การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่ เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน ชีวิตประจำวัน
		ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตาม วัฒนธรรมไทย และรักความ เป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติ ตนตามมารยาท ไทยได้ตาม กาลเทศะ	๑. ประพฤติปฏิบัติ ตนอย่างมีมารยาท รู้จักเคารพผู้ใหญ่ พูดจาให้ไพเราะ ฯลฯ อย่างสม่ำเสมอ	การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่น และความเป็นไทย ๑. การเล่นบทบาทสมมติการปฏิบัติ ตนในความเป็นไทย ๒. การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่อาศัยและประเพณีไทย
			๗.๒.๒ การ กล่าวคำ ขอบคุณและขอ โทษได้ด้วย ตนเอง	๑. กล่าวคำขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้อื่น และขอโทษทุกครั้ง ที่ทำอะไรผิดพลาด	การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่น และความเป็นไทย ๑. การเล่นบทบาทสมมติ การปฏิบัติตนในความเป็นไทย ๒. การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่อาศัยและประเพณีไทย
			๗.๒.๓ หยุดยี่น เมื่อได้ยินเพลง ชาติไทยและ เพลงสรรเสริญ พระบารมี	๑. เมื่อได้ยินเพลง ชาติไทยและเพลง สรรเสริญพระบารมี ต้องยืนตรงในทุกครั้ง ไม่ควรทำกิริยาที่ไม่	การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่น และความเป็นไทย ๑. การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่อาศัยและประเพณีไทย

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
				สำรวจและต้องแสดง ความเคารพด้วยการ ยืนตรง	
มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมี ความสุขและ ปฏิบัติตนเป็น สมาชิกที่ดีของ สังคมในระบอบ ประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข		ตัวบ่งชี้ ที่ ๘.๑ ยอมรับความ เหมือนและ ความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและ ทำกิจกรรม ร่วมกับเด็ก ที่แตกต่างไป จากตน	๑. เล่นร่วมกับเพื่อน ได้ทุกคนอย่างมี ความสุข และมีความ รัก ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน	การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วม ใจ ๑. การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ๒. การทำศิลปะแบบร่วมมือ การยอมรับในความเหมือนและความ แตกต่างระหว่างบุคคล ๑. การเล่นหรือการทำกิจกรรมร่วมกับ เพื่อน
		ตัวบ่งชี้ ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นหรือ ทำงานร่วมกับ เพื่อนอย่างมี เป้าหมาย	๑. เล่นร่วมกับเพื่อน ได้ทุกคนอย่างมี ความสุขและมีความ รัก ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน เมื่อมีปัญหา ให้อภัยกัน มีความรัก ความสามัคคี	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มี ส่วนร่วม และบทบาทสมาชิก ของสังคม ๑. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง ๑. การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการ แก้ปัญหา
			๘.๒.๒ ยิ้มหรือ ทักทายผู้ใหญ่ และบุคคลที่ คุ้นเคยได้ เหมาะสมกับ สถานการณ์	๑. เมื่อพบบุคคลอื่น ควรแสดงกิริยา ทักทายด้วยการยิ้มใน ทุกครั้งอย่าง สม่ำเสมอ ไม่ควรแสดงสีหน้าบึ้ง ตึง	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม ๑. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ การเล่นและการทำงานแบบร่วมมือ ร่วมใจ ๑. การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น
			๘.๓.๑ มีส่วน ร่วมสร้าง ข้อตกลงและ ปฏิบัติตาม ข้อตกลงด้วย ตนเอง	๑. ปฏิบัติตนตาม ระเบียบของ ห้องเรียนอย่าง สม่ำเสมอ ข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม ๑. การร่วมกำหนดข้อตกลงห้องเรียน ๒. การเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน
		ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ปฏิบัติตน เบื้องต้นใน การเป็น			

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
ด้าน สติปัญญา	มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสาร ได้เหมาะสมกับ วัย		๘.๓.๒ ปฏิบัติ ตนเป็นผู้นำและ ผู้ตามได้ เหมาะสมกับ สถานการณ์	๑. มีความเชื่อมั่นใน ตนเองในการเป็น ผู้นำที่ดีและถูกต้อง	การเล่นและทำงานแบบร่วมมือ ร่วมใจ ๑. การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
			๘.๓.๓ ประนีประนอม แก้ไขโดย ปราศจากการ ใช้ความรุนแรง ด้วยตนเอง	๑. เมื่อมีปัญหา กับผู้อื่นไม่ควรทะเลาะ กันหรือใช้ความ รุนแรง ควรให้อภัย ซึ่งกันและกัน	การแก้ปัญหาความขัดแย้ง ๑. การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธี แก้ปัญหา ๒. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ความขัดแย้ง
		ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนา โต้ตอบและ เล่าเรื่องให้ ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่น พูดจนจบและ สนทนาโต้ตอบ อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องเรื่อง ที่ฟัง	๑. ฟังเรื่องราวต่างๆ จากผู้อื่นให้จบเรื่อง จึงแสดงความคิดเห็น ของตนเอง	การใช้ภาษา ๑. การฟังเรื่องต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ๒. การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ ๓. การรอจังหวะเหมาะสมในการพูด
			๙.๑.๒ เล่า เรื่องราว ต่อเนื่องได้	๑. เล่าเรื่องราวที่ได้ พบเห็น เป็นประโยค ได้อย่างต่อเนื่องให้ ผู้อื่นฟังและเข้าใจได้ ในเหตุการณ์นั้นๆ	การใช้ภาษา ๑. การพูดแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ ๒. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับ ประสบการณ์ของตนเองหรือพูดเล่า เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ๓. การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ๔. การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่า และการกระทำต่างๆ ๕. การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสาร
		ตัวบ่งชี้ ที่ ๙.๒ อ่าน เขียน ภาพและ สัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่าน ภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้ หรือกวาด สายตามอง	๑. อ่านภาพกับคำ และพูดให้ตรงกับ ภาพและคำ อย่างถูกต้อง	การใช้ภาษา ๑. การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ ในการสื่อสาร ๒. การอ่านภาพหนังสือภาพ นิทาน หลากหลายประเภท/รูปแบบ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			จุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ		๓.การอ่านและชี้ข้อความโดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง
			๔.๒.๒ เขียนชื่อขอตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง	๑. การเขียนเส้นต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง คล้ายตัวอักษร	การใช้ภาษา ๑. การเห็นแบบอย่างการเขียนที่ถูกต้อง ๒. การเขียนร่วมกันตามโอกาสและการเขียนอิสระ ๓. การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/คำคุ้นเคย ๔. การที่สะกดและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ
	มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะและส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงหรือสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑. สังเกตอวัยวะต่างๆ ในร่างกายของตนเอง ๒. บอกถึงความแตกต่างของสิ่งต่างๆ รอบตัวด้วยการสัมผัส	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑.การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม
			๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือน โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบ ๒ ลักษณะขึ้นไป	๑. จับคู่สิ่งของที่เหมือนกัน หรือบอกลักษณะสิ่งของและประโยชน์ที่ใช้ ๒. จับคู่ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การเล่นกับสื่อต่างๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก กรวย ๒. การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับสิ่งต่างๆ ตามลักษณะความยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร ๓. การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆ ตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๑๐.๑.๓ จำแนกหรือจัดกลุ่มสิ่งต่างๆ โดยใช้อย่างน้อย ๒ ลักษณะขึ้นไปเป็นเกณฑ์	๑. การจัดกลุ่มสิ่งของต่างๆ ตามลักษณะการใช้งานและประโยชน์การใช้งาน	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆ ตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง ๒.การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะรูปร่าง รูปทรง
			๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๕ ลำดับ	๑. การเรียงลำดับสิ่งของที่มีจำนวนแตกต่างกัน ๒. เรียงลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจ	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนสิ่งของต่าง ๆ ๒. การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่าง ๆ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล	๑๐.๒.๑ ระบุสาเหตุหรือผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อด้วยตนเอง	๑. ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ๒. เวลา ที่เปลี่ยนแปลง ๓. วัฏจักรชีวิตของสัตว์	การคิดรวบยอดการคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การบอกแล้วเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา ๒. การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ๓. การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ
			๑๐.๒.๒ คาดเดาหรือคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้นหรือมีส่วนร่วมในการลงความเห็นอย่างมีเหตุผล	๑. ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว ๒. เวลา ที่เปลี่ยนแปลง	การคิดรวบยอดการคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑. การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและการตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ การตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	๑. ตัดสินใจในเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเองและมีการแก้ปัญหา	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑.การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา
			๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาสร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา	๑. ตัดสินใจในเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเองและมีการแก้ปัญหา	การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๑.การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล ๒. การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา
	มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมและมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑. ผลงานศิลปะที่แสดงความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์ ๒. สร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้มีความแปลกใหม่และเปลี่ยนแปลงจากเดิม	จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ๑.การรับรู้และแสดงความคิดความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน ๒.การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย
		ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทางเคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ แสดงท่า/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑. การเคลื่อนไหวตามคำบรรยาย เพลง คำคล้องจอง ๒. การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ	จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ๑. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
	มาตรฐาน ที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อ การเรียนรู้ และ มีความสามารถในการแสวงหา ความรู้	ตัวบ่งชี้ ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจ หยิบหนังสือมา อ่านและเขียน สื่อความคิดด้วย ตนเองเป็น ประจำอย่าง ต่อเนื่อง	๑. การดูหนังสือภาพ นิทาน การฟังคำ คล้องจอง ๒. เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยความสุข	เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการ แสวงหาความรู้ ๑. สำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้ รอบตัว ๒. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหา คำตอบของข้อสงสัยต่างๆ
			๑๒.๑.๒ กระตือรือร้น ในการเข้าร่วม กิจกรรมตั้งแต่ ต้นจนจบ	๑. เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยความสุข	เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการ แสวงหาความรู้ ๑. สำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้ รอบตัว ๒. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหา คำตอบของข้อสงสัยต่างๆ
		ตัวบ่งชี้ ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถ ในการแสวงหา ความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหา คำตอบของข้อ สงสัยต่างๆตาม วิธีการที่ หลากหลายด้วย ตนเอง	๑. สนทนาและถาม ข้อสงสัยจากเรื่องที่ อยากรู้	เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการ แสวงหาความรู้ ๑. สำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้ รอบตัว
			๑๒.๒.๒ ใช้ ประโยคคำถาม ว่า "เมื่อไร" "อย่างไร" ใน การค้นหา คำตอบ	๑. สนทนาและตั้ง คำถามจากเรื่องที่ สงสัยและต้องการ คำตอบ	เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการ แสวงหาความรู้ ๑. สำรวจสิ่งต่างๆ และ แหล่งเรียนรู้รอบตัว ๒. การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ ๓. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหา คำตอบของข้อสงสัยต่างๆ

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ทำกิจกรรมแล้วจดบันทึกลงในเครื่องมือผู้สอนสร้างขึ้นหรือกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการพัฒนาการให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย เป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติตามตารางกิจกรรมประจำวันและครอบคลุมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์พัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคนด้วยเหตุนี้ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมินพัฒนาการเด็กจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาเด็ก ๓-๖ ปี เป็นอย่างดี และต้องเข้าใจโครงสร้างของการประเมินอย่างละเอียดว่าจะประเมินเมื่อไรอย่างไร ต้องมีความสามารถในการเลือกเครื่องมือ และวิธีการที่จะใช้ได้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้ผลของการประเมินนั้นเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ การประเมินพัฒนาการอาจทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ง่ายต่อการปฏิบัติและนิยมใช้กันมาก คือ การสังเกต ซึ่งต้องทำอย่างต่อเนื่องและบันทึกไว้เป็นหลักฐานอย่างสม่ำเสมอ อาจกล่าวได้ว่าผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับเด็กต้องคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

หลักการประเมินพัฒนาการของเด็ก

๑. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้านและนำผลมาพัฒนาเด็ก
๒. ประเมินรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
๓. สภาพการประเมินควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน
๔. ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
๕. ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะกับเด็กรวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลาย ๆ ด้าน ไม่ควรใช้การทดสอบ

ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย จะต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาและทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จึงทำให้ดำเนินการประเมินพัฒนาการได้อย่างถูกต้องและตรงตามความจริง
๒. วางแผนเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการบันทึกและประเมินพัฒนาการ เช่น แบบบันทึกพฤติกรรมเหมาะที่จะใช้บันทึกพฤติกรรมของเด็ก การบันทึกรายวัน เหมาะกับการบันทึกกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน การบันทึกการเลือกของเด็กเหมาะสำหรับใช้บันทึกลักษณะเฉพาะหรือปฏิกิริยาที่เด็กมีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะเลือกใช้เครื่องมือประเมินพัฒนาการให้เหมาะสม เพื่อจะได้ผลของพัฒนาการที่ถูกต้องตามต้องการ
๓. ดำเนินการประเมินและบันทึกพัฒนาการ หลังจากที่ได้วางแผนและเลือกเครื่องมือที่ใช้ประเมินและบันทึกพัฒนาการแล้ว ก่อนจะลงมือประเมินและบันทึกจะต้องอ่านคู่มือหรือคำอธิบายวิธีการใช้เครื่องมือชิ้น ๆ อย่างละเอียด แล้วจึงดำเนินการตามขั้นตอนที่ปรากฏในเครื่องมือและบันทึกลายลักษณ์อักษรต่อไป
๔. ประเมินและสรุป การประเมินและสรุปนั้นต้องดูจากผลการประเมินหลาย ๆ ครั้ง มิใช่เพียงครั้งเดียว หรือนำผลจากการประเมินเพียงครั้งเดียวมาสรุป อาจทำให้เกิดพลาดได้ผลการประเมินดูได้จากผลที่ปรากฏในเครื่องมือประเมินและบันทึกพัฒนาการ เช่น ประเมินการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กอายุ ๓ ปี ปรากฏว่าย่างเดินขึ้นบันไดสลับเท้าไม่ได้ก็ต้องมาตีความว่างกำลังขาของเด็กยังมีไม่พอที่จะเดินสลับเท้าขึ้นบันได อาจ

สรุปได้ว่าพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ยังไม่แข็งแรง เหมาะสมกับวัยต้องจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ส่วนขาต่อไป

๕. รายงานผล เมื่อได้ผลจากการประเมินและสรุปพัฒนาการของเด็กแล้ว ผู้สอนจะต้องตัดสินใจว่าจะรายงานข้อมูลไปยังผู้ใด เพื่อจุดประสงค์อะไร และจะต้องใช้รูปแบบใดสำหรับรายงาน เช่น ต้องรายงานผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง เพื่อให้ทราบกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้เด็กนั้น ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กแต่ละคนอย่างไร เป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะได้วางแผนช่วยเหลือเด็กได้ตรงตามความต้องการต่อไป โดยสถานศึกษาจะมีสมุดรายงานประจำตัวเด็ก ผู้สอนใช้สมุดรายงานนั้นเป็นเครื่องมือหรือแบบรายงานผู้ปกครองได้ และถ้าผู้สอนมีข้อเสนอแนะหรือจะขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก็อาจจะเพิ่มเติมลงไปในสมุดรายงาน และต้องคำนึงไว้เสมอไม่ว่าจะใช้แบบรายงานใด ข้อมูลควรมีความหมายเกิดประโยชน์แก่เด็กเป็นสำคัญการบันทึกข้อความลงในสมุดรายงานประจำตัวเด็ก ผู้สอนควรใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์มากกว่าในทางลบ

๖. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน ผู้สอนต้องตระหนักว่าการทำงานร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้สอนควรยกย่องผู้ปกครองที่พยายามมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก ผู้สอนจะต้องต้อนรับผู้ปกครองที่มาสถานศึกษา ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองเพื่อรายงานเรื่องเด็ก พูดคุยด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกถึงความสำคัญของตนเอง และต้องการที่จะมีส่วนร่วมกับผู้สอนในการพัฒนาเด็กของตน

การติดต่อสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองควรจะเป็นการติดต่อสื่อสาร ๒ ทาง คือจากสถานศึกษาไปสู่นบ้าน และจากบ้านมายังสถานศึกษา กระตุ้นให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพราะผู้ปกครองจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาเด็กทุกคนได้เป็นอย่างดี สำหรับการติดต่อกับผู้ปกครองอาจทำได้หลายวิธี เช่น การติดต่อด้วยวาจา ได้แก่ การสนทนาด้วยตนเอง ทางโทรศัพท์ การเยี่ยมบ้าน การประชุมผู้ปกครอง การติดต่อด้วยวิธีอื่น เช่น ป้ายติดประกาศ วารสาร ข่าวสาร ตั๋วรับฟังความคิดเห็น เป็นต้น นอกจากนี้อาจให้ผู้ปกครองอาสาสมัครมาช่วยงานผู้สอนในสถานศึกษา เช่น เล่านิทาน ร้องเพลงและอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ช่วยในเวลาเด็กทำกิจกรรมเสรี ช่วยสังเกตเด็ก บันทึกพัฒนาการและอื่น ๆ อีกมากมายที่จะก่อประโยชน์แก่เด็ก ซึ่งสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำงานกับผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยมีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ควรดำเนินการดังนี้

๑. กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน ผู้ดูแลเด็กหรือพี่เลี้ยงเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครอง และชุมชนท้องถิ่น

๒. เตรียมความพร้อมในการนำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ไปสู่การปฏิบัติ โดยพิจารณาถึง การพัฒนาบุคลากรปฐมวัย การจัดเตรียมงบประมาณและทรัพยากรที่จำเป็น อาคารสถานที่ สื่อและแหล่งเรียนรู้ให้เพียงพอและมีความปลอดภัย

๓. ส่งเสริมสนับสนุนการนำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ไปสู่การปฏิบัติอย่างเหมาะสม เช่น การจัดเตรียมเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยและแนวทางการจัดประสบการณ์ รวมถึงข้อมูลสารสนเทศอื่นๆ ที่จำเป็น

เพื่อให้ผู้สอนสามารถนำหลักสูตรไปใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการเด็กอย่างรอบด้าน ได้เหมาะสมกับวัย และมีประสิทธิภาพ

๔. นิเทศ ติดตาม การนำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง มีการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และนำผลมาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

๕. ประเมินและรายงานผลการจัดการศึกษาปฐมวัย เพื่อนำข้อมูลจากการรายงานผลมาจัดทำ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

การจัดการศึกษาปฐมวัย (เด็กอายุ ๓-๖ ปี) สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส เด็กที่มีความสามารถพิเศษ สามารถปรับ มาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เหมาะสมกับศักยภาพของเด็กแต่ละประเภท

การเชื่อมต่อระหว่างการศึกษาปฐมวัย กับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

การเชื่อมรอยต่อระหว่างการศึกษาปฐมวัย กับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสำคัญอย่างยิ่ง บุคลากร ทุกฝ่ายจะต้องให้ความสนใจต่อการช่วยลดช่องว่างของความไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ซึ่งจะ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ตัวเด็ก ผู้สอน ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆทั้งระบบ การสร้าง รอยเชื่อมต่อระหว่างการศึกษาปฐมวัย กับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จะประสบผลสำเร็จได้ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทเป็นผู้นำในการสร้างรอย เชื่อมต่อ โดยเฉพาะระหว่างหลักสูตรปฐมวัยในช่วงอายุ ๓-๖ ปี กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยศึกษาหลักสูตรทั้งสองระดับ เพื่อทำความเข้าใจ จัดระบบ

การบริหารด้านวิชาการที่จะเอื้อต่อการเชื่อมโยงการศึกษา โดยการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อ ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

๑.๑ จัดประชุมผู้สอนระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษาร่วมกันพัฒนารอยเชื่อมต่อของหลักสูตร ทั้งสองระดับให้เป็นแนวปฏิบัติของสถานศึกษา เพื่อผู้สอนทั้งสองระดับจะได้เตรียมการสอนให้สอดคล้องกับ เด็กวัยนี้

๑.๒ จัดหาเอกสารด้านหลักสูตร และเอกสารทางวิชาการของทั้งสองระดับมาไว้ให้ผู้สอนและ บุคลากรอื่นๆ ได้ศึกษาทำความเข้าใจอย่างสะดวกและเพียงพอ

๑.๓ จัดกิจกรรมให้ผู้สอนทั้งสองระดับมีโอกาสแลกเปลี่ยนเผยแพร่ความรู้ใหม่ๆที่ได้รับจาก การอบรม ศึกษาดูงาน ซึ่งไม่ควรจัดให้เฉพาะผู้สอนในระดับเดียวกันเท่านั้น

๑.๔ จัดเอกสารเผยแพร่ตลอดจนกิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๑.๕ ระหว่างที่เด็กอยู่ในระดับปฐมวัย ผู้บริหารควรจัดให้มีการพบปะทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง เพื่อผู้ปกครองจะได้สร้างความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนการสอนของบุตรหลานตน ได้อย่างถูกต้อง

๑.๖ สถานศึกษาที่มีเด็กทั้งสองระดับควรจัดกิจกรรมที่ผู้สอน ผู้ปกครองและเด็กได้ทำกิจกรรม ร่วมกันในบางโอกาส

๑.๗ สถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ควรจัดปฐมนิเทศผู้ปกครอง ๒ ครั้ง คือก่อนเด็ก เข้าเรียนระดับปฐมวัย และก่อนเด็กจะเลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อผู้ปกครองเข้าใจการศึกษาทั้งสอง ระดับ และให้ความร่วมมือช่วยเด็กให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีขึ้น

๒. ผู้สอนระดับปฐมวัย นอกจากจะต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กของตนเองแล้ว ควรศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๒.๑ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อส่งต่อผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งจะทำให้ผู้สอนระดับประถมศึกษาสามารถใช้ข้อมูลนั้นช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ใหม่ต่อไป

๒.๒ พูดคุยกับเด็กถึงประสบการณ์ที่ดีๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๓. ผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ต้องมีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อการจัดประสบการณ์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนา จัดการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของตนให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาเด็กในระดับปฐมวัย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๓.๑ จัดกิจกรรมให้เด็กและผู้ปกครองมีโอกาสได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้สอนและห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

๓.๒ จัดสภาพห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับห้องเรียนระดับปฐมวัย โดยจัดให้มีมุมประสบการณ์ภายในห้องเรียน เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ เช่น มุมหนังสือ มุมเกมการศึกษา มุมของเล่น เพื่อช่วยให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้ปรับตัวและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

๓.๓ จัดกิจกรรมสร้างข้อตกลงที่เกิดจากเด็กร่วมกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตน

๓.๔ เผยแพร่ข่าวสารด้านการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ผู้ปกครอง และชุมชน

๔. ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา ต้องทำความเข้าใจหลักสูตรของการศึกษาทั้งสองระดับ และเข้าใจว่าถึงแม้เด็กจะอยู่ในระดับประถมศึกษาแล้วแต่เด็กก็ต้องการความรักความเอาใจใส่ การดูแลและการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ได้แตกต่างไปจากระดับปฐมวัยและควรให้ความร่วมมือกับผู้สอนและสถานศึกษาในการช่วยเตรียมตัวเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้เร็วขึ้น

ภาคผนวก

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ
ที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐
เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

เพื่อให้การจัดการศึกษาปฐมวัยที่ต้องพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด - ๖ ปี ให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้และสร้างรากฐานชีวิต ให้พัฒนาเด็กปฐมวัยไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ตามเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังปรากฏแนบท้ายคำสั่งฯ นี้ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ เพื่อให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัด นำหลักสูตรฉบับนี้ไปใช้โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศโรงเรียนบ้านบางदान
เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย ปีการศึกษา ๒๕๖๙
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐
โรงเรียนบ้านบางदान

เพื่อให้การจัดการศึกษาปฐมวัยที่ต้องพัฒนาเด็กตั้งแต่ ๓-๖ ปี ให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้และสร้างรากฐานชีวิตให้พัฒนาเด็กปฐมวัยไปสู่ ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจชาติและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๔ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังปรากฏแนบท้ายคำสั่งฯ นี้ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ เพื่อให้สถานศึกษา นำหลักสูตรฉบับนี้ไปใช้โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

โรงเรียนบ้านบางदान ได้ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึงประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๙ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โรงเรียนบ้านบางदान ในปีการศึกษา ๒๕๖๙ ทั้งนี้ หลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ จึงประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนบ้านบางदान ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

ลงชื่อ

(นายสุรินทร์ มานะขำนิ)

ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนบ้านบางदान

ลงชื่อ

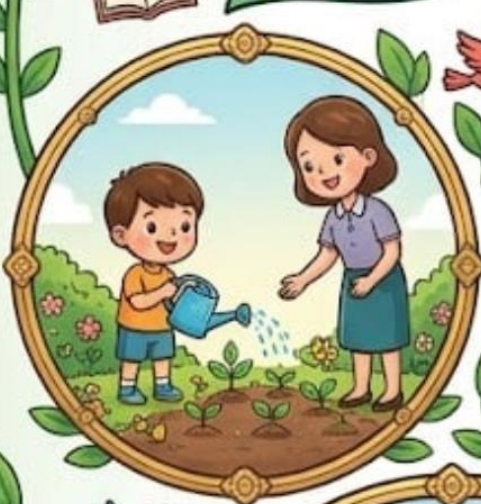
(นางสุภาภรณ์ ชูเปีย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบางदान

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔

โรงเรียนบ้านบางदान

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ